

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti razširjeni senat)

z dne 19. maja 2021 *

„Damping – Uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Kitajske –
Dokončna protidampinška dajatev – Ničnostna tožba – Dopustnost – Združenje –
Procesno upravičenje – Pravni interes – Določanje škode – Izračun obsega uvoza –
Makroekonomski in mikroekonomski kazalniki – Vzorčenje – Izračun proizvodnih stroškov
industrije Unije – Cene, zaračunane znotraj skupine – Vzročna zveza – Analiza pripisovanja in
nepripisovanja – Neizvedba segmentirane analize škode – Ocena obsega nelojalnega nižanja
cen – Zaupna obravnava informacij – Pravica do obrambe – Metoda ujemanja KŠI –
Primerljivost izdelkov – Izračun normalne vrednosti – Primerljiva država – Prilagoditev za
DDV – Določitev prodajnih, splošnih in upravnih stroškov ter dobička“

V zadevi T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products
s sedežem v Pekingu (Kitajska) in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v Prilogi I,¹ ki
jih zastopajo R. Antonini, E. Monard in B. Maniatis, odvetniki,

tožeče stranke,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata T. Maxian Rusche in P. Němečková, agenta,

tožena stranka,

ob sodelovanju

EJ Picardie s sedežem v kraju Saint-Crépin-Ibouwillers (Francija) in drugih intervenientk, katerih
imena so navedena v Prilogi II,² ki jih zastopajo U. O'Dwyer, B. O'Connor, solicitors, in
M. Hommé, odvetnik,

intervenientke,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije
(EU) 2018/140 z dne 29. januarja 2018 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in
o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa

* Jezik postopka: angleščina.

¹ Seznam drugih tožečih strank je priložen le različici, ki se vroči strankam.

² Seznam drugih intervenientk je priložen le različici, ki se vroči strankam.

s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ter zaključku preiskave o uvozu nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Indije (UL 2018, L 25, str. 6, in popravek v UL 2018, L 32, str. 65) v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, L. Madise, P. Nihoul (poročevalec), sodnika, R. Frendo, sodnica, in J. Martín y Pérez de Nanclares, sodnik,

sodna tajnica: E. Artemiou, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 29. junija 2020

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

31. oktobra 2016 je bila v skladu s členom 5 Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21; v nadaljevanju: osnovna uredba) pri Evropski komisiji vložena pritožba, da bi ta začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Republike Indije.
- To pritožbo je vložilo sedem proizvajalcev Evropske unije, in sicer družbe Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA in Ulefos Oy (v nadaljevanju: pritožniki). Podprla sta jo dva proizvajalca Unije, in sicer družbi EJ Picardie in Montini SpA.
- Z obvestilom, objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije* 10. decembra 2016 (UL 2016, C 461, str. 22), je Komisija začela protidampinški postopek v zvezi z zadevnim uvozom.
- Izdelek, na katerega se je nanašala preiskava, so bili „nekateri izdelki iz litega železa z laminarnim grafitom (sivo železo) ali sferoidnega grafitnega litega železa (imenovanega tudi nodularno lito železo) in njihovi deli[, pri čemer je šlo za] vrste [teh izdelkov], ki se uporabljajo za pokritje površinskih ali podpovršinskih sistemov in/ali odprtih površinskih ali podpovršinskih sistemov ter [za] dostop do površinskih ali podpovršinskih sistemov in/ali pogled do površinskih ali podpovršinskih sistemov“ (v nadaljevanju: zadevni izdelek).
- Preiskava dampa in škode je zajemala obdobje od 1. oktobra 2015 do 30. septembra 2016 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev trendov, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2013 do konca obdobja preiskave (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).
- Komisija je 16. avgusta 2017 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1480 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2017, L 211, str. 14; v nadaljevanju: začasna uredba). Komisija začasno ni ugotovila nobenega dampa glede uvoza iz Republike Indije.

- 7 Ob koncu protidampinškega postopka je Komisija sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2018/140 z dne 29. januarja 2018 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ter zaključku preiskave o uvozu nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Indije (UL 2018, L 25, str. 6, in popravek v UL 2018, L 32, str. 65; v nadaljevanju: izpodbijana uredba).
- 8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (v nadaljevanju: CCCME) je združenje kitajskega prava, katerega člani so med drugim kitajski proizvajalci izvozniki zadevnega izdelka. CCCME je sodelovalo v upravnem postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe.
- 9 Druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, zajemajo devet kitajskih proizvajalcev izvoznikov, izmed katerih je Komisija izbrala dva za vključitev v vzorec kitajskih proizvajalcev izvoznikov, upoštevanih pri preiskavi.

Postopek in predlogi strank

- 10 Tožeče stranke, in sicer CCCME in druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, so 23. aprila 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile to tožbo. Odgovor na tožbo, replika in duplika so bili zaporedoma vloženi 22. avgusta 2018, 12. novembra 2018 in 23. februarja 2019.
- 11 Družba EJ Picardie in druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi II, so 26. julija 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile predlog za intervencijo v obravnavani zadevi v podporo predlogom Komisije. Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 24. oktobra 2018 dovolil to intervencijo.
- 12 Intervenientke so 13. decembra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile intervencijsko vlogo. Tožeče stranke in Komisija so 24. januarja 2019 vložile stališča glede te vloge.
- 13 Potem ko je bila sestava senatov Splošnega sodišča spremenjena, je bil sodnik poročevalec razporejen v četrti senat, ki mu je bila obravnavana zadeva dodeljena.
- 14 Splošno sodišče je na predlog četrtega senata na podlagi člena 28 Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da zadevo dodeli razširjenemu senatu.
- 15 Splošno sodišče (četrti razširjeni senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, ter je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika strankam postavilo pisna vprašanja in Komisijo pozvalo k predložitvi dokumenta. Stranke so na ta vprašanja odgovorile in se na ta poziv k predložitvi dokumenta odzvale v za to določenem roku.
- 16 Stranke so ustno podale stališča na obravnavi 29. junija 2020.
- 17 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
 - izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se uporablja zanje in za člane CCCME, navedene v Prilogi A.2;
 - Komisiji in intervenientkam naloži plačilo stroškov.

- 18 Tožeče stranke Splošnemu sodišču tudi predlagajo, naj v okviru ukrepov procesnega vodstva Komisiji odredi predložitev izračunov in izvornih podatkov v zvezi z obsegom uvoza, škodo in stopnjo dampainga kitajskih in indijskih proizvajalcev izvoznikov.
- 19 Komisija ob podpori intervenientk Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
 - podredno, tožbo zavrže kot delno dopustno;
 - še bolj podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost

- 20 Komisija ob podpori intervenientk zoper tožbo, vloženo pri Splošnem sodišču, podaja več ugovorov nedopustnosti, ki se nanašajo na:
- nejasnost in nenatančnost tožbe (prvi ugovor nedopustnosti, ki se podaja primarno);
 - nezmožnost CCCME nastopati v svojem imenu in v imenu svojih članov (drugi in tretji ugovor nedopustnosti, ki se podajata podredno);
 - nedopustnost tožbe v delu, v katerem jo vlagajo druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I (četrti ugovor nedopustnosti, ki se prav tako podaja podredno).
- 21 Ti ugovori nedopustnosti so analizirani v točkah, ki sledijo.

Nejasnost in nenatančnost tožbe

- 22 Komisija primarno, in sicer s svojim prvim ugovorom nedopustnosti, trdi, da tožba v celoti ni dopustna, ker ne izpolnjuje minimalnih zahtev glede jasnosti in natančnosti iz člena 76(d) Poslovnika, saj združitev subjektov, ki izpodbijajo izpodbijano uredbo, pod isti izraz „tožeče stranke“ ne dopušča, da bi se opredelili predlogi, ki jih podaja vsak od njih v tožbi.
- 23 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora na podlagi člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se v skladu s členom 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, in člena 76(d) Poslovnika tožba med drugim vsebovati ime tožeče stranke in kratek povzetek tožbenih razlogov.
- 24 Ta elementa morata biti dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogočita pripravo obrambe, Splošnemu sodišču pa presojo o tožbi po potrebi tudi brez dodatnih informacij (sodba z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-444/11, EU:T:2014:773, točka 93).

- 25 V obravnavanem primeru Komisija ne trdi, da tožeče stranke niso ustrezno identificirane ali da tožbeni razlogi niso dovolj jasni, ampak navaja, da tožeče stranke v tožbi niso natančno opredelile tožbenih razlogov, ki jih navaja vsaka od njih, čeprav je ta natančna opredelitev nujna, da se presodi vpliv njihovega statusa na dopustnost navajanih tožbenih razlogov.
- 26 V zvezi s tem je treba poudariti, da so v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, bistveni elementi, ki se nanašajo na razmerje med tožečimi strankami in navajanimi tožbenimi razlogi, razvidni iz tožbe.
- 27 V točki 1 tožbe je namreč natančno navedeno, da jo vlagajo, prvič, CCCME v svojem imenu, kar se tiče nekaterih predlogov, drugič, CCCME v imenu svojih članov, in tretjič, devet kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki nastopajo individualno in brez posredovanja CCCME.
- 28 Iz te predstavitve izhaja, da je samo predlog za razglasitev ničnosti, ki ga CCCME podaja v svojem imenu, omejen.
- 29 Obseg tožbe, ki jo CCCME vlaga v svojem imenu, je opredeljen v točki 5 tožbe tako, da se nanaša na varstvo procesnih pravic, ki naj bi jih CCCME imelo, pri čemer se to združenje v tem okviru sklicuje na kršitev načela dobrega upravljanja, pravice do obrambe in nekaterih določb osnovne uredbe, in sicer člena 6(7), člena 19, od (1) do (3), ter člena 20(2) in (4).
- 30 Tako je v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, na podlagi tožbe mogoče ugotoviti razmerje med tožbenimi razlogi in tožečimi strankami, ki jih navajajo.
- 31 Iz tega izhaja, da je Komisija lahko pripravila obrambo ob upoštevanju vpliva razlik v statusu tožečih strank na dopustnost tožbenih razlogov in oblikovala sklepe v zvezi s temi vidiki ter da je Splošno sodišče lahko opravilo nadzor ob poznavanju vseh dejstev, v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 24 zgoraj.
- 32 V teh okoliščinah je treba prvi ugovor nedopustnosti zavrnil.

Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo CCCME vlaga v svojem imenu

- 33 CCCME v tožbi navaja, da nastopa v svojem imenu, da bi zavarovalo procesne pravice, ki so mu bile podeljene med preiskavo na podlagi osnovne uredbe.
- 34 Po mnenju Komisije, ki jo podpirajo intervenientke, tožba v tem pogledu ni dopustna, saj CCCME ni združenje, ki predstavlja interes svojih članov, temveč je pojavna oblika Ljudske republike Kitajske. Zato se naj ne bi moglo sklicevati na procesne pravice, ki so z osnovno uredbo podeljene predstavnikiškemu združenjem in zainteresiranim stranem, temveč naj mu bil glede na to uredbo dodeljen status predstavnika države izvoznice, kar naj bi mu zagotavljalo kvečjemu pravico do obveščenosti.
- 35 V podporo temu stališču, ki ga izražajo podredno in ki je drugi ugovor nedopustnosti, podan zoper tožbo, Komisija in intervenientke navajajo naslednje elemente.
- 36 Prvič, člen 4 statuta CCCME, ker določa, da to združenje deluje v okviru nadzora, vodenja in poslovnega usmerjanja kitajskega ministrstva za civilne zadeve in kitajskega ministrstva za gospodarstvo, naj bi dokazoval, da je CCCME delovna skupina kitajske uprave, ne pa strokovno združenje.

- 37 Drugič, skupščina članov CCCME naj bi se sestajala le enkrat na vsakih pet let, kot je navedeno v členu 16 njegovega statuta, čeprav je predstavljena kot najvišji organ združenja in bi zato morala imeti pristojnosti, naštete v členu 14 statuta CCCME.
- 38 Tretjič, kitajske gospodarske zbornice naj bi izšle iz reorganizacije vladnih institucij in kitajske komunistične partije. Vendar se naj njihova vloga podaljška partije in javnih organov v okviru te reorganizacije ne bi bistveno spremenila. Njihovo ravnanje naj bi še naprej določali organi oblasti, tako da naj ne bi imele potrebne neodvisnosti za to, da bi jih bilo mogoče obravnavati kot predstavniška združenja.
- 39 Četrtrič, združenje CCCME naj bi upravljal nacionalni urad, pristojen za upravljanje združenj, v skladu s kitajsko zakonodajo, ki se uporablja za združenja, posledica tega pa naj bi bila, da to združenje ne more dati nobene pobude in zagovarjati nobenega stališča brez predhodne odobritve Ljudske republike Kitajske.
- 40 Petič, obstoj tesnih povezav s kitajskim ministrstvom za gospodarstvo naj bi potrjevala udeležba namestnika direktorja tega ministrstva na sestanku, ki ga je CCCME organiziralo 9. decembra 2016, da bi analiziralo preiskavo, ki jo je takrat načrtovala Komisija in ki je privedla do sprejetja izpodbijane uredbe. V zvezi s to udeležbo, katere obstoj dokazuje zapisnik navedenega sestanka, ki so ga predložile tožeče stranke, Komisija pojasnjuje, da potrjuje, da je bilo sodelovanje CCCME v preiskavi sredstvo, s katerim je Ljudska republika Kitajska nadzirala njen potek. Zaradi izvajanja takega nadzora naj bi bilo CCCME sistematično navzoče med preverjanji, ki so jih uslužbenci Komisije opravljali na sedežih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Ti naj bi poleg tega vsa elektronska sporočila, izmenjana s Komisijo, pošiljali v vednost tudi CCCME, tudi kadar niso člani tega združenja.
- 41 Intervenientke pa trdijo, da CCCME po navodilu Ljudske republike Kitajske izvaja strategijo, katere namen je zmanjšati legitimnost ukrepov trgovinske zaščite, ki jih sprejemata Unija in Svetovna trgovinska organizacija (STO). To naj bi se izražalo v okoliščini, da CCCME v tem sporu zagovarja dve bistveni spremembi, in sicer na eni strani razširitev nadzora, ki ga Splošno sodišče izvaja nad zakonitostjo izpodbijane uredbe, in na drugi strani odobritev polnega dostopa do zaupnih podatkov v spisu preiskave, ki ga je sestavila Komisija.
- 42 Šestič, intervenientke trdijo, da združenje CCCME na svojem spletišču samo sebe predstavlja kot organizacijo, katere poslanstvo je urediti in regulirati nacionalni sistem tržnega gospodarstva. V tem smislu navajajo, da je bil v okviru CCCME vzpostavljen delovni odbor za panožno samodisciplino, da bi se preprečila škodljiva konkurenca med kitajskimi podjetji v zunanji trgovini in na tujih inženirskih trgih.
- 43 Sedmič, potrdila, ki so jih predložile tožeče stranke, naj bi kazala, da 19 podjetij, v imenu katerih CCCME po svojih trditvah nastopa, med preiskavo ni spadalo med člane te organizacije, ampak so to postala šele med decembrom 2017 in januarjem 2018. CCCME naj v takih okoliščinah ne bi moglo trditi, da je resnično predstavniško združenje teh članov. Poleg tega naj na spletišču CCCME izdelki iz litega železa ne bi bili omenjeni kot veja dejavnosti, ki jo pokriva to združenje.
- 44 Za opredelitev do tega je treba opozoriti, da je naloga sodišča Unije, kadar je pred njim podan ugovor zoper dopustnost pravnega sredstva ali njegovega dela, ugotoviti, ali so izpolnjene zahteve, določene v sodni praksi za tovrsten ugovor.

45 V obravnavanem primeru je očitno, da je treba za ugotovitev, ali lahko CCCME dopustno vložijo tožbo v svojem imenu, preveriti, ali ima to združenje na eni strani procesno upravičenje in na drugi strani pravni interes, ki se zahtevata s členom 263 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 62 in navedena sodna praksa).

– *Procesno upravičenje*

46 Glede procesnega upravičenja člen 263, četrti odstavek, PDEU določa, da lahko fizične ali pravne osebe pod pogoji iz prvega in drugega odstavka te določbe vložijo tožbo zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.

47 Ker izpodbijana uredba ni naslovljena na CCCME, je treba ugotoviti, ali se lahko to združenje v delu, v katerem poskuša zavarovati svoje postopkovne pravice z vložitvijo tožbe v svojem imenu, opre na drugi primer iz člena 263, četrti odstavek, PDEU, in sicer na primer, v katerem lahko tožeča stranka dokaže, da se izpodbijani akt na eni strani posamično in na drugi strani neposredno nanaša nanjo.

48 Ti zahtevi (posamično nanašanje in neposredno nanašanje) sta zaporedoma preučeni v točkah, ki sledijo.

49 V skladu s sodno prakso je posamično nanašanje pogojeno s tem, da izpodbijani akt vpliva na tožečo stranko zaradi nekaterih njenih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikuje od vseh drugih oseb, in jo torej individualizira podobno kot naslovnika take odločbe (sodba z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223).

50 To, da oseba ali subjekt na kakršen koli način sodeluje v procesu sprejetja izpodbijanega akta, ne zadostuje, da bi bili take osebe ali subjekti v razmerju do zadevnega akta individualizirani (glej v tem smislu sodbe z dne 4. oktobra 1983, Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, točka 31; z dne 17. januarja 2002, Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, točka 55, in z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet, T-276/13, EU:T:2016:340, točka 81).

51 Nasprotno pa se posamično nanašanje lahko šteje za dokazano, kadar se z določbo prava Unije za sprejetje akta Unije zahteva uporaba postopka, v okviru katerega lahko ta oseba ali subjekt uveljavlja procesne pravice, med katerimi je pravica do izjave, saj lahko v tem primeru poseben pravni položaj, ki ga uživa, povzroči njeno oziroma njegovo individualizacijo v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU (glej v tem smislu sodbe z dne 4. oktobra 1983, Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, točka 31; z dne 17. januarja 2002, Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, točka 55, in z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet, T-276/13, EU:T:2016:340, točka 81).

52 V tem okviru je treba preučiti, ali je v postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe, njen avtor združenju CCCME priznal procesne pravice, ki bi jih to združenje lahko poskušalo zavarovati, ko nastopa v svojem imenu pred sodiščem Unije.

53 V okviru te preučitve je treba ugotoviti, da je CCCME od Komisije, potem ko je to zahtevalo, dobilo dovoljenje, da na podlagi člena 6(7) osnovne uredbe dostopa do spisa preiskave, pri čemer je bilo to dovoljenje dano 16. decembra 2016.

- 54 Pozneje je Komisija v skladu s členom 20(1) osnovne uredbe združenju CCCME poslala začasno razkritje, ki ga je oblikovala. Glede na elemente iz spisa je bilo to razkritje poslano 17. avgusta 2017. CCCME je 15. septembra 2017 predložilo pisne pripombe glede tega začasnega razkritja.
- 55 Nato je CCCME 8. novembra 2017 v skladu s členom 20(2) osnovne uredbe prejelo končno razkritje, v katerem je Komisija načrtovala priporočitev uvedbe dokončnih ukrepov.
- 56 CCCME je v zvezi s končnim razkritjem 20. novembra 2017 predložilo pisne pripombe, na katere je Komisija odgovorila, kot je navedeno v uvodni izjavi 9 izpodbijane uredbe.
- 57 Nazadnje, Komisija je združenju CCCME priznala pravico do udeležbe na dveh zaslišanjih, organiziranih v okviru preiskave, kot določa člen 6(5) osnovne uredbe za osebe ali subjekte, ki v roku, ki ga predpisuje obvestilo, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, vložijo pisni zahtevek za zaslihanje, v katerem dokažejo, da so zainteresirane strani, da bodo rezultati postopka verjetno vplivali nanje in da obstajajo posebni razlogi, iz katerih bi morali biti zaslišani.
- 58 Iz teh postopkovnih elementov je razvidno, da je Komisija med celotnim trajanjem upravnega postopka štela CCCME za zainteresirano stran, ki ji je treba priznati procesne pravice, določene v osnovni uredbi.
- 59 Priznavanje tega statusa in pravic, ki izhajajo iz njega, združenju CCCME je bilo zapisano v izpodbijani uredbi, v katere uvodni izjavi 25 je Komisija navedla, da je treba na podlagi določb, ki jih vsebuje osnovna uredba, ta subjekt šteti za zainteresirano stran, ki med drugim zastopa kitajsko industrijo ulitkov.
- 60 Na podlagi tega je treba ugotoviti, da CCCME, ker ga je Komisija med upravnim postopkom tako individualizirala, izpolnjuje zahteve iz sodne prakse za to, da je mogoče šteti, da se izpodbijana uredba posamično nanaša nanj, kar se tiče tožbe, ki jo vlaga v svojem imenu, da bi zavarovalo svoje procesne pravice.
- 61 Komisija in intervenientke izpodbijajo to ugotovitev ter – ne da bi prerekale okoliščino, da so bili združenju CCCME med preiskavo priznani procesne pravice in poseben status na podlagi osnovne uredbe – trdijo, da je ta položaj dejansko posledica napake. Ko je Komisija pripravljala obrambo pred Splošnim sodiščem, naj bi se zavedela, da je CCCME pojavna oblika Ljudske republike Kitajske, zato mu v resnici ni mogoče priznati statusa in procesnih pravic, določenih z osnovno uredbi. Po mnenju te institucije bi morale priznanje take napake, tudi če do njega pride v fazi tožbe pred sodiščem, povzročiti nedopustnost tožbe, ki jo CCCME vlaga v svojem imenu.
- 62 V odgovor na to trditev je treba na eni strani opozoriti, da mora sodišče Unije, ko odloča o ugovoru, ki se nanaša na dopustnost, preveriti, ali so izpolnjene zahteve, ki izhajajo iz Pogodbe, in da je v obravnavanem primeru to preverjanje privedlo do ugotovitve, da so izpolnjene.
- 63 Na drugi strani je treba poudariti, da Komisija s svojimi trditvami namiguje, da je treba pravni položaj, ki ga je podelila združenju CCCME na podlagi osnovne uredbe, za potrebe obravnavane tožbe prezreti, ker je ta položaj posledica napake, za katero je odgovorna ta institucija.
- 64 Taka napaka pa, tudi če bi bila dokazana, ne more izbrisati tega, kar je bilo priznано in podeljeno v upravnem postopku, zlasti ker ima avtor izpodbijanega akta možnost popraviti napake, ki jih stori pri njegovem sprejetju. Tako lahko ta avtor, ko opazi napako, odloči, da se priznane

procesne pravice in status zadevni stranki odvzamejo, brez poseganja v njeno možnost, da v tem primeru sodišču Unije predlaga, naj opravi nadzor nad veljavnostjo tako sprejete odločitve (glej v tem smislu sodbo z dne 27. januarja 2000, BEUC/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, točki 27 in 84). Če se napaka ugotovi po koncu upravnega postopka, tako kot se je po trditvah, ki jih je predstavila Komisija, zgodilo v obravnavanem primeru, avtor izpodbijanega akta ohrani možnost njegovega umika in ponovnega začetka postopka, pri čemer popravi napako v fazi, v kateri je bila ta storjena (glej v tem smislu sodbo z dne 16. marca 2016, Frucona Košice/Komisija, T-103/14, EU:T:2016:152, točka 61 in navedena sodna praksa), znova brez poseganja v možnost zadevne stranke, da izpodbija odločitev, sprejeto v zvezi z njo.

- 65 Iz tega sledi, da je treba trditev, ki jo Komisija navaja ob podpori intervenientk, zavriniti.
- 66 Opozoriti je treba tudi, da Komisija trdi še, da tudi če bi CCCME lahko uveljavljalo procesne pravice, ki naj bi jih imelo na podlagi osnovne uredbe, bi bilo treba ta subjekt priznati kot predstavniško združenje v smislu navedene uredbe, ne pa kot zainteresirano stran v smislu iste uredbe. Status predstavniškega združenja naj bi dajal dostop do bolj omejenih procesnih pravic od tistih, ki so na voljo zainteresiranim stranem, posledica tega pa naj bi bila, da bi bilo treba tožbo razglasiti za nedopustno za nekatere procesne pravice, na katere se sklicuje CCCME in ki so z osnovno uredbo podeljene le zainteresiranim stranem.
- 67 Za odgovor na to trditev je dovolj navesti, da se ta prikaz, ki ga glede CCCME podaja Komisija, ne ujema s tem, kar je omenjeno v izpodbijani uredbi, katere obrazložitev je element, ki ga je treba upoštevati v okviru te tožbe.
- 68 V izpodbijani uredbi je Komisija namreč združenju CCCME, kot je bilo navedeno v točki 59 zgoraj, popolnoma nedvoumno priznala status zainteresirane strani. V uvodni izjavi 25 se je namreč izrazila tako:
- „[...] Komisija [je] menila, da je javna dokumentacija zadeve, ki je bila dana na voljo stranem, vključno s CCCME, vsebovala vse informacije, pomembne za predstavitev njihovih primerov in uporabljene v preiskavi. Če se je štel, da so informacije zaupne, so bile v javni dokumentaciji smiselno povzete. Vse zainteresirane strani, vključno s CCCME, so imele dostop do javne dokumentacije in so se lahko nanjo sklicevale. Komisija je v zvezi s CCCME ugotovila, da čeprav med drugim zastopa kitajsko industrijo ulitkov, ji noben posamezni vzorčeni proizvajalec izvoznik ni odobril dostopa do svojih zaupnih informacij. Zato zaupnega razkritja, zagotovljenega posameznim vzorčenim kitajskim proizvajalcem izvoznikom, ni bilo mogoče zagotoviti CCCME.“
- 69 Poleg tega je Komisija, kot je razvidno iz točk od 53 do 58 zgoraj, združenju CCCME med postopkom priznala tako procesne pravice, ki so izrecno določene za predstavniška združenja, kakršne so pravice, ki jih določa člen 20(1) in (2) osnovne uredbe ter omogočajo pridobitev informacij o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi oziroma na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov, kakor tudi druge procesne pravice, ki so na podlagi iste uredbe brez razlikovanja podeljene vsem zainteresiranim stranem, kot je pravica do izjave v skladu s členom 6(5).
- 70 Glede na zgornje preudarke je treba ugotoviti, da CCCME izpolnjuje zahteve, ki morajo biti izpolnjene, da bi bilo mogoče šteti, da se zadevni akt posamično nanaša nanj v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, brez poseganja v možnost Komisije, da v prihodnje glede na okoliščine združenju CCCME zavrne status in jamstva, o katerih je govora, ter možnost zadevnega subjekta, da v takem primeru izpodbija to odločitev pred sodiščem Unije.

- 71 Ker je posamično nanašanje torej ugotovljeno, je treba preučiti, ali je za CCCME mogoče šteti, da se zadevni akt nanj nanaša tudi neposredno, za kar morata biti kumulativno izpolnjena naslednja pogoja.
- 72 Prvič, izpodbijani akt mora imeti neposredne učinke na pravni položaj tožeče stranke (sodba z dne 13. oktobra 2011, *Deutsche Post in Nemčija/Komisija*, C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 66).
- 73 Drugič, izpodbijani akt naslovníkom, ki so odgovorni za njegovo izvedbo, ne sme dopuščati nobene diskrecijske pravice, ker je ta izvedba samodejna in temelji izključno na pravni ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil (sodba z dne 13. oktobra 2011, *Deutsche Post in Nemčija/Komisija*, C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 66).
- 74 Ta pogoja sta v obravnavanem primeru izpolnjena, ker CCCME lahko doseže spoštovanje svojih procesnih pravic le, če ima možnost izpodbijati izpodbijano uredbo.
- 75 Ker se torej zadevni akt na CCCME ne nanaša samo posamično, ampak tudi neposredno, je treba ugotoviti, da ima to združenje procesno upravičenje za nastopanje v svojem imenu, da bi zagotovilo varstvo svojih procesnih pravic (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2019, *Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točke od 101 do 109).
- 76 Za dopolnitev analize je treba navesti, da je Komisija v odgovoru na tožbo trdila, da CCCME ni pravna oseba v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Vendar je na obravnavi umaknila ta ugovor nedopustnosti, potem ko je preučila listine, ki so jih predložile tožeče stranke glede pravne osebnosti CCCME z vidika kitajskega prava, kar je bilo zabeleženo v zapisniku o obravnavi.

– *Pravni interes*

- 77 Glede pravnega interesa je v sodni praksi pojasnjeno, da je ničnostna tožba, ki jo vložijo fizična ali pravna oseba, dopustna le, če ima tožeča stranka interes, da se ugotovi ničnost izpodbijanega akta (sodba z dne 10. decembra 2010, *Ryanair/Komisija*, od T-494/08 do T-500/08 in T-509/08, EU:T:2010:511, točka 41, ter sklepa z dne 9. novembra 2011, *ClientEarth in drugi/Komisija*, T-120/10, neobjavljen, EU:T:2011:646, točka 46, in z dne 30. aprila 2015, *EEB/Komisija*, T-250/14, neobjavljen, EU:T:2015:274, točka 14).
- 78 V zvezi s tem je treba navesti, da bi se z razglasitvijo ničnosti izpodbijane uredbe Komisiji naložil ponoven začetek protidampinškega postopka in to – če bi menila, da so izpolnjeni pogoji, ki so v ta namen določeni v osnovni uredbi – da združenju CCCME omogoči udeležbo v postopku, tako da sprejme njegove pripombe v skladu z osnovno uredbo.
- 79 Ker ima lahko take učinke, bi lahko razglasitev ničnosti imela pravne posledice za CCCME v delu, v katerem nastopa v svojem imenu.
- 80 V teh okoliščinah je treba šteti, da CCCME izkazuje potreben pravni interes za to, da v svojem imenu vložijo obravnavano tožbo.

Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo CCCME vlaga v imenu svojih članov, in dopustnost trditev, navedenih v utemeljitev te tožbe

81 V tretjem ugovoru nedopustnosti, prav tako podanem podredno, Komisija izpodbija možnost, da CCCME vloži tožbo v imenu svojih članov, s štirimi trditvami.

– *Neobstoj predstavniške narave*

82 Komisija ob podpori intervenientk trdi, da je pravica vložiti pravno sredstvo, ki je priznana združenjem, ko nastopajo v imenu svojih članov, v sodni praksi pridržana za združenja, ki imajo predstavniško naravo. V pravni tradiciji držav članic naj bi ta izraz označeval naravo zasebnega pravnega subjekta, ki je sposoben predstavljati skupne interese svojih članov, kot so jih ti člani demokratično opredelili v okviru tega subjekta. Navedena predstavniška narava naj ne bi obstajala v primeru CCCME, ki naj bi ga bilo treba šteti za pojavno obliko Ljudske republike Kitajske, in naj se torej za to združenje zadevna sodna praksa ne bi mogla uporabljati.

83 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko v skladu s sodno prakso združenje dopustno vloži ničnostno tožbo med drugim, kadar predstavlja interese podjetij, ki imajo tudi sama procesno upravičenje (sklep z dne 23. novembra 1999, Unión de Pequeños Agricultores/Svet, T-173/98, EU:T:1999:296, točka 47, in sodba z dne 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet, od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točka 33).

84 Možnost združenja, da nastopa v imenu svojih članov, temelji na pomembni prednosti, ki jo zagotavlja ta način ukrepanja s tem, da omogoča izognitev vlaganju velikega števila tožb članov združenja zoper iste akte, ker predstavlja interese teh članov (glej v tem smislu sodbe z dne 6. julija 1995, AITEC in drugi/Komisija, od T-447/93 do T-449/93, EU:T:1995:130, točka 60; z dne 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet, od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točka 35, in z dne 30. aprila 2019, UPF/Komisija, T-747/17, EU:T:2019:271, točka 25).

85 Iz sodne prakse, navedene v točki 84 zgoraj, izhaja, da je za uresničitev te prednosti potrebno in dovolj, prvič, da zadevno združenje nastopa v imenu svojih članov (ki lahko tudi sami dopustno nastopajo, kar je treba preveriti pozneje), in drugič, da je vložitev tožbe dovoljena s pooblastili, ki so mu podeljena v njegovem statutu.

86 Preveriti je treba, ali se ti zahtevi lahko štejeta za izpolnjeni v zvezi s CCCME.

87 Glede prve zahteve je treba ugotoviti, da je CCCME, da bi dokazalo njihov status članov, za vsako od podjetij, v imenu katerih je vložena tožba, Splošnemu sodišču predložilo dokument, ki potrjuje njihovo članstvo.

88 Glede druge zahteve je mogoče navesti, da je v statutu, ki ga je predložilo CCCME, namen, za katerega si mora prizadevati to združenje, predstavljen tako, da so zajeti sodni postopki, namenjeni zaščiti interesov njegovih članov pred ukrepi trgovinske zaščite.

89 Ta ugotovitev temelji na členu 3 statuta CCCME, v katerem je namen združenja opredeljen kot „svojim članom zagotavljati usklajevanje, svetovanje in storitve, ohranjati enake pogoje za zoperstavljanje protekcionizmu, varovati pravice in legitimne interese svojih članov ter spodbujati zdrav razvoj strojne in elektronske industrije“.

- 90 Ta ugotovitev temelji tudi na členu 6(4), (5) in (9) statuta, s katerim se združenju CCCME podeljuje sposobnost „organizirati podjetja za soočanje z instrumenti trgovinske zaščite in spori na področju intelektualne lastnine, povezanimi z izvozom strojnih in elektronskih izdelkov iz Kitajske v tujino, članom zagotavljati pravne nasvete in pravno podporo, na vlado naslavljati zahteve za preiskovanje neloyalnih konkurenčnih praks tujih podjetij[,] organizirati pripravo regulacije panožnih služb, spodbujati samoregulacijo v panogi[,] vzdrževati normalno poslovno urejenost uvoza in izvoza ter skupne interese članov [...] in opravljati drugo delo glede na potrebe članov“.
- 91 Prav tako je mogoče poudariti, da je cilj združenja CCCME v njegovem statutu opisan z izrazi, podobnimi tistim, ki so bile uporabljeni v statutih tožečih združenj v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točke od 60 do 63), v kateri je Sodišče odločilo, da je pogoj v zvezi s procesnim upravičenjem za navedeni združenji izpolnjen.
- 92 Tako je treba šteti, da sta v obravnavanem primeru izpolnjena oba pogoja, določena v sodni praksi za to, da lahko združenje vloži tožbo v imenu svojih članov.
- 93 Vendar Komisija in intervenientke izpodbijajo to stališče v dveh točkah.
- 94 Na prvem mestu, intervenientke opozarjajo, da so bila potrdila, ki jih je CCCME predložilo, da bi dokazala članstvo podjetij, ki trdijo, da spadajo v njegovo sestavo, pripravljena malo pred vložitvijo tožbe, ne da bi bilo to članstvo izkazano v upravni fazi, ki je privedla do sprejetja izpodbijane uredbe.
- 95 Da bi bilo mogoče uporabiti sodno prakso, ki združenjem omogoča, da nastopajo v imenu svojih članov, pa naj bi bilo treba dokazati predstavnštvo, ki pokriva celoten postopek, vključno z upravno fazo, brez česar naj bi bilo predstavnštvo umetno in povezano izključno z vložitvijo tožbe.
- 96 V zvezi s tem je dovolj opozoriti, da v skladu s sodno prakso priznavanje pravice združenjem, da vložijo tožbo v imenu svojih članov, temelji na postopkovnem razlogu, povezanem z učinkovitim izvajanjem sodne oblasti, in sicer na prednosti, ki izhaja iz tega, da se v eno tožbo združi sklop tožb, ki bi jih sicer vložila zadevna podjetja (glej točko 84 zgoraj), in da se za to, da lahko združenje vloži tožbo v imenu svojih članov, ne zahteva, da predstavnštvo pokriva celoten postopek, vključno z upravno fazo.
- 97 V obravnavanem primeru taka prednost dejansko obstaja, ker tožba, ki jo CCCME vlaga v imenu svojih članov, omogoča izognitev vlaganju tožb od vsakega od članov, v katerih imenu nastopa to združenje. Poleg tega ni sporno, da so bila na dan, ko je bila vložena tožba, podjetja, za račun katerih CCCME vlaga pravno sredstvo, člani tega združenja.
- 98 Na drugem mestu, Komisija ob podpori intervenientk trdi, da je bila poleg dveh zahtev, ki sta bili pravkar preučeni, s sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), uvedena še tretja, ki je povezana s predstavniško naravo zadevnega združenja v smislu skupne pravne tradicije držav članic.

- 99 V zvezi s tem je treba navesti, da je Sodišče v sodbi z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točke od 120 do 125), presodilo, da neobstoj glasovalne pravice ali drugega načina, s katerim bi podjetja uveljavljala svoje interese znotraj združenja, ni ovira za to, da to združenje vloži tožbo v imenu svojih članov.
- 100 Na tej podlagi je Sodišče razveljavilo sodbo z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet (T-276/13, EU:T:2016:340), s katero je na prvi stopnji Splošno sodišče, ki je uvedlo zahtevo, dodano zgoraj preučenima pogojema, presodilo, da mora biti pravica združenj do vložitve tožbe, kadar trdijo, da nastopajo v imenu svojih članov, pogojena z obstojem glasovalne pravice ali drugega načina, ki tem članom omogoča izražanje njihovega mnenja znotraj organizacije.
- 101 Zato je treba zavriniti razlago sodbe z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), ki jo podajajo Komisija in intervenientke ter v skladu s katero pravica združenj do vložitve pravnega sredstva v imenu svojih članov vsebuje dodaten pogoj, povezan s predstavniško naravo tega združenja v smislu skupne pravne tradicije držav članic.
- 102 Poleg tega je mogoče navesti, da je zakonodajalec Unije pokazal določen realizem s tem, da je v protidampinški zakonodaji predvidel položaj, v katerem dampinški uvoz izvira iz države brez tržnega gospodarstva. Tako člen 2 osnovne uredbe določa drugačna pravila za določitev normalne vrednosti glede na to, ali imajo zadevni proizvajalci izvozniki sedež v državi s tržnim gospodarstvom ali ne.
- 103 Če bi se v zvezi s subjektom, ki se predstavlja kot združenje, zahtevalo izpolnjevanje pogoja glede predstavniške narave, bi bilo treba za presojo, ali je ta pogoj izpolnjen, na eni strani upoštevati posebnosti tretje države, iz katere ta subjekt izvira, in na drugi strani dejstvo, da če gre za državo, ki nima tržnega gospodarstva, javni organi bolj posegajo v dejavnosti podjetij ali združenj, ki delujejo na njenem ozemlju.
- 104 Na podlagi teh preudarkov je mogoče ugotoviti, da je treba zavriniti prvo trditev, ki jo Komisija in intervenientke navajajo zoper dopustnost tožbe, ki jo CCCME vloga v imenu svojih članov.

– *Narava izpodbijane uredbe*

- 105 Komisija za izpodbijanje možnosti, da CCCME nastopa v imenu svojih članov, tudi trdi, da narava izpodbijane uredbe preprečuje, da bi se v sporu v zvezi z ukrepi trgovinske zaščite uporabila sodna praksa glede dopustnosti tožb, ki jih vložijo združenja.
- 106 Po mnenju Komisije izpodbijana uredba zajema sveženj odločitev, od katerih se vsaka nanaša na posameznega proizvajalca izvoznika. Ker lahko učinki morebitne razglasitve ničnosti te uredbe koristijo le proizvajalcu izvozniku, ki je vložil tožbo, naj bi bilo zaradi pravne varnosti bistveno opredeliti podjetja, ki predlagajo to razglasitev ničnosti prek združenja, ki nastopa v njihovem imenu. Ta opredelitev pa naj ne bi bila mogoča na podlagi obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* v zvezi s sodnimi postopki, začeti pred Sodiščem Evropske unije, kadar tožbo vloži združenje v imenu svojih članov.
- 107 V zvezi s tem je treba navesti, da sodna praksa ne omogoča, da bi se za združenje izključila pravica do nastopanja v imenu svojih članov v sporu v zvezi z ukrepi trgovinske zaščite (glej v tem smislu sodbe z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P,

EU:C:2019:155, točka 126; z dne 21. marca 2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening in drugi/Svet, T-115/06, neobjavljena, EU:T:2012:136, točka 29, in z dne 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet, od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točka 63).

- 108 Postopkovne prednosti, priznane s sodno prakso za tovrstne tožbe, obstajajo tudi v obravnavanem primeru, saj lahko uredbe o uvedbi protidampinskih dajatev vplivajo na veliko proizvajalcev izvoznikov, ki so opredeljeni v teh aktih ali se na njih nanaša preiskava, opravljena pred njihovim sprejetjem.
- 109 Res je, da se v skladu s sodno prakso uredba o naložitvi različnih protidampinskih dajatev nanaša posamično na vsak zadevni subjekt le s tistimi določbami te uredbe, ki nalagajo posamezno protidampinsko dajatev temu subjektu in določajo njeno višino, ne pa z določbami, ki nalagajo protidampinske dajatve drugim družbam (sodba z dne 10. marca 1992, Ricoh/Svet, C-174/87, EU:C:1992:108, točka 7).
- 110 Tako ničnostna tožba, vložena zoper uredbo o naložitvi protidampinskih dajatev, če se ji ugodi, privede do razglasitve ničnosti te uredbe v delu, v katerem je protidampinska dajatev naložena tožeči stranki, ta razglasitev ničnosti pa ne vpliva na veljavnost drugih delov te uredbe in zlasti ne na protidampinsko dajatev, ki se uporablja za druge subjekte (glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, točka 27).
- 111 Vendar je dovolj ugotoviti, da gre pri proizvajalcih izvoznikih, v katerih imenu nastopa CCCME, za 19 kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so opredeljeni v Prilogi A.2 k tožbi kot družbe Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd in Botou GuangTai Precision Casting Factory.
- 112 Iz tega sledi, da bi v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 110 zgoraj, samo ti člani lahko imeli korist od razglasitve ničnosti, če bi Splošno sodišče ugodilo tožbi, ki jo je v njihovem imenu vložilo CCCME.
- 113 Iz tega razloga je treba zavrniti drugo trditev, ki jo Komisija navaja za izpodbijanje dopustnosti tožbe, ki jo je CCCME vložilo v imenu svojih članov.

– *Nevzorčeni člani*

- 114 Komisija opozarja, da člani CCCME niso bili vključeni v vzorec kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki jih je izbrala med preiskavo, in trdi, da je s sodno prakso procesno upravičenje pridržano le za subjekte, ki so bili tako izbrani.

- 115 V zvezi s tem je treba spomniti, da ima, kot je bilo navedeno v točki 46 zgoraj, na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU oseba procesno upravičenje za izpodbijanje aktov, naslovljenih nanjo, ali aktov, ki se nanjo neposredno in posamično nanašajo, ali predpisov, ki se nanjo neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.
- 116 Prvi in tretji primer iz te določbe se ne nanašata na člane CCCME, ker izpodbijana uredba na eni strani ni naslovljena nanje (glej v tem smislu sodbo z dne 15. septembra 2016, *Molinos Río de la Plata in drugi/Svet*, od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točka 39) in na drugi strani potrebuje izvedbene ukrepe, saj je v okviru sistema, uvedenega z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1), v katerega se umešča izpodbijana uredba, dejansko določeno, da se dajatve, ki jih določa zadnjenavedena uredba, pobirajo na podlagi ukrepov, ki jih sprejmejo nacionalni organi (glej v tem smislu sklep z dne 21. januarja 2014, *Bricmate/Svet*, T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 117 Ker v obravnavani zadevi ne gre za prvi in tretji primer iz člena 263, četrti odstavek, PDEU, je treba ugotoviti, ali sta pogoja, določena za uporabo drugega primera, izpolnjena v zvezi s člani CCCME, kar vključuje preizkus neposrednega in posamičnega nanašanja nanje.
- 118 V obravnavanem primeru je pogoj glede neposrednega nanašanja izpolnjen, ker ima izpodbijana uredba neposredne učinke na pravni položaj članov CCCME in ker so carinski organi držav članic, ne da bi imeli kakršno koli polje proste presoje, zavezani pobirati dajatve, naložene z izpodbijano uredbo (glej v tem smislu sodbi z dne 29. marca 1979, *ISO/Svet*, 118/77, EU:C:1979:92, točka 26, in z dne 15. septembra 2016, *Molinos Río de la Plata in drugi/Svet*, od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točka 62).
- 119 V zvezi s posamičnim nanašanjem je treba opozoriti, da so v skladu s sodno prakso uredbe, s katerimi se uvaja protidampinška dajatev, glede na značilnosti in področje veljavnosti normativne narave, ker se uporabljajo za vse zainteresirane gospodarske subjekte (sodbi z dne 16. aprila 2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 19, in z dne 28. februarja 2019, *Svet/Marquis Energy*, C-466/16 P, EU:C:2019:156, točka 47). Vendar ta normativna narava ne preprečuje tega, da se navedene uredbe lahko posamično nanašajo na tiste od proizvajalcev in izvoznikov zadevnega izdelka, ki se jim na podlagi podatkov glede njihove poslovne dejavnosti pripisujejo dampinške prakse. To običajno velja za proizvodna in izvozna podjetja, ki lahko dokažejo, da so navedena v aktih Komisije in Sveta, ali tista, na katera se nanašajo predhodne poizvedbe (sodba z dne 28. februarja 2019, *Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 79; glej tudi sodbo z dne 16. januarja 2014, *BP Products North America/Svet*, T-385/11, EU:T:2014:7, točka 74 in navedena sodna praksa).
- 120 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so člani CCCME podjetja, ki proizvajajo in izvažajo zadevni izdelek, ki so na eni strani Komisiji zagotovila informacije tako, da so odgovorila na vprašalnik iz Priloge I k obvestilu o začetku preiskave, ter ki so na drugi strani opredeljena v izpodbijani uredbi, natančneje v Prilogi, na katero napotuje člen 1(2) normativnega dela te uredbe. Za člane CCCME kot druge sodelujoče družbe, opredeljene v tej prilogi, velja protidampinška dajatev v določeni višini, drugačni od višine, ki velja za vse druge, neopredeljene družbe, za katere se uporablja izpodbijana uredba. Zato izpodbijana uredba – in kot Komisija sama trdi, kakor je bilo navedeno v točki 106 zgoraj – zajema sveženj odločitev, od katerih se vsaka nanaša na posameznega proizvajalca izvoznika.

- 121 V teh okoliščinah je treba glede na merila, ki izhajajo iz sodne prakse, kot so predstavljena v točki 119 zgoraj, šteti, da se izpodbijana uredba poleg tega, da se neposredno nanaša na člane CCCME, posamično nanaša nanje.
- 122 Nazadnje, člani CCCME imajo pravni interes, ker imajo glede na to, da zanje veljajo protidampinške dajatve, naložene z izpodbijano uredbo, interes, da se razglasi ničnost te uredbe.
- 123 Tako je treba ugotoviti, da člani CCCME in posledično tudi to združenje samo izpolnjujejo pogoje, ki omogočajo dopustnost njihove tožbe, in zato zavrniti tretjo trditev, ki jo Komisija navaja zoper to ugotovitev.

– *Omejenost trditev, na katere se je mogoče sklicevati*

- 124 Komisija trdi, da se CCCME ne more v imenu svojih članov sklicevati na kršitev določb osnovne uredbe, povezanih z drugimi elementi od tistega, ki se nanaša na Komisijino določanje škode za industrijo Unije.
- 125 Komisija namreč poudarja, da so pooblastila, ki so jih kitajski proizvajalci izvozniki zaupali CCCME med protidampinško preiskavo, obsegala le obrambo teh podjetij pred trditvami v zvezi s škodo. Iz tega naj bi izhajalo, da so člani CCCME temu subjektu pravico, da jih zastopa med preiskavo in posledično v okviru obravnavane tožbe, podelili le za zaščito teh članov pred presojami Komisije, ki se nanašajo na škodo.
- 126 V zvezi s tem je treba spomniti – kot je navedeno v točkah od 88 do 90 zgoraj – da naloge, zaupane združenju CCCME s statutom, ki ureja njegovo ustanovitev in organizacijo, vključujejo zaščito interesov njegovih članov.
- 127 Zaradi njene splošne narave taka naloga zajema sprožitev sodnega postopka, namenjenega zaščiti interesov njegovih članov pred ukrepi trgovinske zaščite, in v tem okviru uveljavljanje vseh razlogov, s katerimi se lahko podvomi o zakonitosti teh ukrepov, tudi če so bila pooblastila, dobljena od članov, med preiskavo omejena na škodo.
- 128 Poleg tega je treba navesti, da v skladu s sodno prakso združenju, katerega statutarne naloge vključujejo zaščito interesov njegovih članov, kot to velja za CCCME, ni treba imeti posebnega mandata ali pooblastila, ki bi ga dali člani, katerih interese ščiti, da bi se temu združenju pred sodišči Unije priznalo procesno upravičenje (glej v tem smislu sodbo z dne 15. januarja 2013, Aiscat/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, točka 53), ker je vložitev pravnega sredstva že po naravi del zaščite takih interesov.
- 129 Tako je treba zavrniti četrto trditev, ki jo navaja Komisija in se nanaša na to, da se CCCME ne more v imenu svojih članov sklicevati na kršitev določb, ki niso povezane s škodo za industrijo Unije.

Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo vlagajo druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I

- 130 Komisija podredno izpodbija dopustnost tožbe tudi v delu, v katerem jo vlagajo druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I.

- 131 Na prvem mestu, Komisija trdi, da iz razloga, ki je bil predstavljen že v točki 114 zgoraj, sedem izmed drugih pravnih oseb, katerih imena so navedena v Prilogi I, ki so nevezorčeni kitajski proizvajalci izvozniki, nima zahtevanega procesnega upravičenja.
- 132 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so ta podjetja, ki so proizvajalci izvozniki zadevnega izdelka, kot člani CCCME na eni strani Komisiji zagotovila informacije tako, da so odgovorila na vprašalnik iz Priloge I k obvestilu o začetku preiskave, ter so na drugi strani v izpodbijani uredbi opredeljena kot druge sodelujoče družbe, našteje v Prilogi k navedeni uredbi. Na tej podlagi so njihova imena prikazana v navedeni prilogi in zanje velja protidampinška dajatev v določeni višini, tako da je treba skleniti, da izpodbijana uredba zajema sveženj odločitev, od katerih se vsaka nanaša na posameznega proizvajalca izvoznika. Tako je treba iz istih razlogov, kot so predstavljeni v točkah od 118 do 122 zgoraj, ugotoviti, da ima teh sedem pravnih oseb pravni interes in procesno upravičenje.
- 133 Na drugem mestu, Komisija trdi, da pooblastila, ki so jih predložile druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, vsebujejo nepravilnosti, ki so ovira za dopustnost tožbe, ker v njih ni jasno opredeljena funkcija oseb, ki so jih podpisale, in ni izkazano, da so bile te osebe pooblaščenice za podpis takih aktov.
- 134 Natančneje, pri sedmih izmed drugih pravnih oseb, katerih imena so navedena v Prilogi I, naj bi bile funkcije osebe, ki je podpisala pooblastilo, „pooblaščen administrator“, „generalni direktor“, „finančni nadzornik“ oziroma „direktor“, brez kakršnega koli drugega pojasnila in brez utemeljitve v zvezi s tem, ali je bila ta oseba na podlagi kitajskega prava pooblaščenica za podpis takega pooblastila.
- 135 Preostali dve pravni osebi, katerih imeni sta navedeni v Prilogi I, naj bi predložili pooblastilo brez navedbe funkcije podpisnika in prav tako brez priloženih dokumentov, v katerih bi bilo izkazano, da je imel ta podpisnik pooblastilo za podpis takega akta.
- 136 V zvezi s tem je treba poudariti, da se v Poslovniku v različici z dne 23. aprila 2015 (UL 2015, L 105, str. 1) ne zahteva dokaz, da je odvetnika pooblastila za to pooblaščenica oseba, kot je bilo določeno v prej veljavnem Poslovniku z dne 2. maja 1991 (glej v tem smislu sklep z dne 7. marca 2016, *Sopra Steria Group/Parlament*, T-182/15, neobjavljen, EU:T:2016:165, točke od 26 do 29, ter sodbi z dne 28. septembra 2016, *European Food/EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)*, T-476/15, EU:T:2016:568, točka 19, in z dne 17. februarja 2017, *Batmore Capital/EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)*, T-596/15, neobjavljena, EU:T:2017:103, točki 19 in 20).
- 137 Iz tega sledi, da je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, zavrnil.
- 138 Zato je treba šteti, da lahko druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, dopustno vložijo ničnostno tožbo zoper izpodbijano uredbo.

Ugotovitev glede dopustnosti

- 139 Glede na vse zgornje preudarke je treba ugotoviti, da je tožba dopustna, prvič, v delu, v katerem jo vloga CCCME v svojem imenu, da bi zagotovilo varstvo svojih procesnih pravic, drugič, v delu, v katerem jo vloga CCCME v imenu 19 članov, ki jih je opredelilo, in tretjič, v delu, v katerem jo vlogajo druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I.

Utemeljenost

- 140 Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest tožbenih razlogov.
- 141 Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 3(2), (3) in od (5) do (7) osnovne uredbe ter načela dobrega upravljanja, ker Komisija svojih sklepov glede škode in vzročne zveze ni oprla ne na pozitivne dokaze ne na objektivno preučitev.
- 142 Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 3(6) in (7) osnovne uredbe, ki naj bi jo Komisija storila pri svoji analizi vzročne zveze.
- 143 Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe ter člena 6(7), člena 19, od (1) do (3), in člena 20(2) in (4) osnovne uredbe, ki naj bi jo Komisija storila s tem, da je tožečim strankam zavrnila dostop do koristnih informacij o določanju dampinga in škode.
- 144 Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(10), člena 3(2)(a), člena 3(3) in člena 9(4) osnovne uredbe ter načela dobrega upravljanja pri določanju stopnje dampinga, nelojalnega nižanja cen in stopnje odprave škode.
- 145 Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(10)(b) in člena 2(7)(a) osnovne uredbe, ki naj bi jo Komisija storila s prilagoditvijo za davek na dodano vrednost (DDV) v okviru primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo.
- 146 Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe pri določanju prodajnih, splošnih in upravnih stroškov (v nadaljevanju: PSU-stroški) ter dobička, uporabljenega pri računski določitvi normalne vrednosti.

Obseg sodnega nadzora

- 147 Tožeče stranke uvodoma trdijo, da mora biti sodni nadzor, ki se nanaša na izpodbijano uredbo, celovit in ne sme biti omejen na očitno napako pri presoji, na kateri navadno temelji nadzor zapletenih gospodarskih presoj, ki ga izvaja sodišče.
- 148 Na obravnavi so tožeče stranke pojasnile, da s tem predhodnim preudarkom niso imele namena odstopati od obstoječe sodne prakse, ampak so želele samo poudariti, da mora po njihovem mnenju sodišče Unije preveriti resničnost, zanesljivost in doslednost dokazov, na katere se sklicuje Komisija, tudi na področjih, na katerih ima ta široko polje proste presoje.
- 149 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora v skladu s sodno prakso sodišče Unije ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo imajo institucije Unije na področju ukrepov trgovinske zaščite, v sporu v zvezi s takimi ukrepi, za katerega je značilna zapletenost gospodarskih in političnih razmer, ki jih je treba preučiti, svoj nadzor omejiti na preverjanje, ali so bila upoštevana pravna pravila, ali so bila upoštevana postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja ali za zlorabo pooblastil (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 150 V tem okviru mora sodišče, kot predlagajo tožeče stranke, na eni strani preveriti resničnost navajanih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, na drugi strani pa opraviti nadzor nad tem, ali ti dokazi pomenijo celoto upoštevanih podatkov, ki so pomembni pri presoji zapletenega

položaja, in preveriti, ali je z navedenimi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, izpeljane iz njih (sodba z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točka 36).

Prvi tožbeni razlog: določanje obstoja škode in vzročne zveze

151 Prvi tožbeni razlog je razdeljen na šest delov.

– *Prvi del prvega tožbenega razloga: izračun obsega uvoza*

152 V prvem delu tožeče stranke trdijo, da je Komisija za izračun obsega dampinškega uvoza uporabila nezanesljive podatke, ki so jih predložili pritožniki.

153 Komisija izpodbija to trditev.

154 Uvodoma je treba opozoriti, da se v skladu s členom 1(1) osnovne uredbe protidampinška dajatev lahko naloži za vsak dampinški izdelek, katerega sprostitev v prosti promet v Uniji povzroča škodo.

155 V skladu s členom 3(2)(a) osnovne uredbe določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje, med drugim, obsega dampinškega uvoza.

156 Za izračun obsega dampinškega uvoza se uporabljajo podatki Statističnega urada Evropske unije (Eurostat) (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točka 30). Ti so razvrščeni glede na oznake, ki izhajajo iz kombinirane nomenklature (KN). V obravnavanem primeru se izdelek, na katerega se nanaša izpodbijana uredba, uvršča pod dve oznaki: KN ex 7325 10 00 (netemprano lito železo) in KN ex 7325 99 10 (temprano lito železo), pri čemer navedba „ex“ pred oznako v obeh primerih kaže, da izdelek, ki je predmet preiskave, obsega le del obravnavane oznake.

157 Za določitev obsega dampinškega uvoza je treba sešteti transakcije, ki so bile registrirane pod tema oznakama v obravnavanem obdobju, to je med 1. januarjem 2013 in 30. septembrom 2016.

158 V obravnavanem primeru so bile potrebne prilagoditve, da bi se rešile tri težave, ki so se pojavile pri izračunu obsega dampinškega uvoza.

159 Prva težava se je nanašala na izdelke iz netempranega litega železa (KN ex 7325 10 00). Pred letom 2014 so bili ti izdelki del širše skupine (KN ex 7325 10), razčlenjene na podoznake, med katerimi so tri vključevale zadevni izdelek, vendar tretja od teh podoznakov s številko KN ex 7325 10 99 ni bila omejena na ta izdelek. Od leta 2014 te razčlenjenosti ni več. Za določitev obsega dampinškega uvoza je imela Komisija na voljo samo podatke, ki so ustrezali oznaki KN ex 7325 10 00, pod katero se je uvrščal zadevni izdelek skupaj z drugimi izdelki. Za rešitev težave je bilo treba iz teh splošnejših številok izluščiti tiste, ki so ustrezale uvozu zadevnega izdelka v obravnavanem obdobju. Da bi to dosegla, se je Komisija oprla na predlog, ki so ga dali pritožniki in je vključeval dve metodološki odločitvi. Najprej so pritožniki za določitev deleža uvoza, ki je pokrival zadevni izdelek v splošni kategoriji, Komisiji predlagali, naj se opre na razmerje, ki ga je predstavljal ta uvoz v okviru treh podoznakov, pod katerimi so bili pred letom 2014 zagotovljeni

podatki v zvezi s tem izdelkom. Nato je bilo za tretjo od teh podoznak, ki ni zajemala samo zadevnega izdelka, ampak je bila širša, predlagano, naj se delež, ki ga je mogoče pripisati zadevnemu izdelku, oceni na 30 %.

- 160 Na podlagi tega razlogovanja je bilo ugotovljeno, da je pred letom 2014, kar se tiče kitajskega uvoza, 60 % obsega, ki je bil evidentiran kot kitajski uvoz pod oznako KN ex 7325 10, izhajalo iz treh podoznak, ki so ustrezale zadevnemu izdelku. Za indijski uvoz je ta delež znašal 73 %, za druge tretje države pa 50 %. Ti odstotki so bili nato uporabljeni za uvoz, ki je bil v obdobju med 1. januarjem 2014 in koncem obdobja preiskave evidentiran pod oznako KN ex 7325 10 00.
- 161 Druga težava se je nanašala na temprano lito železo (KN ex 7325 99 10). Oznaka, ki je ustrezala temu izdelku, je ostala nespremenjena celotno obravnavano obdobje. Vendar je ta oznaka pokrivala tudi druge izdelke, ne le zadevni izdelka. Za rešitev težave je Komisija enako kot za netemprano lito železo uporabila metodo, ki so jo predlagali pritožniki.
- 162 Najprej je Komisija enako kot pritožniki ugotovila, da so uvozniki zadevnega izdelka iz tempranega litega železa iz Ljudske republike Kitajske oznako KN ex 7325 99 10 začeli uporabljati leta 2005, ko so bili uvedeni prejšnji protidampinški ukrepi z Uredbo (ES) št. 1212/2005 z dne 25. julija 2005 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih ulitkov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2005, L 199, str. 1). Za izračun uvoza, na katerega se je nanašala ta oznaka, je na podlagi te ugotovitve kot referenčno leto izbrala predhodno leto, in sicer leto 2004. Za to referenčno leto je imela na voljo podatke, ki so za Ljudsko republiko Kitajsko povzemali uvoz, ki je ustrezal oznaki KN ex 7325 99 10, vendar se ni nanašal na zadevni izdelek. Zato je izračunala količino izdelka, na katerega se je nanašal uvoz iz Ljudske republike Kitajske pod to oznako, tako da je od obsega uvoza v obravnavanem obdobju odštela transakcije, ki so bile izvedene leta 2004. Ob koncu tega razlogovanja je Komisija tako presodila, da se za Ljudsko republiko Kitajsko stoo odstotni delež transakcij, ki so se nanašale na zadevni izdelek, uvršča pod oznako KN ex 7325 99 10, od česar je treba odšteti 14.645 ton.
- 163 Nato je bil podoben izračun izveden za uvoz iz Republike Indije. Pritožniki so ugotovili, da se je za zadevni izdelek uvoz pod oznako KN ex 7325 99 10 iz te države začel leta 2010. Po njihovem mnenju je bilo ta pojav mogoče pojasniti z umikom zaveze glede minimalne cene, ki se je uporabljala za CCCME in nekatere kitajske družbe v okviru prejšnjih protidampinških ukrepov, naloženih z Uredbo št. 1212/2005. Po tem umiku naj bi se številni gospodarski subjekti skušali oskrbovati pri indijskih proizvajalcih. To naj bi spodbudilo rast uvoza zadevnega izdelka iz te države. Potem ko je prišla do te ugotovitve, je Komisija, ki je v zvezi s tem sledila predlogu, ki so ga podali pritožniki, izračunala količino zadevnega izdelka pod oznako KN ex 7325 99 10 za uvoz iz Republike Indije tako, da je obseg uvoza v letu 2009 odštela od obsega uvoza v obravnavanem obdobju. Ob koncu tega razlogovanja je tako presodila, da se stoo odstotni delež transakcij, ki so se nanašale na zadevni izdelek, uvršča pod oznako KN ex 7325 99 10, od česar je treba odšteti 6074 ton.
- 164 Nazadnje, preiskave, ki so jih izvedli pritožniki, naj bi pokazale, da je malo verjetno, da je uvoz iz drugih tretjih držav, uvrščen pod to oznako, vseboval zadevni izdelek. Komisija, ki je v zvezi s tem sledila pritožnikom, je tako presodila, da se za druge tretje države pod oznako KN ex 7325 99 10 uvršča 0 % transakcij, ki so se nanašale na zadevni izdelek.

- 165 Tretja težava se je nanašala na kanalske rešetke. Ti izdelki so zajeti v podatkih Eurostata, ki ustrezajo oznakam, uporabljenim za zadevni izdelek. Vendar so bili, kot je navedeno v uvodni izjavi 41 izpodbijane uredbe, izključeni iz preiskave. Za določitev obsega dampinškega uvoza je bilo torej treba od razpoložljivih števil odšteti tiste, ki jih je bilo mogoče pripisati kanalskim rešetkam.
- 166 Za rešitev te težave se je Komisija na lastno pobudo oprla na oceno uvoza kanalskih rešetk. Da je prišla do te ocene, je vzela povprečno prodajo kanalskih rešetk, ki so jo vzorčeni kitajski proizvajalci izvozniki dosegli v obdobju preiskave. Ta prodaja je obsegala 10 % celotnega uvoza, upoštevanega za to obdobje. Ta odstotek je bil uporabljen za številke, dobljene za uvoz, evidentiran v obravnavanem obdobju.
- 167 Po tej predstavitvi okoliščin prvega dela prvega tožbenega razloga je treba navesti, da tožeče stranke v okviru tega dela navajajo tri očitke v zvezi z izračunom, ki ga je Komisija izvedla za določitev obsega dampinškega uvoza.
- 168 S prvim očitkom tožeče stranke Komisiji očitajo, da je brez preverjanja sprejela podatke, ki so jih predložili pritožniki, kar je v nasprotju z nepristranskostjo, ki mora voditi njeno ravnanje v okviru tovrstnega postopka.
- 169 V zvezi s tem je treba poudariti, da v obravnavanem primeru Komisija, da je izračunala obseg dampinškega uvoza, ni zgolj uporabila podatkov, ki so jih predložili pritožniki, temveč je namesto tega uporabila metodo, ki so jo ti predlagali, pri čemer je pazila, da je na podlagi te metode, ki jo je medtem potrdila, tudi sama izvedla izračune, s katerimi so bile dobljene številke, ki jih je na koncu upoštevala.
- 170 Komisija je v najmanj dveh dokumentih pojasnila razloge, iz katerih je sprejela metodo, ki so jo predlagali pritožniki. Tako je v uvodni izjavi 122časne uredbe navedla, da „so pritožniki v pritožbi pojasnili svojo metodo pridobivanja podatkov o uvozu, omejenih na zadevni izdelek, z uporabo Eurostatovih podatkov“ in da je, „[k]er ni bilo zanesljivejše metode in podatkov, [na tej osnovi] obseg uvoza zadevnega izdelka iz [Ljudske republike Kitajske] določila na podlagi te metode z uporabo Eurostatovih podatkov, iz katerih so bile izključene kanalske rešetke[, pri čemer p]oleg tega CCCME ni predložil[o] drugih podatkov“. Prav tako je Komisija v uvodnih izjavah 110 in 111 izpodbijane uredbe med drugim navedla, da „je ugotovila, da je metoda, ki so jo uporabili pritožniki, da so pridobili podatke o uvozu v zvezi z zadevnim izdelkom za obravnavano obdobje, temeljila na podatkih Eurostata“, nato pa je to metodo na kratko opisala in pojasnila, „[k]er [...] ni ugotovila nobenega drugega vira informacij, ki bi točneje izražal podatke o uvozu za zadevni izdelek, je menila, da je metoda na podlagi podatkov Eurostata najustreznejša“.
- 171 Komisija je torej analizirala zadevno metodo, preden jo je prevzela, pri čemer je pojasnila, zakaj se ji, kot je menila, zdi ustrezna. Tako je Komisija v uvodni izjavi 113 izpodbijane uredbe zavrnila zahtevo *ad hoc* združenja nepovezanih uvoznikov Free Castings Imports (FCI) in združenja CCCME, naj se za izračun obsega uvoza zadevnega izdelka izključi oznaka KN 7325 99 10 oziroma naj se upošteva odstotni delež te oznake, pri čemer je navedla, da „je bil pri analizi uvoza pod to oznako KN od uvedbe začasnih ukrepov do začetka oktobra 2017 ugotovljen precejšnji uvoz v obsegu 6796 ton pod oznako TARIC 7325991051 iz [Ljudske republike Kitajske], ki se nanaša izključno na zadevni izdelek“, in da je „[z]ato [...] jasno, da se zadevni izdelek uvaža tudi pod oznako KN 7325 99 10“. Ob tej priložnosti je Komisija pojasnila, da „ni imela dokazov, da je bil tudi uvoz drugih izdelkov pod to oznako KN od leta 2005 enak kot za zadevni izdelek“, in da „[z]ato uporaba odstotnega deleža v obravnavanem obdobju ne bi bila zanesljiva“.

- 172 Poleg tega je treba navesti, da Komisija metode izračuna, ki so jo predlagali pritožniki, ni sprejela brez preverjanja. Ta institucija je namreč 30. maja 2017 obiskala prostore zastopnikov pritožnikov. Ob koncu tega preverjanja je sklenila, da je na eni strani predlagana porazdelitev med različne oznake KN najbolj zanesljiva ocena za določitev obsega dampinškega uvoza in da na drugi strani ta ocena pomeni objektivni približek teh podatkov ob neobstoju podrobnejših podatkov iz drugega vira.
- 173 V teh okoliščinah je treba zavrniati prvi očitke, ki ga navajajo tožeče stranke in v skladu s katerim je Komisija „avtomatično“ sprejela metodo, ki so jo predlagali pritožniki.
- 174 Tožeče stranke podajajo tudi drugi očitke, v skladu s katerimi podatki, ki jih je uporabila Komisija, slonijo na neutemeljenih in nerazumnih predpostavkah, ki ne temeljijo na nobenem pozitivnem dokazu, kot naj bi sicer tudi sama priznala.
- 175 V zvezi s tem je treba poudariti, da v nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke, Komisija ni priznala, da so metoda izračuna obsega uvoza, ki jo je uporabila, ali uvozne cene, ki so izhajale iz te metode, napačne, nerazumne ali nezanesljive.
- 176 Komisija je v uvodni izjavi 126 začasne uredbe, na katero se sklicujejo tožeče stranke, resda navedla, „[k]er ti podatki temeljijo na statističnih podatkih o uvozu in podroben razpon vrst izdelkov ni znan, razvoj cen ni povsem zanesljiv“.
- 177 Vendar to priznanje pomeni le, da uporabljena metoda ni, kot navaja Komisija, privedla do tako podrobnega rezultata, kot bi si želela, in da iz njega ne sledi, da so po mnenju te institucije podatki, dobljeni s to metodo, povsem nezanesljivi in jih nikakor ni mogoče uporabiti pri pripravi izpodbijane uredbe.
- 178 Zato morajo tožeče stranke, če želijo izpodbijati zanesljivost podatkov, ki jih je uporabila Komisija v zvezi z obsegom dampinškega uvoza, svoje trditve podpreti z elementi, ki lahko konkretno vzbudijo dvom o verodostojnosti metode ali podatkov, ki jih je uporabila ta institucija (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2019, Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, neobjavljena, EU:T:2019:644, točka 357).
- 179 V tem okviru se tožeča stranka, če želi v postopku uspeti, ne more omejiti na predložitev nadomestnih števil, na primer števil, dobljenih na podlagi podatkov, katerih vir so carinski organi države, iz katere prihaja sporni uvoz, ampak mora predložiti elemente, s katerimi je mogoče podvomiti o tistih, ki jih je zagotovila Komisija (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2019, Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, neobjavljena, EU:T:2019:644, točka 357).
- 180 Poleg tega je treba opozoriti, da ima Komisija pri analizi podatkov, vključno s podatki, ki jih zagotovi Eurostat, široko diskrecijsko pravico (sodba z dne 23. septembra 2015, Schroeder/Svet in Komisija, T-205/14, EU:T:2015:673, točka 41).
- 181 V obravnavanem primeru tožeče stranke izpodbijajo pet predpostavk, na katere se je Komisija oprla, da je izračunala obseg uvoza na podlagi podatkov Eurostata.
- 182 V zvezi s tem je treba navesti, da so tožeče stranke za vsako od teh točk, ki jih izpodbijajo, med preiskavo dobile pojasnila glede metode, uporabljene za pripravo ocen, na katerih temeljijo prilagoditve podatkov Eurostata o uvozu, ki jih je izvedla Komisija.

- 183 Tako tožeče stranke na prvem mestu prerekajo to, da je bil obseg uvoza zadevnega izdelka glede na celoten obseg uvoza, prijavljenega pod nekdanjo podoznako KN ex 7325 10 99 (netemprano lito železo), od leta 2009 do leta 2013 stabilen pri 30 %, nato pa je od leta 2013 ostal nespremenjen.
- 184 V zvezi s tem je bilo pojasnjeno, da je bilo od celotnega uvoza, prijavljenega pod nekdanjo oznako KN ex 7325 10 99, skoraj 30 % ustvarjenih z zadevnim izdelkom. Po mnenju Komisije je bilo to oceno mogoče opredeliti kot previdno, ko so začeli veljati protidampinški ukrepi iz leta 2005. Takrat je bila za ta izdelek določena desetmestna integrirana tarifa Evropske unije (TARIC), kar je Komisiji in carinskim organom omogočilo, da poznajo natančne zneske.
- 185 Na ta način je bilo pojasnjeno, da se 30-odstotni delež, ki ga je vzela Komisija, ujema s tistim, ki je bil ugotovljen po sprejetju Uredbe št. 1212/2005, ko so bile prvič uporabljene protidampinške dajatve na uvoz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske. Nato je Komisija ta odstotni delež uporabila v okviru tega postopka, ker ni bilo bolj zanesljive ocene.
- 186 Na drugem mestu, tožeče stranke izpodbijajo uporabo 30-odstotnega deleža, ki izhaja iz ocene podatkov, povezanih z uvozom iz Ljudske republike Kitajske, za vse države, iz katerih je prihajal uvoz, upoštevan v okviru postopka, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe.
- 187 V zvezi s tem je bilo pojasnjeno, da je bila ocena 30 % uporabljena za druge tretje države zato, ker ni bilo podatkov, specifičnih za te države, saj so bile edine informacije, ki jih je bilo mogoče dobiti, tiste, ki so bile zbrane zaradi uvedbe protidampinških ukrepov, sprejetih z Uredbo št. 1212/2005 in povezanih samo z uvozom iz Ljudske republike Kitajske.
- 188 Na tretjem mestu, tožeče stranke izpodbijajo predpostavko, v skladu s katero je obseg uvoza zadevnega izdelka glede na celoten obseg uvoza, evidentiranega pod nekdanjo oznako KN ex 7325 10, od leta 2013 ostal nespremenjen.
- 189 V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da se je za izračun obsega uvoza, ki je zajemal zadevni izdelek in je bil evidentiran od leta 2014 pod splošno oznako KN ex 7325 10, oprla na razmerje, ki ga je predstavljal ta uvoz v okviru treh podoznakov, pod katerimi so bili pred letom 2014 zagotovljeni natančnejši podatki v zvezi s tem izdelkom, pri čemer so bili ločeno obravnavani podatki za Ljudsko republiko Kitajsko, Republiko Indijo in druge tretje države (glej točko 159 zgoraj).
- 190 Na četrtem mestu, tožeče stranke izpodbijajo predpostavko, v skladu s katero je absolutni obseg uvoza iz Ljudske republike Kitajske, ki je bil izveden pod oznako KN ex 7325 99 10 (temprano lito železo) in se ni nanašal na zadevni izdelek, od leta 2004 ostal nespremenjen.
- 191 V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da se je pri metodologiji, ki je bila uporabljena za izračun obsega uvoza iz Ljudske republike Kitajske, izvedenega pod oznako KN ex 7325 99 10, opredelilo leto, v katerem se je uvoz izdelka, ki je predmet preiskave, začel izvajati pod to oznako v zadevni tretji državi, in se je podatek o uvozu, evidentiranem pod to oznako v letu pred tem referenčnim letom, primerjal s podatkom, ki se je nanašal na obravnavano obdobje, s čimer se je določil obseg uvoza zadevnega izdelka, evidentiranega pod oznako KN ex 7325 99 10 v obravnavanem obdobju, ki je ustrezal razliki (glej točke od 162 do 164 zgoraj).
- 192 Na petem mestu, tožeče stranke nazadnje izpodbijajo predpostavko, v skladu s katero je odstotek kitajskega uvoza kanalskih rešetk glede na celoten kitajski uvoz od leta 2013 ostal nespremenjen in je bil enak odstotku uvoza kanalskih rešetk vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov glede na njihov celoten uvoz. V tem okviru tožeče stranke izpodbijajo tudi predpostavko, v skladu s katero

tretje države niso izvažale kanalskih rešetak, ker se zdi – razen če se ne motijo – da tretje države niso bile predmet nobene izključitve. Če bi prišlo do izključitve, naj bi bila predpostavka, ki po mnenju tožečih strank prav tako ne bi bila utemeljena, ta, da je bil odstotek uvoza kanalskih rešetak iz tretjih držav glede na njihov celoten uvoz od leta 2013 stabilen in da je bil enak odstotku uvoza kanalskih rešetak vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave.

- 193 V zvezi z zadnjenavedeno izpodbijano točko je Komisija pojasnila, da ni imela informacij o obsegu uvoza kanalskih rešetak, ki ga je bilo treba izključiti iz zadevnega izdelka, zato se je oprla na odstotek kanalskih rešetak, ki so jih nekateri vzorčeni proizvajalci uvozili med preiskavo. V odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča je Komisija natančneje navedla, da se je v tem okviru oprla na podatke vzorca kitajskih proizvajalcev izvoznikov in podatke vzorca indijskih proizvajalcev izvoznikov, povezane z obdobjem preiskave. Ta ocena je bila nato uporabljena za celoten uvoz, to je za uvoz iz Ljudske republike Kitajske, Republike Indije in drugih tretjih držav.
- 194 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da tožeče stranke glede točk, ki jih izpodbijajo, niso navedle elementov, ki bi lahko vzbudili dvom o zanesljivosti teh ocen, saj v bistvu ne izpodbijajo zanesljivosti ocen, na katere se je oprla Komisija, ampak izpodbijajo bolj njihovo uporabo za obdobje, poznejše od tistega, ki mu podatki, ki so privedli do teh ocen, ustrezajo (prva, tretja, četrta in peta predpostavka, na katere se nanašajo točke 183, 188, 190 in 192 zgoraj), oziroma njihovo uporabo za druge države od tiste, iz katere podatki, ki so privedli do ocene, izvirajo (druga in peta predpostavka, na kateri se nanašata točki 186 in 192 zgoraj).
- 195 Komisija pa je navedla, da ni imela natančnejših in novejših podatkov, ki bi bili podobno ali bolj zanesljivi.
- 196 V okoliščinah, ki so jih na eni strani opredeljevali neobstoj natančnejših in novejših informacij, ki bi bile podobno zanesljive ali zanesljivejše, ter na drugi strani razumnost in verodostojnost ocen, ki jih je predstavila Komisija, kot so te okoliščine razvidne iz pojasnil, ki jih je ta institucija navedla za utemeljitev njihove uporabe, je treba ob upoštevanju širokega polja proste presoje, ki se priznava Komisiji, zavrtni drugi očitki tožečih strank, v skladu s katerimi podatki, ki jih je uporabila, slonijo na neutemeljenih in nerazumnih predpostavkah, ki ne temeljijo na nobenem pozitivnem dokazu.
- 197 S tretjim očitkom tožeče stranke v bistvu menijo, da je neobstoj bolj zanesljivih nadomestnih podatkov posledica pomanjkljive skrbnosti in pasivnosti Komisije, ki bi po njihovem mnenju morali privedi do razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe.
- 198 V zvezi s tem je treba poudariti, da mora v skladu s sodno prakso Komisija po uradni dolžnosti preučiti vse razpoložljive informacije, ker v okviru protidampinške preiskave nima vloge rabsodnika, čigar pristojnost je omejena izključno na odločanje na podlagi informacij in dokaznih elementov, ki jih predložijo stranke v preiskavi. V zvezi s tem je treba poudariti, da ima Komisija na podlagi člena 6(3) in (4) osnovne uredbe pravico od držav članic zahtevati predložitev informacij ter izvedbo vseh potrebnih preverjanj in pregledov (sodba z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točka 32).
- 199 Vendar je treba za določitev obsega zahtev, ki so naložene Komisiji, upoštevati omejitve, ki vplivajo na čas, ki ga ima na voljo, zlasti upoštevajoč procesne roke, ki morda niso zadostni za preverjanja, preglede in preiskave, ki bi lahko bili načrtovani (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2019, Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, neobjavljena, EU:T:2019:644, točka 408).

- 200 Poleg tega je treba upoštevati, ali lahko predvideni podatki z dovolj veliko verjetnostjo privedejo do bolj zanesljivih rezultatov od rezultatov, dobljenih v rokih, ki se uporabljajo (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2019, Jinan Meide Casting/Komisija, T-650/17, neobjavljena, EU:T:2019:644, točka 410).
- 201 V obravnavanem primeru je očitno, da Komisija ni prezrla sodne prakse, omenjene v točkah od 198 do 200 zgoraj, ki ji nalaga, da upošteva vse vire, ki so ji na voljo.
- 202 V zvezi z informacijami, ki bi jih bilo po navedbah tožečih strank mogoče pridobiti od nacionalnih carinskih organov, je treba namreč poudariti, kot je navedla Komisija, da čeprav ji je z osnovno uredbo to dovoljeno, bi bilo nesorazmerno od te institucije zahtevati, naj od carinskih organov vseh držav članic pridobi sezname vseh posameznih uvoznih transakcij ter jih analizira, da bi ugotovila, ali jih je mogoče upoštevati, in nato zbere podatke o zadevnem izdelku za štiri leta za celotno Unijo.
- 203 Tožeče stranke v svojih pisanjih navajajo dve trditvi, da bi prerekale ravnanje Komisije, povezano z iskanjem zanesljivih informacij.
- 204 Na prvem mestu, tožeče stranke trdijo, da bi Komisija lahko zbrala nekatere podrobnejše podatke pri nacionalnih carinskih organih, s čimer bi lahko preverila zanesljivost postavljenih predpostavk in nato razširila rezultat te analize na vse podatke.
- 205 V zvezi s tem je treba poudariti, da take informacije niso takoj na voljo, temveč bi jih bilo prav tako treba pridobiti od zadevnih nacionalnih organov na *ad hoc* osnovi. Komisija bi morala nato počakati, da bi ti organi odgovorili s posredovanjem zahtevanih podatkov, da bi lahko oblikovala vzorec podatkov. Tak pristop pa bi pomenil precejšnjo naložbo v smislu delovne obremenitve in bi zahteval veliko časa, pri čemer je treba ta vidika uravnotežiti s strogimi procesnimi roki, naloženimi Komisiji, kot je navedeno v točki 199 zgoraj.
- 206 Prav tako bi se ob takem vzorcu transakcij postavljala vprašanja glede reprezentativnosti izbranih transakcij, poleg tega pa bi se pojavljali dvomi o njegovi ustreznosti, saj ne bi omogočal natančnega izračuna obsega uvoza za zadevni izdelek.
- 207 Na drugem mestu, tožeče stranke navajajo, da bi se Komisija lahko obrnila na uvoznike tako, da bi jim poslala vprašalnike, odgovori nanje pa bi ji omogočili, da preveri zanesljivost uporabljenih podatkov in naredi popravke.
- 208 Institucije Unije naj bi ta vir informacij uporabile v drugih protidampinskih preiskavah, kot je bila tista, ki je pripeljala do sprejetja Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 430/2013 z dne 13. maja 2013 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz navojnega litega pribora (fitingov) za cevi iz tempranega litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajske, ter o zaključku postopka glede Indonezije (UL 2013, L 129, str. 1).
- 209 V zvezi s tem je treba poudariti, da v obravnavanem primeru, kot je navedla Komisija, od uvoznikov ni bilo mogoče dobiti bolj zanesljivih podatkov. Najprej, 28 uvoznikov, ki so se javili med preiskavo, je v odgovorih na vprašalnik iz Priloge II k obvestilu o začetku preiskave navedlo splošno številko, ki je povzemala obseg uvoza, ki je zajemal zadevni izdelek in se je nanašal samo na uvoz iz Ljudske republike Kitajske in Republike Indije, to je dveh držav, na kateri se je nanašala preiskava. Dalje, ti podatki v obravnavanem primeru niso bili razčlenjeni glede na oznake KN izdelka, ki je predmet preiskave. Nazadnje, te odgovore je bilo mogoče preveriti le za tri vzorčene

uvoznike, ki so odgovorili na vprašalnik. Ni pa dokazano, da so bili ti uvozniki dovolj reprezentativni za vse uvoznike izdelka, ki je predmet preiskave. Komisija je namreč navedla, da je trg razdrobljen in da je zanj značilno veliko malih in srednjih podjetij ter da v takih okoliščinah ni izključeno, da se številni drugi nepovezani uvozniki, ki so dejavni na trgu in ki nimajo neposrednega interesa za sodelovanje v preiskavi, niso javili.

210 Tako je treba ugotoviti, da Komisija v obravnavanem primeru ni storila očitne napake pri presoji s tem, da je svojo presajo za izračun obsega uvoza, ki je zajemal zadevni izdelek, omejila na podatke iz podatkovne zbirke Eurostata, kot so bili prilagojeni na podlagi utemeljenih predpostavk in ki so odsevali razumno oceno dejanskih števil v zvezi z navedenim uvozom.

211 Prvi del je torej treba zavriniti.

– *Drugi del prvega tožbenega razloga: makroekonomski kazalniki, ki jih je Komisija uporabila za določitev škode za industrijo Unije*

212 Tožeče stranke v drugem delu izpodbijajo zanesljivost makroekonomskih kazalnikov, ki jih je Komisija uporabila za določitev škode za industrijo Unije.

213 Uvodoma je treba navesti, da je, kot je bilo pojasnjeno v odgovorih strank na vprašanja Splošnega sodišča, Komisija presodila makroekonomske kazalnike za celotno industrijo Unije.

214 Komisija se je v tem okviru oprla na različne vrste podatkov. Za vzorčne proizvajalce Unije (v nadaljevanju: vzorčni proizvajalci) je Komisija upoštevala podatke, ki so jih posredovali ti proizvajalci in ki jih je preverila. Za druge proizvajalce Unije, ki so vložili pritožbo, na podlagi katere se je začela preiskava, ali ki so pritožbo podprli (v nadaljevanju: drugi pritožniki), se je oprla na podatke, ki jih je pridobila iz odgovorov na vprašalnike, ki so jih vrnila ta podjetja. Nazadnje, za preostale proizvajalce Unije (v nadaljevanju: preostali proizvajalci) je Komisija uporabila ocene, ki so jih v zvezi s temi proizvajalci predložili pritožniki.

215 V obravnavanem primeru tožeče stranke navajajo šest očitkov, ki jih Komisija izpodbija.

216 S prvim očitkom tožeče stranke Komisiji očitajo, da ni posodobila podatkov, ki jih je imela na voljo o drugih pritožnikih.

217 V zvezi s tem je treba navesti, da so v skladu z uvodno izjavo 136 izpodbijane uredbe podatki o drugih pritožnikih vzeti iz odgovorov, ki so jih ti zagotovili na vprašalnik, ki jim ga je poslala Komisija, pri čemer so te podatke zbrali pritožniki, „pozneje pa so bili posodobljeni, da se je upoštevalo obdobje preiskave“. Komisija je predložila dopis, ki ga je v sredo, 14. junija 2017, poslala združenju CCCME in v katerem je navedla, da so pritožniki podatke zbrali na podlagi odgovorov na vprašalnik, ki jih je preverila, in informacij, pridobljenih po e-pošti od proizvajalcev, ki so vložili ali podprli pritožbo. Intervenientke pa so pojasnile, da so bili ti podatki posodobljeni, da bi se izključili podatki v zvezi s kanalskimi rešetkami in vključili zadnji razpoložljivi četrletni podatki.

218 Ker tožeče stranke niso predložile nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče vzbuditi dvom o teh trditvah, je treba prvi očitek zavriniti.

219 Z drugim očitkom tožeče stranke izpodbijajo izpodbijano uredbo, ker naj bi se Komisija, da jo je sprejela, za preostale proizvajalce oprla na ocene, in ne na dejanske podatke.

- 220 V zvezi s tem je treba navesti, da osnovna uredba Komisiji ne daje pooblastil za preiskavo, s katerimi bi lahko prisilila družbe, da sodelujejo v preiskavi ali predložijo informacije. Tako je ta institucija odvisna od prostovoljnega sodelovanja strank, da ji posredujejo potrebne informacije v za to določenih rokih (glej v tem smislu sodbo z dne 20. maja 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Svet, T-310/12, neobjavljena, EU:T:2015:295, točka 152 in navedena sodna praksa).
- 221 V takih okoliščinah je treba preveriti, ali si je v obravnavanem primeru Komisija skrbno prizadevala zbrati dejanske podatke, preden se je oprla na ocene, pripravljene na podlagi informacij, ki jih je lahko pridobila.
- 222 Komisija je v obvestilu o začetku preiskave proizvajalce Unije, ki proizvajajo zadevni izdelek, povabila k sodelovanju v protidampinškem postopku in vse zainteresirane strani pozvala, naj v 21 dneh od datuma objave obvestila o začetku predstavijo svoje stališče glede izbire vzorca proizvajalcev Unije.
- 223 Nato je Komisija pritožnike in druge znane proizvajalce v Uniji posebej obvestila o začetku preiskave, pri čemer jih je povabila k sodelovanju v njej.
- 224 Z elektronskim sporočilom z dne 16. maja 2017 je Komisija, potem ko je ugotovila, da se podatki, ki so jih zagotovili zastopniki pritožnikov, nanašajo samo na njihov lastni položaj, te zastopnike zaprosila, naj ji predložijo makroekonomske podatke za celotno industrijo.
- 225 V teh okoliščinah Komisiji ni mogoče očitati, da se je oprla na ocene, ki so jih predložili pritožniki v zvezi s preostalimi proizvajalci, ker je bil cilj v skladu s členom 4(1) osnovne uredbe ta, da se pridobi pregled industrije Unije kot celote.
- 226 Poleg tega se, kot navajajo intervenientke, v okviru protidampinških postopkov uporaba ocen lahko izkaže za nujno, če se nekateri proizvajalci odločijo, da ne bodo sodelovali, ali če so, kot se je to pokazalo v obravnavanem primeru, v trenutku zbiranja makroekonomskih podatkov nekateri proizvajalci Unije že prenehali proizvajati ali obstajati.
- 227 Opozoriti je treba tudi, da ocene niso domneve in da so pritožniki uporabili metodo izračuna, ki jo je Komisija preverila, ta pa je po navedenem preverjanju zahtevala, naj se napravijo spremembe. V zvezi s tem so intervenientke poudarile, da se je Komisija v nasprotju s predlogom pritožnikov, naj se oceni dejanska proizvodnja zadevnih subjektov, odločila namesto tega uporabiti proizvodno zmogljivost teh proizvajalcev, kar je povečalo skupno proizvodnjo Unije in zmanjšalo povečanje tržnih deležev, ki so jih dosegli kitajski proizvajalci izvozniki. Intervenientke iz tega sklepajo, ne da bi temu kdo oporekal, da je bil zaradi te odločitve Komisije eden od kazalnikov škode znižan v korist kitajskih proizvajalcev izvoznikov.
- 228 Drugi očitek je tako treba zavrnilo.
- 229 S tretjim očitkom tožeče stranke trdijo, da so bili podatki, ki jih je uporabila Komisija, znatno popravljeni brez pojasnila.
- 230 V zvezi s tem je treba navesti, da je iz spisa in odgovorov strank na vprašanja Splošnega sodišča razvidno, da je Komisija popravila makroekonomske podatke, kot sledi.

- 231 Komisija je 7. aprila 2017 z dopisom zastopnike pritožnikov zaprosila, naj ji najpozneje 12. maja 2017 predložijo nekatere makroekonomske podatke za obravnavano obdobje. Zastopniki pritožnikov so 12. maja 2017 z elektronskim sporočilom predložili preglednico, ki je vsebovala makroekonomske podatke.
- 232 Komisija je 15. maja 2017 z elektronskim sporočilom zaprosila za nezaupno različico tega dokumenta. 16. maja 2017 je poslala še eno elektronsko sporočilo, v katerem je zaprosila, naj se ji pošlje različica z makroekonomskimi podatki za celotno industrijo Unije, iz katerih bodo izključene kanalske rešetke. Komisija je 24. maja 2017 zastopnikom pritožnikov znova poslala elektronsko sporočilo, v katerem jih je zaprosila, naj ji zaprosene podatke pošljejo najpozneje 29. maja 2017 in privolijo v preverjanje teh podatkov v svojih prostorih 30. maja 2017.
- 233 Zastopniki pritožnikov so 29. maja 2017 z elektronskim sporočilom predložili novo različico preglednice z makroekonomskimi podatki (v nadaljevanju: druga različica makroekonomskih kazalnikov). Komisija je 30. maja 2017 preverila te podatke. Med obiskom zaradi preveritve so pritožniki predstavili celovitejše informacije o podatkih v zvezi z vzorčenimi proizvajalci, kar je utemeljevalo posodobitev števil. Poleg tega je Komisija navedla, da podatki v drugi različici makroekonomskih kazalnikov prikazujejo zbirne podatke za preostale proizvajalce, da pa pritožniki v roku, določenem za obisk zaradi preveritve, niso uspeli preveriti ujemanja med temi podatki in podpornimi dokumenti. Skupina, odgovorna za preverjanje, je tako pritožnike prosila, naj razčlenijo podatke po posameznih znanih proizvajalcih in v skladu s tem predložijo posodobljeno preglednico.
- 234 Zastopniki pritožnikov so 1. junija 2017 z elektronskim sporočilom predložili novo nezaupno različico makroekonomskih podatkov (v nadaljevanju: tretja različica makroekonomskih kazalnikov), ki je vključevala zaprosila Komisije. Po navedbah tožečih strank se ta različica občutno razlikuje od prejšnje. CCCME je z elektronskim sporočilom od Komisije zahtevalo, naj pojasni razloge za to razliko. Komisija je z elektronskim sporočilom odgovorila, da gre za posodobitev podatkov po preverjanju, izvedenem 30. maja 2017. Komisija je 2. junija 2017 v elektronskem sporočilu zaprosila, ali lahko tega dne v prostorih zastopnikov pritožnikov opravi preverjanje posodobljenih preglednic. Ti zastopniki so v elektronskem sporočilu privolili.
- 235 Po tem preverjanju so pritožniki istega dne Komisiji na USB-ključu predložili četrto različico makroekonomskih kazalnikov. Zastopniki pritožnikov so 12. junija 2017 še enkrat poslali četrto različico makroekonomskih kazalnikov, vendar tokrat z elektronskim sporočilom v zaupni in nezaupni različici. Intervenientke so pojasnile, da tretja različica makroekonomskih kazalnikov, ki je bila preučena med obiskom zaradi preveritve, po pomoti vsebuje podatke dveh proizvajalcev o proizvodnji kanalskih rešetak in da je bila na kraju samem spremenjena. Poleg tega navajajo, da so bile v četrti različici upoštevane tudi dopolnilne informacije, ki so bile tistega dne prejete od industrije Unije v zvezi z drugimi proizvajalci.
- 236 Komisija dodaja še, da so bili po tem, ko je 21. junija 2017 pripombe predložilo združenje FCI, četrti različici makroekonomskih kazalnikov dodani podatki proizvajalca Unije, ki so jih pritožniki pomotoma izpustili.
- 237 Glede na te elemente je treba ugotoviti, da so tožeče stranke dobile odgovor na svoje elektronsko sporočilo, navedeno v točki 234 zgoraj, v katerem so Komisijo spraševale po razlogu za razliko med drugo in tretjo različico makroekonomskih kazalnikov.

- 238 V preostalem je treba navesti, da so bili glede na elemente iz spisa in pojasnila, zagotovljena v odgovorih strank na vprašanja Splošnega sodišča, izvedeni popravki namenjeni dopolnitvi, izpopolnitvi in torej izboljšanju zanesljivosti podatkov. Kot so poudarile intervenientke, so bili nekateri od opisanih popravkov izvedeni ravno zaradi upoštevanja ugovorov, ki so jih izrazile zainteresirane strani in jih je Komisija sprejela. Tako je bilo treba na eni strani dodati podatke dodatnega proizvajalca Unije, ki so jih pritožniki izpustili, ter na drugi strani iz podatkov izključiti tiste, ki so se nanašali na kanalske rešetke in za katere je Komisija privolila, da se izključijo iz opredelitve izdelka, ki je predmet preiskave.
- 239 V teh okoliščinah je treba tretji očitek zavrni.
- 240 S četrtem očitkom tožeče stranke trdijo, da seznam virov, ki jih je Komisija uporabila za izračun makroekonomskih kazalnikov, ni dosleden, saj vsebuje podatke, ki jih – tako kot za naložbe – ni mogoče upoštevati, ker ne pomenijo makroekonomskega kazalnika.
- 241 V zvezi s tem je treba poudariti, da se je Komisija, kot je navedeno v točki 214 zgoraj, oprla na različne vrste podatkov glede na zadevno kategorijo proizvajalcev Unije. Jasno je, da zadevni seznam, ki ima naslov „Dodatni podporni dokumenti“, ne zajema vseh virov, ki so bili uporabljeni, ampak je ob upoštevanju vseh podatkov, ki so bili uporabljeni, zgolj dopolnilen.
- 242 Poleg tega so, kar se tiče vsebine tega seznama, kot so navedle tožeče stranke, na njem navedeni trije dokumenti, naslovljeni „[ime družbe] re investments“. Vendar je število teh dokumentov, ki jih tožeče stranke izpodbijajo, majhno glede na vse tiste, ki jih vsebuje zadevni seznam. Tako se najmanj 13 od skupno 22 dokumentov na seznamu, od katerih se nekateri nanašajo na pritožnike, drugi pa na druge proizvajalce Unije, nanaša na „sredstva“, „sredstva in naložbe“, „finančne izkaze“, „finančna poročila“, „zaposlenost“, „posredna delovna mesta“ in „delovna mesta“, ki so upoštevni za ugotavljanje makroekonomskih podatkov.
- 243 Nazadnje, pritožniki so v pripombah, ki so jih predložili med preiskavo, podali dodatna pojasnila glede virov, uporabljenih za izračun makroekonomskih kazalnikov, pri čemer so navedli:
- „[Z]brali smo podatke, ki se nanašajo na pritožnike in podjetja, ki so podprla pritožbo, ter izhajajo iz njihovih računovodskih evidenc. Za druga podjetja so pritožniki oblikovali ocene na podlagi podatkov, ekstrapoliranih iz finančnih izkazov teh drugih podjetij, ter na podlagi spletnih mest, medijskih člankov in svojega poznavanja trga.“
- 244 Glede na vse te elemente je treba četrti očitek zavrni.
- 245 S petim očitkom tožeče stranke Komisiji očitajo, da je pisarne zastopnikov pritožnikov obiskala samo zato, da bi preverila podatke, ki so jih predložili pritožniki. Navajajo, da bi Komisija lahko na primer vzpostavila stik s preostalimi proizvajalci in jih zaprosila, da potrdijo ocene, povezane z njimi, ali podajo pripombe nanje.
- 246 V zvezi s tem je treba navesti, da se mora v skladu s členom 6(8) osnovne uredbe v kar največji možni meri preverjati natančnost informacij, ki jih dostavi katera koli zainteresirana stran in na katerih temeljijo ugotovitve.

- 247 V odgovor na druge trditve, ki so jih navedle tožeče stranke, je že bilo poudarjeno, da Komisija ni imela pooblastil za preiskavo, s katerimi bi lahko prisilila družbe, da sodelujejo v preiskavi ali predložijo informacije, pač pa je bila ta institucija odvisna od prostovoljnega sodelovanja strank, da ji posredujejo informacije (točka 220 zgoraj).
- 248 V obravnavanem primeru je Komisija proizvajalce Unije, ki proizvajajo zadevni izdelek, povabila k sodelovanju v preiskavi (glej točki 222 in 223 zgoraj). Vendar so samo pritožniki predložili informacije, potrebne za izračun makroekonomskih kazalnikov. V tem položaju se je Komisija obrnila na pritožnike, da bi pridobila podatke v zvezi s proizvajalci Unije, ki niso sodelovali v preiskavi, in je od pritožnikov prejela ocene v zvezi s temi proizvajalci (glej točko 224 zgoraj).
- 249 Člen 16(1) osnovne uredbe Komisiji omogoča, da izvede obiske in da preveri predložene informacije, kadar se ji to zdi primerno.
- 250 Iz tega torej izhaja, da je Komisija, da je preverila natančnost predloženih informacij, lahko izvedla obisk zaradi preveritve pri avtorjih zadevnih informacij, pri čemer so v obravnavnem primeru te informacije prišle od pritožnikov.
- 251 Glede dejstva, da je bilo to preverjanje izvedeno v prostorih zastopnikov pritožnikov, je treba poudariti, da je Komisija pritožnike že na začetku postopka prek njihovih zastopnikov zaprosila, naj shranijo vse „podporne dokumente in delovne liste, uporabljene za pripravo vprašanj v tem dopisu in za makroekonomske podatke, navedene v pritožbi za leta 2013–2015“.
- 252 Iz praktičnih razlogov je bilo za Komisijo sprejemljivo obiskati pisarne zastopnikov pritožnikov, da bi si zaradi preverjanja ogledala listine, iz katerih so izhajali podatki, ki so jih pritožniki predložili, ob upoštevanju potrebe po tem, da analize temeljijo na zanesljivih in verodostojnih podatkih.
- 253 Zato je treba peti očitke zavrniti.
- 254 S šestim očitkom tožeče stranke Komisiji očitajo, da ni natančno opredelila elementov, ki so bili predmet preverjanj.
- 255 V zvezi s tem je treba navesti, da je Komisija med postopkom pojasnila, da se je preverjanje z dne 30. maja 2017 nanašalo na „podatke v zvezi z makroekonomskimi kazalniki, ki so bili predloženi (izvirni dokumenti, uporabljeni za navajane podatke, kako je potekalo zbiranje podatkov, kako so bile dobljene nekatere številke, omenjene v pritožbi v zvezi s potrošnjo in uvozom, itd.)“, in da je v nasprotju z zatrjevanjem tožečih strank torej opredelila elemente, na katere so se nanašala preverjanja.
- 256 Ker so bile tožeče stranke seznanjene s to informacijo, je treba očitke zavrniti in posledično zavrniti tudi drugi del prvega tožbenega razloga v celoti.

– *Tretji del prvega tožbenega razloga: dobičkonosnost proizvajalcev Unije*

- 257 V tretjem delu tožeče stranke izpodbijajo številke, ki jih je Komisija uporabila za določitev poslabšanja, ki je po njenem mnenju opredeljevalo trend dobičkonosnosti proizvajalcev Unije v letih pred preiskavo.

- 258 Komisija je v uvodni izjavi 162 začasne uredbe navedla, da je bila dobičkonosnost proizvajalcev Unije leta 2006 približno 10-odstotna, da je bila v prvem letu obravnavanega obdobja, to je leta 2013, samo 5,3-odstotna in da se je v obravnavanem obdobju še naprej zmanjševala.
- 259 Glede tega tožeče stranke predstavljajo tri očitke, ki jih Komisija izpodbija.
- 260 S prvim očitkom tožeče stranke v bistvu trdijo, da je Komisija številke, uporabljene za izračun dobičkonosnosti industrije Unije, navedla brez podlage, ker so bili edini podatki, ki jih je prejela od industrije Unije, sporočeni 2. oktobra 2017, to je po sprejetju začasne uredbe in več kot pet mesecev po preverjanjih, izvedenih v prostorih zastopnikov pritožnikov.
- 261 V zvezi s tem je treba poudariti, da očitek ni podprt z dejstvi.
- 262 Podatki o dobičkonosnosti za leta od 2006 do 2012 so bili namreč Komisiji vsekakor sporočeni 11. maja 2017, to je, na eni strani, pred sprejetjem začasne uredbe in, na drugi strani, pred obiskoma zaradi preveritve, ki sta bila 30. maja in 2. junija 2017. Komisija je predložila elektronsko sporočilo, s katerim so bili podatki sporočeni, in pojasnila, da so ta dokument pritožniki predložili na lastno pobudo v zaupni različici, zaradi česar ni bil vložen v spis, dostopen zainteresiranim stranem, ampak samo v del spisa, ki je rezerviran za Komisijo. Ta institucija je tudi pojasnila, da dokument z dne 2. oktobra 2017, ki so ga poslali pritožniki, ni bil nič drugega kot različica dokumenta z dne 11. maja 2017, dostopna zainteresiranim stranem.
- 263 V zvezi z dobičkonosnostjo industrije Unije v obravnavanem obdobju je očitno, da je bila izračunana na podlagi odgovorov vzorca proizvajalcev Unije na vprašalnik, ki jim ga je poslala Komisija in ki ga je bilo treba tej instituciji vrniti najpozneje 22. februarja 2017, to je pred sprejetjem začasne uredbe.
- 264 Prvi očitek je torej treba zavrniti.
- 265 Z drugim očitkom tožeče stranke trdijo, da dokument z dne 2. oktobra 2017, omenjen v točki 260 zgoraj, ne zagotavlja informacij o uporabljenih virih.
- 266 V zvezi s tem je dovolj ugotoviti, da viri, ki so jih pritožniki uporabili za določitev dobičkonosnosti industrije Unije od leta 2006 do leta 2012 v dokumentu z dne 11. maja 2017 in glede katerih se pritožujejo tožeče stranke, niso upoštevni za analizo, ali je Komisija zakonito presodila mikroekonomske kazalnike. Kot je poudarila Komisija, se je namreč – čeprav je v uvodni izjavi 162 začasne uredbe omenjena stopnja dobičkonosnosti industrije Unije v letu 2006 – oprla samo na dobičkonosnost industrije Unije v obravnavanem obdobju (od 1. januarja 2013 do 30. septembra 2016), da je presodila njen trend, kot je razvidno iz uvodne izjave 168 navedene uredbe.
- 267 Ta očitek je zato brezpredmeten, enako pa iz istega razloga velja tudi za tretji očitek, ki ga navajajo tožeče stranke, in sicer, da številkam, ki jih je uporabila Komisija, nasprotujejo številke, navedene v zahtevku za pregled, ki ga je industrija Unije vložila leta 2010 zaradi izteka protidampninskih ukrepov, naloženih z Uredbo št. 1212/2005.

268 Podatki o dobičkonosnosti industrije Unije, ki so bili predmet tega zahtevka za pregled, so se namreč nujno nanašali na leta pred letom 2010. Kot pa je navedeno v točki 266 zgoraj, čeprav je Komisija v uvodni izjavi 162 začasne uredbe omenila leto 2006, so podatki za obravnavano obdobje, in sicer obdobje od 1. januarja 2013 do 30. septembra 2016, tisti, ki so bili upoštevni in na katerih je temeljila odločitev Komisije.

269 Vsekakor je, kot so navedle intervenientke, dobičkonosnost, ocenjena v okviru preiskave, temeljila na podatkih vzorca proizvajalcev Unije, povprečna dobičkonosnost, ki jo je industrija Unije sporočila v zahtevku za pregled, vloženem zaradi izteka protidampinških ukrepov, naloženih z Uredbo št. 1212/2005, pa je temeljila na podatkih šestih dodatnih proizvajalcev.

270 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba tretji del prvega tožbenega razloga zavrtni.

– *Četrty del prvega tožbenega razloga: vzorec proizvajalcev Unije*

271 V četrtem delu tožeče stranke izpodbijajo izbor proizvajalcev Unije, ki jih je Komisija vključila v vzorec, na podlagi katerega je presodila učinke dampinškega uvoza.

272 V tem okviru tožeče stranke navajajo dva očitka, ki ju Komisija izpodbija.

273 S prvim očitkom tožeče stranke trdijo, da Komisija ni učinkovito povabila zainteresiranih strani k predložitvi pripomb glede začasnega vzorca.

274 Združenje CCCME naj bi namreč 18. januarja 2017, potem ko je vzpostavilo stik s Komisijo v zvezi s tem, na eni strani dobilo dostop do dokumenta z dne 12. decembra 2016 z naslovom „Predlog vzorca proizvajalcev Unije“, ki je vseboval vzorec treh proizvajalcev Unije, in na drugi strani do vprašalnikov, ki jih je Komisija 16. januarja 2017 poslala družbi „EJ Picardie + 4 drugim“ proizvajalcem Unije, glede na to, kar je bilo navedeno v naslovu tega dokumenta.

275 Kot navajajo tožeče stranke, ti dokumenti dajejo vtis, da je bil začasni vzorec nekaj časa razširjen na druge proizvajalce Unije. Vendar naj bi Komisija 20. januarja 2017 v nezaupni spis vložila končni vzorec proizvajalcev Unije z dne 16. januarja 2017, v katerem naj bi potrdila prvotni izbor treh proizvajalcev.

276 Po mnenju tožečih strank te okoliščine kažejo, da je Komisija zainteresirane strani o začasnem vzorcu obvestila po tem, ko je bil določen končni vzorec in so bili vprašalniki poslani vzorčenim proizvajalcem, pri čemer gre za kršitev pravice zainteresiranih strani do obrambe in člena 17(2) osnovne uredbe, ki določa, da je prednost dana izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovem soglasju.

277 V zvezi s tem je treba navesti, da v skladu s členom 17(2) osnovne uredbe „[k]ončni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija, vendar je dana prednost izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovem soglasju, pod pogojem, da se te stranke javijo in dostavijo dovolj informacij v treh tednih po začetku preiskave, tako da se lahko izbere reprezentativen vzorec“.

278 Da bi bilo posvetovanje z zainteresiranimi stranmi, ki je omenjeno v členu 17(2) osnovne uredbe, učinkovito, mora nastopiti v fazi, ko lahko Komisija upošteva predložene pripombe in po potrebi spremeni vzorec.

- 279 Poudariti je treba, da je v obravnavanem primeru Komisija v obvestilu o začetku preiskave navedla, da je sklenila proizvajalce Unije, zajete v preiskavo, omejiti na smiselno število z izbiro vzorca in da je za to oblikovala začasen vzorec, katerega sestava je zainteresiranim stranem na voljo za vpogled. V tem obvestilu je Komisija tudi pojasnila, da morajo, če ni navedeno drugače, zainteresirane strani, ki želijo predložiti druge koristne informacije v zvezi z izbiro vzorca, to storiti v 21 dneh od datuma objave navedenega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*.
- 280 Komisija v svojih pisanjih trdi, da dokument z dne 12. decembra 2016 z naslovom „Predlog vzorca proizvajalcev Unije“ prvotno ni bil vložen v nezaupni spis, kot je bilo napovedano v obvestilu o začetku, zaradi pisne napake skupine, odgovorne za preiskavo. Dokument je bil po naključju označen kot „zaupen“, čeprav bi moral imeti oznako „nezaupen“, da bi lahko do njega dostopale vse zainteresirane strani. Takoj ko je CCCME 18. januarja 2017 Komisijo obvestilo, da tega dokumenta ni med informacijami, do katerih je ta subjekt imel dostop, je bil navedeni dokument v sistemu označen kot „nezaupen“, da bi se zainteresiranim stranem, vključno s CCCME, zagotovil vpogled vanj.
- 281 Iz tega sledi, da je do posvetovanja s CCCME prišlo 18. januarja 2017 oziroma malo več kot en mesec po začetku preiskave, to je v trenutku, ko je bilo njegove pripombe mogoče upoštevati pri izbiri vzorca.
- 282 Čeprav je CCCME od tega trenutka imelo možnost predložiti pripombe glede sestave tega vzorca, pa tega ni storilo.
- 283 Tožeče stranke resda trdijo, da je bilo število podjetij, vključenih v izbiro vzorca, spremenjeno in nato dokončno določeno, preden je nastopilo posvetovanje z njimi, kar je po njihovem mnenju privedlo do neučinkovitosti posvetovanja glede na to, da je bila sestava vzorca določena, preden so lahko izrazile stališče.
- 284 Tudi ob predpostavki, da je Komisija dejansko nameravala spremeniti začasni vzorec, nato pa si premislila, preden je CCCME imelo možnost vpogleda v sestavo predlaganega vzorca, je v odgovor na to trditev vsekakor dovolj poudariti, prvič, da je bila zainteresiranim stranem v obravnavanem primeru omogočena opredelitev do sestave, ki jo je za vzorec predlagala Komisija, drugič, da je sestava, ki je bila predmet posvetovanja, vključevala tri podjetja, in tretjič, da se je končni vzorec dejansko nanašal na ta tri podjetja.
- 285 Tako bi tožeče stranke glede vzorca proizvajalcev Unije lahko podale pripombe, ki bi jih Komisija lahko upoštevala, kar pomeni, da sta bila v nasprotju s tem, kar trdijo, njihova pravica do obrambe in člen 17(2) osnovne uredbe spoštovana.
- 286 Iz teh razlogov je treba prvi očitok zavrniti.
- 287 Z drugim očitkom tožeče stranke trdijo, da vzorec, ki ga je Komisija izbrala, ne prikazuje raznolikosti položajev, v katerih so proizvajalci v Uniji, zlasti posebnega položaja, v katerem so vzhodnoevropski proizvajalci.
- 288 Po mnenju Komisije trditev, ki jo glede tega navajajo tožeče stranke, ni utemeljena in poleg tega ni dopustna, ker se prvič navaja pred Splošnim sodiščem.

- 289 V zvezi s tem je treba z vidika utemeljenosti poudariti, da mora v skladu s členom 4(1) osnovne uredbe analiza Komisije temeljiti na celotni industriji Unije, da bi se lahko dobil zanesljiv prikaz gospodarskega položaja industrije na celotnem ozemlju Unije.
- 290 Vseeno lahko Komisija v večjih zadevah z uporabo metode vzorčenja iz člena 17 osnovne uredbe preiskavo omeji na smiselno število strank.
- 291 Člen 17(1) in (2) osnovne uredbe določa dve metodi za oblikovanje vzorca, ki se lahko po tej uredbi šteje za reprezentativen. V okviru prve metode se Komisija opre na vzorec strank, izdelkov ali transakcij, ki ima to lastnost, da je statistično utemeljen na podlagi informacij, ki so dostopne ob času izbora. Pri drugi metodi vzorčenja, določeni v členu 17(1) navedene uredbe, reprezentativnost vzorca temelji na okoliščini, da ta vzorec zajema največji obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago (glej sodbo z dne 15. junija 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 292 Poleg tega iz člena 17(2) osnovne uredbe izhaja, da končni izbor vzorca izvede Komisija ob uporabi določb, ki se nanašajo na vzorčenje (sodbi z dne 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, točka 87, in z dne 15. marca 2018, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, točka 48).
- 293 Upoštevati je treba tudi okoliščino, da ima Komisija pri uporabi vzorcev široko diskrecijsko pravico in da je zato nadzor sodišča Unije omejen, kot je navedeno v točkah 149 in 150 zgoraj (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, točka 93).
- 294 Nazadnje, v sodni praksi je pojasnjeno, da ima Komisija, kadar izbere drugo metodo vzorčenja, določeno svobodo, tako da oceno prihodnjega stanja opravi v skladu s tem, kar je od nje mogoče pričakovati v roku, ki ji je določen za izvedbo preiskave (sodbi z dne 15. junija 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, točka 31, in z dne 15. marca 2018, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, točka 41).
- 295 V takem okviru, za katerega sta značilni široka diskrecijska pravica Komisije in omejenost nadzora sodišča Unije, je v skladu s sodno prakso naloga tožečih strank, da predložijo dokaze, na podlagi katerih lahko Splošno sodišče ugotovi, da je Komisija s tem, da je vzorec industrije Unije oblikovala tako, kot ga je, storila očitno napako pri presoji pri oceni škode (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2018, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, T-211/16, EU:T:2018:148, točka 49).
- 296 V obravnavanem primeru je Komisija pri uporabi druge metode iz točke 291 zgoraj izbrala vzorec na podlagi največjih obsegov proizvodnje in prodaje, kot ji je bilo dovoljeno s členom 17(1) osnovne uredbe.
- 297 V skladu z uvodno izjavo 13 začasne uredbe je ta vzorec predstavljal 48 % celotnega obsega proizvodnje in 43 % celotne prodaje industrije Unije, ne da bi tožeče stranke izpodbijale velikost obsega proizvodnje in obsega prodaje teh proizvajalcev.
- 298 Tako izbira te metode vzorčenja onemogoča izpodbijanje, ki bi temeljilo na nezadostni geografski reprezentativnosti, saj se za obsege proizvodnje, prodaje ali izvoza, vključene v vzorec, če so veliki, šteje, da zagotavljajo ustrezno osnovo za oceno položaja v celotni industriji.

- 299 Tožeče stranke torej zmotno menijo, da vzorec Komisije ni bil dovolj reprezentativen v smislu člena 17(1) osnovne uredbe zato, ker ni vključeval vzhodnoevropskih proizvajalcev.
- 300 Zato je treba drugi očitek zavrni kot neutemeljen, ne da bi bilo treba odločiti o trditvah, ki jih Komisija navaja z vidika dopustnosti.
- 301 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba četrti del prvega tožbenega razloga zavrni.
- Peti del prvega tožbenega razloga: vključitev cen znotraj skupine v izračun stroškov industrije Unije*
- 302 V petem delu tožeče stranke trdijo, da je Komisija za izračun škode za industrijo Unije v primeru družbe Saint-Gobain PAM uporabila cene, ki so se zaračunavale za nadaljnjo prodajo znotraj skupine družb, katere del je ta proizvajalec (uporaba transfernih cen), ne da bi ocenila neodvisnost teh nabavnih cen.
- 303 Za oceno dejanske dobičkonosnosti pa naj bi Komisija morala primerjati, na eni strani, vrednost prodaje nepovezanim strankam in, na drugi strani, stroške, nastale s proizvodnjo izdelkov, in PSU-stroške preprodajalcev, brez česar naj bi bila njena analiza škode izkrivljena.
- 304 Komisija trditve tožečih strank izpodbija.
- 305 V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča pojasnila, da družba Saint-Gobain PAM prodaja zadevni izdelek neposredno, nepovezanim strankam, vendar tudi – kot so navedle tožeče stranke – posredno, prek povezanih trgovcev.
- 306 Vendar se je izkazalo, da ta okoliščina ne vpliva na določitev proizvodnih stroškov, saj na eni strani obe obliki prodaje vključujeta izdelke, ki jih je proizvedla zadevna družba, in na drugi strani vrednost, upoštevana v izračunu Komisije, ustreza proizvodnim stroškom, ki so nastali navedeni družbi v okviru proizvodnje, neodvisno od oblike prodaje, do katere je potem prišlo.
- 307 Kot je navedla Komisija, torej dejstvo, da je del prodaje potekal prek povezanih družb, nima nobenega vpliva na izračun proizvodnih stroškov družbe Saint-Gobain PAM in posledično na oceno škode za industrijo Unije.
- 308 Res je, da je Komisija v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča navedla, da družba Saint-Gobain PAM nabavlja nekatere surovine od povezanih podjetij.
- 309 Vendar je Komisija za to, da je lahko v izračun vključila proizvodne stroške, povezane s temi transakcijami, preverila, ali je te mogoče šteti za transakcije, izvedene pod običajnimi tržnimi pogoji.
- 310 Ko je primerjala neposredne stroške v proizvodnih stroških na enoto in v cenah pri nadaljnji prodaji nepovezanim strankam v Uniji, je namreč ugotovila, da je bila družba Saint-Gobain PAM v enakem razponu kot preostala vzorčena proizvajalca, ki svojih surovin nista nabavljala pri povezanih dobaviteljih.
- 311 Peti del prvega tožbenega razloga je treba torej zavrni.

– Šesti del prvega tožbenega razloga: predvsem nanašajoč se na razliko v praksah, pripisanih proizvajalcem izvoznikom glede na to, ali so bili indijski ali kitajski

- 312 V šestem delu tožeče stranke podajajo več očitkov, od katerih je eden preučen tukaj, medtem ko bosta preostala dva zaradi svojega predmeta preučena v drugih oddelkih te sodbe (glej točko 325 spodaj).
- 313 Z očitkom, preučenim v tem primeru, tožeče stranke menijo, da ugotovitev Komisije, v skladu s katero indijskim proizvajalcem izvoznikom ni bilo mogoče pripisati nobenega dampa, medtem ko je bil obstoj takega dampa ugotovljen za kitajske proizvajalce izvoznike, ni razumljiva. Po mnenju tožečih strank ta ugotovitev ni združljiva z naslednjima dejstvoma. Prvič, indijske izvozne cene so bile nižje od kitajskih izvoznih cen. Drugič, ker je bila Republika Indija izbrana kot primerljiva država, so bili podatki, ki jih je Komisija uporabila za določitev normalne vrednosti, isti za indijske in kitajske proizvajalce izvoznike.
- 314 Komisija predlaga zavrnitev tega očitka.
- 315 Za zavetje stališča je treba navesti, da je bil, kot opozarjajo tožeče stranke, uvoz zadevnega izdelka v Unijo iz Republike Indije sočasno z uvozom iz Ljudske republike Kitajske predmet preiskave, katere namen je bil ugotoviti morebiten obstoj dampa (glej točko 3 zgoraj).
- 316 Komisija je v okviru preiskave ugotovila, da so bile glede na obseg v tonah cene uvoza iz Ljudske republike Kitajske v povprečju višje od cen iz Republike Indije.
- 317 Hkrati je bila, ker se Ljudska republika Kitajska ni štela za državo s tržnim gospodarstvom, normalna vrednost, ki je bila uporabljena za ugotavljanje, ali obstaja dampa kitajskih proizvajalcev izvoznikov, izračunana na podlagi podatkov iz Republike Indije v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe (v nadaljevanju: metoda primerljive države).
- 318 V skladu s členom 1(2) osnovne uredbe pa je treba ugotoviti, da je izdelek dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Unijo manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenem za državo izvoznico.
- 319 Tožeče stranke menijo, da je Komisija v okviru presoje obstoja dampa kitajskih in indijskih proizvajalcev izvoznikov morala upoštevati, prvič, da je normalna vrednost v obeh primerih temeljila na indijskih podatkih, in drugič, da so bile izvozne cene indijskih proizvajalcev izvoznikov nižje od tistih, ki so jih uporabljali kitajski proizvajalci izvozniki, zato je logična posledica tega, da imajo indijski proizvajalci izvozniki višje stopnje dampa in da Komisija ugotovi obstoj dampa proizvajalcev izvoznikov te države, ker je do take ugotovitve prišla za kitajske proizvajalce izvoznike.
- 320 V zvezi s tem je treba navesti, da je Komisija med preiskavo pojasnila to razliko med kitajskimi in indijskimi proizvajalci izvozniki.
- 321 Najprej, čeprav je Komisija priznala, da so bile glede na obseg v tonah indijske izvozne cene v povprečju nižje od kitajskih cen, je pojasnila, da teh cen ni mogoče ustrezno primerjati. Kot je namreč Komisija podrobno navedla v uvodni izjavi 179 začasne uredbe, na katero napotuje uvodna izjava 19 izpodbijane uredbe, razliko v cenah po njenem mnenju pojasnjuje okoliščina, da so indijski proizvajalci izvozniki izvažali sivo lito železo, ki zaradi večje lomljivosti zahteva uporabo večje količine surovine kot izdelki iz nodularnega litega železa s poreklom iz Ljudske

republike Kitajske, da se doseže primerljiva učinkovitost. Iz tega razloga so bile kitajske cene višje, če je bila primerjava narejena glede na obseg v tonah. Drugače pa bi bilo, če bi bila primerjava narejena po izdelkih, kar je bilo ustrezno merilo za prodajo, ki jo je bilo treba primerjati.

- 322 Dalje, Komisija je v uvodni izjavi 20 izpodbijane uredbe navedla, da obstaja tudi posebnost v zvezi z domačimi cenami indijskih izdelkov na davčni ravni, ki zahteva nekatere prilagoditve. Iz analize, ki jo je izvedla Komisija, je bilo razvidno, da se za indijske domače cene, ki so bile na podlagi metode primerljive države uporabljene za določitev normalne vrednosti, s katero je bil ugotovljen obstoj dampa iz Ljudske republike Kitajske, ni uporabljal DDV. Ta položaj je ustvarjal asimetrijo med kitajskimi izvoznimi cenami in indijskimi domačimi cenami, uporabljenimi za določitev normalne vrednosti. Zato je Komisija, da bi bilo te cene mogoče medsebojno primerjati, prilagodila normalno vrednost tako, da je vanjo vključila DDV, in je torej normalno vrednost, uporabljeno za presojo obstoja dampa kitajskih proizvajalcev izvoznikov, popravila navzgor.
- 323 Ob koncu tega sklepanja tožeče stranke niso mogle podvomiti o skladnosti navedenega sklepanja, zato je Komisija podala drugačne ugotovitve glede obstoja dampa za kitajske proizvajalce izvoznike in za indijske proizvajalce izvoznike.
- 324 V teh okoliščinah je treba prvi očitke zavrnil.
- 325 V šestem delu tožeče stranke navajajo še dva očitka, ki bosta analizirana z drugima tožbenima razlogoma, na katera se navezujeta. Tako tožeče stranke Komisiji očitajo, da je združenju CCCME zavrnila vsakršen dostop do informacij, potrebnih za preverjanje analiz, ki jih je opravila. Ta očitek bo analiziran v okviru tretjega tožbenega razloga. Poleg tega tožeče stranke izpodbijajo to, da je Komisija zavrnila zbiranje podatkov za ocenitev kazalnikov škode po državah članicah in po kategorijah izdelkov, iz sivega litega železa ali nodularnega litega železa. Ta očitek bo preučen v okviru drugega dela drugega tožbenega razloga.
- 326 Glede na zgornje preudarke je treba zavrnil šest del prvega tožbenega razloga, kar se tiče zgoraj preučenega očitka – za očitka, povezana z drugima tožbenima razlogoma, pa napotiti na analizo, ki se nanaša nanju – in torej prvi tožbeni razlog zavrnil v celoti.

Drugi tožbeni razlog: vzročna zveza

- 327 Drugi tožbeni razlog, ki je razdeljen na tri dele, se nanaša na člen 3(6) in (7) osnovne uredbe, v skladu s katerim mora Komisija preučiti, v kolikšnem obsegu je škoda za industrijo Unije posledica, če sploh, spornega uvoza, ne pa drugih dejavnikov.
- Prvi del drugega tožbenega razloga: neobstoj sočasnosti povečanja dampinškega uvoza in poslabšanja položaja industrije Unije
- 328 V prvem delu tožeče stranke izpodbijajo razlogovanje, ki ga je Komisija razvila, da bi dokazala obstoj vzročne zveze med povečanjem dampinškega uvoza in poslabšanjem, ugotovljenim v zvezi s položajem industrije Unije v obravnavanem obdobju.
- 329 Ta del, ki ga Komisija izpodbija, je razdeljen na štiri očitke.

- 330 S prvim očitkom tožeče stranke trdijo, da je Komisija, da bi dokazala vzročno zvezo, primerjala ekonomske kazalnike na začetku in na koncu obravnavanega obdobja, čeprav bi morala analizirati trende, opazene med tem obdobjem. Če bi sprejela ta pristop, bi lahko ugotovila, da so se kazalniki, ki opisujejo položaj industrije Unije, poslabševali od leta 2014 naprej. Iz podatkov, ki jih je zagotovila Komisija, pa je razvidno, da se je od takrat uvoz iz Ljudske republike Kitajske zmanjšal. Po mnenju tožečih strank tako zmanjšanje ni združljivo z ugotovitvijo, da je navedeni uvoz prispeval k poslabšanju položaja industrije Unije.
- 331 V zvezi s tem je treba poudariti, da so se kazalniki, prikazani v spodnji preglednici, v obravnavanem obdobju gibali, kot sledi.

Indeks (2013 = 100)	2013	2014	2015	Obdobje preiskave
Obseg prodaje industrije Unije (v tonah)	100	97	90	89
Obseg proizvodnje industrije Unije (v tonah)	100	103	96	96
Tržni delež industrije Unije (v %)	100	97	95	97
Obseg uvoza iz Ljudske republike Kitajske (v tonah)	100	124	120	116
Delež trga Unije, ki ga je imel uvoz iz Ljudske republike Kitajske (v %)	100	125	126	126

- 332 Iz te preglednice je razvidno, da se je, kot navajajo tožeče stranke, obseg uvoza iz Ljudske republike Kitajske leta 2015 zmanjšal glede na raven, ki jo je dosegal leta 2014.
- 333 Vendar to ne pomeni, da je vzročna zveza med trendom, ki ga je kazal ta uvoz, in trendom, značilnim za kazalnike v zvezi z industrijo Unije, izključena.
- 334 Preglednica namreč kaže, da je upad navedenega uvoza od leta 2014 relativen, saj raven uvoza ostaja občutno višja od ravni, dosežene na začetku obravnavanega obdobja (+ 16 %), tako da se zdi umetno govoriti o zmanjšanju uvoza, če se upošteva daljše obdobje.
- 335 Poleg tega so v predstavitvi tožečih strank spregledana povečanja zadevnega uvoza med letoma 2013 in 2014 (+ 24 %). Tako obsežno povečanje pa je lahko povzročilo zasičenost trga Unije, ker so zaradi njega stranke iz Unije naročila oddajale predčasno, posledica tega pa je bila, da se je prodaja pozneje skrčila, zlasti v letu 2015, v katerem je obseg prodaje industrije Unije upadel (– 10 % v primerjavi z izhodiščnim indeksom), medtem ko se je uvoz prav tako zmanjšal, čeprav to zmanjšanje ostaja omejeno glede na zmanjšanje prodaje navedene industrije.
- 336 Tožeče stranke s svojimi trditvami v osnovi – če se pogleda onkraj zgoraj preučenih posebnih preudarkov – izpodbijajo metodo, s katero je Komisija svoje ugotovitve oprla na primerjavo med podatki, ki opisujejo začetek in konec obravnavanega obdobja.

- 337 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s sodno prakso ideja, na kateri temelji določitev „obravnavanega obdobja“, ta, da se Komisiji omogoči, da preuči daljše obdobje od tistega, ki ga zajema preiskava v ožjem smislu, tako da svojo analizo opre na dejanske in potencialne trende, ki za to, da jih je mogoče ugotoviti, zahtevajo dovolj dolgo obdobje (glej v tem smislu sodbo z dne 7. maja 1991, Nakajima/Svet, C-69/89, EU:C:1991:186, točka 87).
- 338 Prav to je Komisija storila v obravnavanem primeru s tem, da svoje analize ni omejila na dogajanja v okviru enega ali dveh let, temveč je preučila trende v daljšem obdobju (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-643/11, neobjavljena, EU:T:2014:1076, točka 145). Tako je prišla do ugotovitve, da se je dampinški uvoz med letom 2013 in koncem obdobja preiskave skupno povečal za 16 %, medtem ko se je v istem obdobju obseg prodaje industrije Unije zmanjšal za 11 % in je tržni delež te industrije upadel za 3 %.
- 339 Skratka, tožeče stranke, ker izpodbijajo možnost Komisije, da se opre na začetek in konec obravnavanega obdobja, izpodbijajo metodološko izbiro te institucije.
- 340 Sodna praksa pa pri tovrstnih vprašanih institucijam Unije priznava široko polje proste presoje, ki tožeči stranki, če želi ta uspešno izpodbiti njihovo delovanje, nalaga, da v zvezi z njimi dokaže obstoj očitne napake pri presoji (sodba z dne 14. marca 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Svet, T-107/04, EU:T:2007:85, točka 71).
- 341 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da tožeče stranke s svojimi trditvami ne zagotavljajo dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti obstoj take napake, ampak bolj predlagajo alternativno razlago za gibanje ekonomskih kazalnikov ob navajanju, da se jim pristop, ki ga je uporabila Komisija, zdi umeten (glej v tem smislu sodbo z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 172).
- 342 Iz teh razlogov je treba prvi očitek zavriniti.
- 343 Z drugim očitkom tožeče stranke navajajo, da je Komisija v uvodni izjavi 174 izpodbijane uredbe trdila, prvič, da je dampinški uvoz povzročil poslabšanje položaja industrije Unije, in drugič, da se je ta uvoz spreminjal sočasno s proizvodnjo Unije, in sicer je narasel, nato pa upadel.
- 344 Tožeče stranke trdijo, da je razlogovanju Komisije težko slediti, ker to, da povečanje dampinškega uvoza sovпада s povečanjem obsega proizvodnje industrije Unije in da upad uvoza, ki je sledil, sovпада z upadom obsega industrije Unije, potrjuje bolj neobstoj vzročne zveze.
- 345 V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija, kot navajajo tožeče stranke, v izpodbijani uredbi omenila, da se je dampinški uvoz spreminjal hkrati s proizvodnjo industrije Unije.
- 346 Ta ugotovitev je pravilna, ker se je, kot kaže preglednica v točki 331 zgoraj, dampinški uvoz leta 2014 povečal, pri čemer je z indeksa 100 narasel na indeks 124, enako kot obseg proizvodnje industrije Unije, ki je z indeksa 100 narasel na indeks 103. Leta 2015 sta se ta indeksa oba znižala, pri čemer je dampinški uvoz spet upadel na indeks 120, obseg proizvodnje industrije Unije pa na indeks 96.
- 347 Ob tem je treba povzeti besedilo, ki ga je Komisija uporabila v celotni uvodni izjavi 174 izpodbijane uredbe, da bi se ugotovilo, kako je prišla do ugotovitve, da med dampinškim uvozom in poslabšanjem za industrijo Unije obstaja vzročna zveza.

- 348 Na podlagi vseh pojasnil, ki jih je Komisija podala v uvodni izjavi 174 izpodbijane uredbe, pa je mogoče razumeti, zakaj je glede na številke, ki jih kažejo kazalniki škode za industrijo Unije, menila, da so se ti kazalniki poslabšali sočasno s povečevanjem dampinškega uvoza in da je med tema pojavoma mogoče dokazati vzročno zvezo.
- 349 Komisija je v uvodni izjavi 174 izpodbijane uredbe namreč navedla, da trend, ugotovljen za celotno obravnavano obdobje, dokazuje obstoj vzročne zveze med poslabšanjem za industrijo Unije, opaženim v zvezi z obsegi in tržnimi deleži, ter povečanjem dampinškega uvoza v tem obdobju.
- 350 Ta ugotovitev je podprta s številkami, navedenimi v točki 331 zgoraj, iz katerih je razvidno, da se je dampinški uvoz v obravnavanem obdobju povečal, saj je z indeksa 100 narasel na indeks 116, medtem ko so se kazalniki, ki opisujejo položaj industrije Unije, na splošno znižali, saj je v istem obdobju obseg proizvodnje z indeksa 100 upadel na indeks 96, obseg prodaje z indeksa 100 na indeks 89 in tržni delež z indeksa 100 na indeks 97.
- 351 Torej so tožeče stranke zmožne slediti sklepanju Komisije in razumeti razloge, iz katerih je ta, ne da bi storila očitno napako pri presoji, sklenila, da je v celotnem obravnavanem obdobju gibanje dampinškega uvoza časovno sovpadalo s kazalniki, navedenimi v točki 350 zgoraj.
- 352 Iz teh razlogov je treba drugi očitek zavriniti.
- 353 S tretjim očitkom tožeče stranke izpodbijajo trditev Komisije, v skladu s katero zmanjšanje potrošnje v Uniji ni prekinilo vzročne zveze med povečanjem dampinškega uvoza in poslabšanjem kazalnikov, ki opisujejo položaj industrije Unije.
- 354 V zvezi s tem je treba navesti, da je Komisija v uvodni izjavi 191 začasne uredbe priznala, da se je potrošnja zadevnega izdelka v obravnavanem obdobju zmanjšala.
- 355 Vendar je Komisija v isti uvodni izjavi poudarila, da obstoj tega zmanjšanja in vpliv, ki ga je navedeno zmanjšanje lahko imelo na spreminjanje kazalnikov, nista mogla prekiniti vzročne zveze med povečanjem dampinškega uvoza in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.
- 356 Za utemeljitev tega stališča se je Komisija oprla na tri nize števil. Prvič, opozorila je, da se je potrošnja za zadevni izdelek zmanjšala za 8 %. Drugič, ugotovila je, da se je obseg prodaje za industrijo Unije zmanjšal za 11 %. Ker je zadnjenavedena številka večja od prvonavedene, je menila, da zmanjšanja obsega prodaje ni mogoče v celoti pojasniti z upadom potrošnje. Tretjič, navedla je, da se je v istem času dampinški uvoz povečal za 16 %. Menila je, da je s tem povečanjem mogoče pojasniti razliko med zmanjšanjem potrošnje in večjim zmanjšanjem, ki se je nanašalo na obseg prodaje industrije Unije.
- 357 Tožeče stranke v svojih trditvah niso izpostavile obstoja dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče šteti, da je Komisija s tem sklepanjem storila kakršno koli očitno napako pri presoji. Nasprotno, očitno je, da je tako sklepanje v skladu s sodno prakso (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-643/11, neobjavljena, EU:T:2014:1076, točka 122).
- 358 Tretji očitek je torej treba zavriniti.

- 359 S četrtem očitkom tožeče stranke prerokajo to, da je, kot je Komisija navedla v izpodbijani uredbi, nelojalno nižanje cen, ki je bilo posledica dampinškega uvoza, lahko škodovalo tržnemu deležu in dobičku proizvajalcev Unije, ker se je tržni delež industrije Unije v obdobju, za katero je bilo ugotovljeno nelojalno nižanje cen, to je v obdobju preiskave, povečal, in sicer je z indeksa 95 narasel na indeks 97.
- 360 V zvezi s tem je razvidno, da se je Komisija, da bi dokazala vzročno zvezo, oprla na eni strani na obstoj nelojalnega nižanja cen (v razponu od 31,6 % do 39,2 %), ugotovljenega za obdobje preiskave, in na drugi strani na dejstvo, da se je v obravnavanem obdobju tržni delež industrije Unije zmanjšal za 2,1 odstotne točke, medtem ko se je tržni delež dampinškega uvoza povečal za 5,6 odstotne točke.
- 361 V tem okviru se postavlja vprašanje, ali se Komisija lahko opre na nelojalno nižanje cen, ugotovljeno za obdobje preiskave, da bi dokazala vpliv na industrijo Unije med celotnim obravnavanim obdobjem.
- 362 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da se nelojalno nižanje cen v skladu s členom 3(2) in (3) osnovne uredbe analizira, da bi se ugotovilo, ali je dampinški uvoz lahko vplival na prodajo podobnega izdelka industrije Unije v smislu cen. Ugotovi se na podlagi podatkov, ki jih vzorčeni proizvajalci izvozniki predložijo zlasti zaradi določitve njihovih stopenj dampinga. Ti podatki pa se izračunajo na podlagi obdobja preiskave. V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da je Komisija lahko storila napako s tem, da je nelojalno nižanje cen izračunala na podlagi podatkov v zvezi s tem obdobjem (glej v tem smislu sodbo z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691, točka 51).
- 363 Dalje, poudariti je treba, da obstaja razmerje med ugotavljanjem nelojalnega nižanja cen in, splošneje, učinka dampinškega uvoza na ceno podobnega izdelka industrije Unije na podlagi člena 3(2) in (3) osnovne uredbe na eni strani ter dokazovanjem vzročne zveze na podlagi člena 3(6) osnovne uredbe na drugi strani (glej sodbo z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691, točka 32; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet in Komisija, T-107/08, EU:T:2011:704, točka 59).
- 364 Dokazi o obstoju škode, vključno s tistimi, ki se nanašajo na učinek dampinškega uvoza na ceno podobnega izdelka industrije Unije, se namreč upoštevajo v okviru analize, ki jo Komisija opravi glede vzročne zveze iz člena 3(6) osnovne uredbe. Zato mora biti primerjava, ki jo Komisija izvede v okviru člena 3(3) osnovne uredbe, uporabljena kot podlaga za njeno analizo obstoja vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo za industrijo Unije (sodba z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691, točka 57).
- 365 Iz tega izhaja, da Komisiji ni mogoče očitati, da je upoštevala nelojalno nižanje cen, ugotovljeno za obdobje preiskave, da je ocenila njegove učinke na poslabšanje za industrijo Unije, ki je bilo ocenjeno v daljšem obdobju.
- 366 V takem okviru okoliščina, da se je v letu preiskave, v katerem je bilo ugotovljeno nelojalno nižanje cen, tržni delež industrije Unije povečal, v letih 2014 in 2015 ter v obravnavanem obdobju na splošno pa se je zmanjšal, ne more omajati vzročne zveze, ki jo je v zvezi s tem dokazala Komisija.

- 367 Iz teh razlogov je treba četrti očitke zavrniti.
- 368 S petim očitkom tožeče stranke trdijo, da bi Komisija gibanje tržnih deležev in dampinškega uvoza morala oceniti ob razlikovanju med izdelki iz nodularnega litega železa in izdelki iz sivega litega železa.
- 369 Ker je ta očitek tesno povezan z drugim očitkom drugega dela drugega tožbenega razloga, bo preučen v okviru zadnjemavedenega očitka.
- 370 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba zavrniti prvi del drugega tožbenega razloga, kar se tiče štirih zgoraj preučenih očitkov, za peti očitek, ki se navezuje na drug del, pa napotiti na analizo, ki se nanaša nanj.

– *Drugi del drugega tožbenega razloga: potreba po segmentirani analizi škode*

- 371 Po mnenju tožečih strank Komisija ne more na splošno trditi, da je dampinški uvoz povzročil ugotovljeno škodo, ampak mora s segmentirano analizo dokazati obstoj zveze med tema elementoma.
- 372 Komisija trdi, da ta del poleg tega, da ni dopusten, tudi ni utemeljen, ker trditve, ki jih navajajo tožeče stranke, niso pravno izražene.
- 373 Glede dopustnosti je treba opozoriti, da tožeče stranke zatrjujejo kršitev člena 3(6) in (7) osnovne uredbe, ker naj Komisija ne bi presodila, kako je lahko dampinški uvoz, ki je vključeval eno vrsto izdelka (standardni izdelki, ki so skoraj izključno iz nodularnega litega železa), povzročil ugotovljeno škodo, če pa je ta zajemala tudi druge vrste izdelkov. Ker je mogoče na eni strani opredeliti zadevne določbe in na drugi strani razumeti trditve tožečih strank, je treba ugotoviti, da je ta del dopusten.
- 374 Glede utemeljenosti se tožeče stranke v podporo svojim trditvam sklicujejo na sodbo z dne 28. oktobra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Svet (T-35/01, EU:T:2004:317).
- 375 V točki 127 sodbe z dne 28. oktobra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Svet (T-35/01, EU:T:2004:317), je Splošno sodišče ugotovilo, da Svet ni kršil osnovne uredbe s tem, da je za izdelek, na katerega se je nanašala navedena zadeva, to so elektronske trgovske tehtnice, opravil analizo po segmentih, da je ocenil različne kazalnike škode. Splošno sodišče je poudarilo, da analiza po segmentih z osnovno uredbo ni izključena in da jo institucije lahko uporabijo, zlasti če se izkaže, da so rezultati, dobljeni z drugačno metodo, izkrivljeni iz enega ali drugega razloga. V navedeni zadevi je Svet v uvodni izjavi 83 uredbe, ki se je izpodbijala, navedel, da je metoda izračuna povprečnih prodajnih cen za vse elektronske trgovske tehtnice izkrivila rezultate zaradi „spremembe kompletnega proizvodnega programa (to pomeni bistvene spremembe obsega prodaje po segmentih med letom 1995 in obdobjem preiskave)“.
- 376 Poleg tega je treba navesti, da je bilo v sodbi z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija, T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691), na katero se tožeče stranke sklicujejo v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča, presojeno, da je Komisija ugotovila, da preučevani izdelek (v navedeni zadevi so bile to nekatere brezšivne cevi iz železa ali jekla) spada v tri različne segmente (nafta in plin, gradbeništvo ter proizvodnja električne energije), zato bi morala upoštevati to segmentacijo pri ugotavljanju obstoja škode in zlasti v okviru analize nelojalnega nižanja cen. Splošno sodišče je pojasnilo, da je segmentirana analiza

v navedeni zadevi utemeljena zaradi omejene zamenljivosti izdelkov na strani povpraševanja, nihanja cen med segmenti, dejstva, da največji vzorčeni proizvajalec Unije posluje večinoma v sektorju nafte in plina, ter tega, da se vzorčeni proizvajalci izvozniki osredotočajo na segment gradbeništva. V tem okviru je Splošno sodišče navedlo, da je uporaba primerjalne metode, ki temelji na kontrolnih številkah izdelkov (KŠI), da bi se ugotovilo ujemanje med vrstami izdelkov, to je tako imenovane „metode ujemanja KŠI“, mogoča, če je del analize, v kateri se upošteva segmentacija trga.

- 377 Iz sodb z dne 28. oktobra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Svet (T-35/01, EU:T:2004:317), in z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691), je razvidno, da je segmentirana analiza lahko utemeljena, če izdelki, ki so predmet preiskave, niso zamenljivi in če se dampinški uvoz bolj verjetno nanaša na enega ali več segmentov kot na druge.
- 378 Nasprotno pa se taka segmentirana analiza ne zahteva, če so izdelki dovolj zamenljivi. V takem primeru neobstoj jasne razmejenosti med izdelki ali segmenti (A, B in C) ter razmerje med njimi pomenita, da bi se tudi prodaja izdelkov A in C proizvajalcev Unije lahko zmanjšala v korist uvoza izdelka B v Unijo. Tako bi dampinški uvoz, čeprav bi bil osredotočen na en segment trga (B), lahko vplival na celotno industrijo Unijo.
- 379 Le če bi se rezultati iz enega ali drugega razloga izkazali za izkrivljene, bi bila segmentirana analiza vseeno utemeljena ob obstoju zamenljivih izdelkov. V takem primeru mora zainteresirana stran predložiti konkretne dokaze za podkrepitev njene trditve, da različni izdelki niso dovolj zamenljivi oziroma da bi neizvedba segmentirane analize ob obstoju dovolj zamenljivih izdelkov v tem primeru privedla do izkrivljenih rezultatov.
- 380 V zvezi s tem vprašanjem segmentacije tožeče stranke v podporo svojim trditvam navajajo tri očitke.
- 381 S prvim očitkom tožeče stranke napotujejo na pritožbo, ki je pripeljala do začetka preiskave. V tej pritožbi so zadevni proizvajalci Unije navedli, da se dampinški uvoz nanaša izključno na standardne izdelke in da je položaj drugačen v Uniji, v kateri proizvodnja navadno obsega 90 % standardnih izdelkov in 10 % nestandardnih izdelkov. Po mnenju tožečih strank bi se lahko v takih okoliščinah samo s segmentirano analizo zagotovilo, da škoda za industrijo Unije, kar se tiče njenih nestandardnih izdelkov, ne bi bila zmotno pripisana uvozu iz Ljudske republike Kitajske.
- 382 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so standardni izdelki v pritožbi opredeljeni kot izdelki, ki so v skladu s standardoma EN 124 ali EN 1433. Glede na ta standarda imajo nestandardni izdelki večje luknje in dodatne značilnosti, za katere se šteje, da izdelku dodajajo vrednost: vodotesnost, sistem za pritrditev, patent itd.
- 383 Vendar to, da izdelki spadajo v različne nabore, samo po sebi ne zadostuje, da bi se dokazali njihova nezamenljivost in torej primernost za izvedbo segmentirane analize, ker lahko izdelki, ki spadajo v ločene nabore, izpolnjujejo enake funkcije ali zadovoljujejo enake potrebe (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 1992, Sanyo Electric/Svet, C-177/87, EU:C:1992:111, točka 12).
- 384 V zvezi s tem je treba poudariti, da v obravnavanem primeru tožeče stranke niso predložile nobenega dokaza o morebitnih posebnih in različnih potrebah strank, ki bi jih zadovoljevala vsaka od teh kategorij izdelkov (standardni in nestandardni).

- 385 V teh okoliščinah je treba šteti, da tožeče stranke niso predložile dokazov o nasprotnem, zato neizvedba segmentirane analize, v okviru katere bi se razlikovalo med standardnimi in nestandardnimi izdelki, v obravnavanem primeru ni bila v nasprotju z zahtevami iz sodne prakse, tako da je treba prvi očitke zavrni.
- 386 Z drugim očitkom tožeče stranke trdijo, da bi Komisija za ocenitev škode za industrijo Unije morala razlikovati med zadevnimi izdelki glede na to, ali so bili proizvedeni iz nodularnega ali iz sivega litega železa. Ta trditev je navedena tudi v okviru šestega dela prvega tožbenega razloga in petega očitka prvega dela drugega tožbenega razloga.
- 387 V zvezi s tem je treba navesti, da so bile povezave med nodularnim litim železom in sivim litim železom preučene med pregledom prvih protidampinskih ukrepov, ki so bili sprejeti zoper uvoz te vrste izdelka iz Ljudske republike Kitajske.
- 388 V tem primeru je bil namen postopka pregleda ugotoviti, ali ulitki iz nodularne litine enako kot ulitki iz sive litine spadajo v opredelitev izdelka, na katerega se nanaša Uredba št. 1212/2005, to so nekateri izdelki iz netemperanega litega železa.
- 389 V uredbi, sprejeti ob koncu tega pregleda, in sicer Uredbi Sveta (ES) št. 500/2009 z dne 11. junija 2009 o spremembi Uredbe št. 1212/2005 (UL 2009, L 151, str. 6), je Komisija menila, da ulitki iz sive litine in ulitki iz nodularne litine za protidampinski postopek pomenijo en sam izdelek, saj imajo iste (fizikalne, kemične in tehnične) značilnosti, se lahko uporabljajo za iste namene in so med seboj zamenljivi.
- 390 V tem okviru je Komisija navedla, da sta sivo lito železo in nodularno lito železo obe zlitini železa in ogljika, čeprav so med njima majhne razlike v strukturi surovin in dodanih materialov v proizvodnem procesu. Dodala je, da ima nodularna litina v nasprotju s sivo litino resda tehnične značilnosti, ki dajejo materialu odpornost na močan pritisk in, še pomembneje, mu omogočajo, da se precej bolj razteza pod tlačno napetostjo, ne da bi se zlomil. Vendar to razliko odtehtajo primerljive mehanične/tehnične značilnosti, kot so sposobnost oblikovanja, odpornost proti obrabi in elastičnost. Poleg tega iz Uredbe št. 500/2009 izhaja, da zgoraj omenjena razlika vpliva le na zahteve pri obliki ulitkov (to je, ali je potrebna mehanska pritrditev ulitka), ne pa na sposobnost ulitka za uporabo, to je pokritje površinskih in/ali podpovršinskih sistemov in dostop do njih. Komisija je v svoji analizi tudi poudarila, da potrošniki obe vrsti ulitkov zaznavajo kot enak izdelek, ki se uporablja za pokritje vhodnih odprtin, vzdrži težo prometa, omogoča varen in enostaven dostop do podzemnih napeljav ali zbiranje površinske vode (rešetke), ter da obe vrsti nudita dolgoročne in trajnostne rešitve.
- 391 V obravnavanem primeru je treba navesti, da tožeče stranke niso predložile dokazov, s katerimi bi se lahko podvomilo o teh ugotovitvah, temveč trdijo, da nekatere države članice dajejo „prednost“ oziroma so „bolj naklonjene“ eni ali drugi vrsti litega železa. Po njihovih navedbah tako na nemškem trgu prevladuje sivo lito železo, na francoskem trgu pa nodularno lito železo.
- 392 Ker ni podprta s konkretnimi dokazi, taka trditev ni zadostna, da bi se z njo lahko podvomilo o analizi Komisije. Vsekakor zgolj dajanje prednosti ne omogoča, da bi se z gotovostjo ugotovila nezamenljivost ali nezadostna zamenljivost izdelkov, tako je treba drugi očitke prav tako zavrni.
- 393 S tretjim očitkom tožeče stranke trdijo, da bi Komisija morala škodo za industrijo Unije oceniti tako, da bi vzhodno Evropo razlikovala od preostanka Unije, in sicer zaradi konkurenčnih pogojev, ki so v tem delu Unije manj razviti.

- 394 V zvezi s tem je treba poudariti, da ta očitek ni dovolj podprt, da bi ga bilo mogoče ustrezno analizirati, ker so tožeče stranke zgolj navedle, da konkurenčni pogoji v vzhodni Evropi in drugih regijah Evrope niso enaki, ne da bi zagotovile kakršno koli konkretno pojasnilo.
- 395 Tožeče stranke sicer res navajajo, da je Komisija v Uredbi št. 1212/2005, ki je pripeljala do sprejetja protidampinških ukrepov iz leta 2005, izvedla segmentirano analizo tako, da je izključila določeno geografsko območje, v tem primeru Francijo.
- 396 Vendar je Komisija v uvodni izjavi 73 Uredbe št. 1212/2005 ta pristop utemeljila s tem, da dampinški uvoz ni enakomerno prodiral na trg Unije. Medtem ko je bila raven prodora dampinškega uvoza v 14 držav članic visoka, namreč ta na francoski trg še ni bil usmerjen. Hkrati je bil tehtani dejavnik dveh vzorčenih francoskih proizvajalcev v splošnem položaju industrije Unije še posebej visok, saj je njuna proizvodnja in prodaja ulitkov v Franciji pomenila približno 36 % celotnega obsega proizvodnje in prodaje te industrije. Glede na ta poseben položaj je Komisija štela, da je primerno skupaj z analizo škode za industrijo Unije kot celoto predstaviti analizo gibanj določenih kazalcev trga Unije, ki ga je prizadel damping, to je trg Unije brez Francije.
- 397 Tožeče stranke niso dokazale, da v obravnavanem primeru tovrstne okoliščine utemeljujejo to, da se škoda za industrijo zahodne Evrope in za industrijo vzhodne Evrope dojema ločeno, tako da je treba tretji očitek zavriniti in posledično zavriniti tudi drugi del drugega tožbenega razloga v celoti.
- *Tretji del drugega tožbenega razloga: uvozne cene in obseg nelojalnega nižanja cen*
- 398 Tožeče stranke v tretjem delu drugega tožbenega razloga predstavljajo dva očitka, ki ju Komisija izpodbija.
- 399 S prvim očitkom tožeče stranke trdijo, da Komisija ni imela zanesljivih informacij o cenah dampinškega uvoza.
- 400 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Komisija v uvodni izjavi 126 začasne uredbe priznala, da razvoj cen dampinškega uvoza ni „povsem zanesljiv“, ker podatki temeljijo na statističnih podatkih o uvozu in podroben razpon vrst izdelkov ni znan.
- 401 Vseeno je treba opozoriti, da Komisija v tem odlomku v nasprotju s tem, kar trdijo tožeče stranke, ni priznala, da razvoj cen dampinškega uvoza ni dovolj zanesljiv, da bi se lahko uporabil, ampak le, da izračun uvoznih cen ni privedel do tako podrobnega rezultata, kot bi ta institucija želela, vendar pa pri tem ni menila, da so ti podatki popolnoma nezanesljivi, ali predvidevala, da jih nikakor ni mogoče uporabiti pri pripravi izpodbijane uredbe.
- 402 To, da razvoj teh cen ni „povsem zanesljiv“, pa izhaja iz okoliščine, da je zadevni izdelek v okviru podatkov Eurostata razvrščen pod oznake, ki zajemajo tudi druge izdelke, in da so bile iz tega razloga izvedene prilagoditve teh podatkov, kot je navedeno v točkah od 158 do 166 zgoraj.
- 403 V odgovor na prvi del prvega tožbenega razloga je bilo presojeno, da se je Komisija lahko oprla na te podatke, kot so bili prilagojeni, da je določila obseg dampinškega uvoza, ker ni imela natančnejših, novejših in bolj zanesljivih informacij.
- 404 Kot razširitev te presoje je treba šteti, da je Komisija prav tako lahko uporabila te podatke, da je ocenila ceno dampinškega uvoza in začrtala njen razvoj.

- 405 Prvi očitok je torej treba zavriniti.
- 406 Z drugim očitkom tožeče stranke Komisiji očitajo, da ni zadostno ocenila obsega nelojalnega nižanja cen ob upoštevanju deleža proizvodnje industrije Unije, za katerega ni bilo ugotovljeno nobeno nelojalno nižanje cen.
- 407 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 187 izpodbijane uredbe navedla, da je ugotovila, da je dampinški uvoz vzorčenih proizvajalcev izvoznikov iz Ljudske republike Kitajske nelojalno nižal prodajne cene 62,6 % celotne prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije v Uniji. Da je prišla do te ugotovitve, se je oprla na to, da so bile na eni strani vse uvožene vrste izdelkov primerljive z vrstami izdelkov, ki so jih prodajali vzorčeni proizvajalci Unije, in da so na drugi strani cene vseh uvoženih vrst izdelkov nelojalno nižale prodajne cene primerljivih vrst izdelkov, ki so jih prodajali vzorčeni proizvajalci Unije. Na podlagi teh različnih elementov je Komisija sklenila, da so škodljivi učinki cen dampinškega uvoza na prodajo industrije Unije ustrezno dokazani.
- 408 Po mnenju tožečih strank Komisija tega ni mogla skleniti glede na omejen delež, v zvezi s katerim je bilo nelojalno nižanje cen dejansko ugotovljeno, v tem primeru v zvezi z 62,6 % prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije. Kot navajajo, tak delež iz dveh razlogov ni zadosten. Prvi ugovor, ki ga podajajo tožeče stranke, je, da delež prodaje, za katerega je bilo ugotovljeno nelojalno nižanje cen, znaša le 26,9 % prodaje Unije, ker vzorec proizvajalcev Unije predstavlja 43 % celotne prodaje industrije Unije. Drugi ugovor, ki ga podajajo tožeče stranke, je, da 62,6-odstotni delež pomeni, da nobeno nelojalno nižanje cen ni bilo ugotovljeno za preostali del te prodaje, ki vendarle ni zanemarljiv (več kot 37 %). V takih okoliščinah bi Komisija po mnenju tožečih strank morala preučiti, ali je dejansko mogoče dokazati vzročno zvezo s škodo, ugotovljeno za industrijo Unije kot celoto. V zvezi s tem poudarjajo, da je prodaja industrije Unije v primerjavi z dampinškim uvozom izkazovala pomembne razlike glede na to, za katere izdelke (iz nodularnega litega železa ali iz sivega litega železa) in države članice je šlo.
- 409 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko Komisija na podlagi osnovne uredbe, kot je bilo navedeno v točki 290 zgoraj, v večjih zadevah z uporabo metode vzorčenja iz člena 17 navedene uredbe svojo preiskavo opre na določeno število strank, pri čemer tožeče stranke v obravnavanem primeru te možnosti ali metod iz te določbe niso prerekale v okviru ugovora nezakonitosti.
- 410 V obravnavani zadevi je Komisija za to vzorčenje uporabila, kot je navedeno v točki 296 zgoraj, drugo metodo iz te določbe, in sicer izbor, ki temelji na „največjih“ obsegih (proizvodnja in prodaja).
- 411 Zato je treba na podlagi osnovne uredbe šteti, da je analiza, ki jo je izvedla Komisija, temeljila na podatkih, ki jih je treba obravnavati kot reprezentativne, posledica tega pa je, da če se nelojalno nižanje cen ugotovi za prodajo vzorčenih proizvajalcev Unije, potem ga je treba šteti za reprezentativno za celotno industrijo Unije.
- 412 Tako je treba prvi ugovor tožečih strank, ki se nanaša na obstoj nelojalnega nižanja cen samo za 26,9 % prodaje Unije in s katerim se v bistvu izpodbija možnost Komisije, da se opre na reprezentativne vzorce, zavriniti.

- 413 Glede drugega ugovora, ki ga podajajo tožeče stranke, te v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča poudarjajo, da prodaja, ki ustreza neupoštevanemu 37,4-odstotnemu deležu, ni bila primerljiva z uvozom vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov in po definiciji ni bila predmet nelojalnega nižanja cen.
- 414 V podporo svojim trditvam se tožeče stranke sklicujejo na sodbo z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691), s katero je bila protidampinška uredba Komisije razglašena za nično, ker med drugim ta institucija v svoji analizi ni upoštevala 8-odstotnega deleža obsega prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije, ko je preučevala nelojalno nižanje cen, saj ni bilo ustrezne vrste uvoženega izdelka.
- 415 Po mnenju tožečih strank je treba enako ugotoviti v obravnavanem primeru zaradi podobnosti, ki obstajajo med zadevama, zlasti ker je odstotek, ki ga je Komisija zanemarila, v tej zadevi višji (približno 37 %) od tistega, ki je bil opredeljen v okviru navedenega predhodnega primera (8 %). V obeh zadevah naj bi vsi podatki, ki jih je Komisija uporabila za določitev povprečnih prodajnih cen na enoto in dobičkonosnosti prodaje v Uniji nepovezanim strankam, temeljili na vseh vrstah izdelkov, ki so jih prodajali vzorčeni proizvajalci Unije. Podobno naj bi Komisija v obeh zadevah vzpostavila posebno povezavo med analizo nelojalnega nižanja cen dampinškega uvoza in razvojem cen industrije Unije. Prav tako naj bi Komisija v obeh primerih ugotovila razmerje med znižanjem cen industrije Unije na eni strani ter poslabšanjem dobičkonosnosti te industrije in zmanjšanjem njenih tržnih deležev na drugi strani. Nazadnje, v obravnavanem primeru naj Komisija enako kot v navedeni predhodni zadevi ne bi navedla konkretne obrazložitve, na podlagi katere bi bilo mogoče izključiti možnost, da so neupoštevani izdelki v nezanemarljivem deležu prispevali k upadu cen vzorčenih proizvajalcev Unije.
- 416 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:691), na katero se sklicujejo tožeče stranke, odločalo v okviru, v katerem je Komisija sama izpostavila obstoj različnih segmentov znotraj celote, sestavljene iz izdelkov, ki so bili predmet preiskave. V tem okviru je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija analizo nelojalnega nižanja cen izvedla brez razlikovanja med segmenti, ki jih je kljub vsemu opredelila. Poleg tega je v svoji analizi presodilo, da ta institucija ni upoštevala nekaterih vrst izdelkov, ki so jih prodajali vzorčeni proizvajalci Unije in za katere ni bilo ustrezne vrste uvoženega izdelka. V tem posebnem okviru je bilo v točki 74 navedene sodbe presojeno, „ker v izpodbijani uredbi ni konkretne obrazložitve v zvezi s tem, ni mogoče izključiti možnosti, da je 17 vrst zadevnih izdelkov, ki predstavljajo 8 % obsega prodaje teh proizvajalcev in morda še več v smislu vrednosti glede na nihanje cen med segmenti, v nezanemarljivem deležu prispevalo k upadu cen vzorčenih proizvajalcev Unije“.
- 417 Ta položaj je drugačen od položaja v obravnavani zadevi, v kateri Komisija ni ugotovila obstoja različnih segmentov na trgu zadevnega izdelka in je obširno pojasnila stališče, ki ga je zavzela v zvezi s tem, ne da bi lahko tožeče stranke zagotovile dokaze, s katerimi bi bilo mogoče omajati to presojo ali vzbuditi dvom o njej.
- 418 Tožeče stranke menijo, da njihov drugi ugovor podpirajo tudi sklepi, ki jih je izdal pritožbeni organ STO v sporu „Kitajska – Ukrepi za uvedbo protidampinških dajatev za visokozmogljive brezšivne cevi iz nerjavnega jekla (HP-SSST) iz Japonske“ (WT/DS 454/AB/R in WT/DS 460/AB/R, poročilo z dne 14. oktobra 2015).

- 419 V zvezi s tem je treba opozoriti, da razlage Sporazuma o izvajanju člena VI GATT (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189; v nadaljevanju: protidampinški sporazum), ki je v Prilogi 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82), ki jih sprejme ta organ, v skladu s sodno prakso za Splošno sodišče ne morejo biti zavezujoče pri njegovi presoji veljavnosti izpodbijane uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, točka 54).
- 420 Poleg tega je treba opozoriti, da je pritožbeni organ STO v poročilu, omenjenem v točki 418 zgoraj, navedel, da mora preiskovalni organ, da bi objektivno ocenil učinek dampinškega uvoza na domače cene, sprejeti dinamično oceno razvoja in trendov cen v razmerju med cenami dampinškega uvoza in cenami podobnega nacionalnega izdelka v obdobju, zajetem v preiskavo, ob upoštevanju vseh upoštevnih dokazov, vključno z – v primerih, v katerih bi bilo to primerno – relativnim tržnim deležem vsake vrste izdelka.
- 421 Vendar je treba to trditve postaviti v upošteven okvir. V navedeni zadevi je bilo ugotovljeno, da je treba zadevne izdelke, in sicer visokozmogljive brezšivne cevi iz nerjavnega jekla (HP-SSST), razlikovati po različnih segmentih na trgu, ki so ustrezali različnim naborom izdelkov, katerih zamenljivost ni bila dokazana. Poleg tega je kitajski preiskovalni organ med preiskavo opozoril, da sta bila v obdobju, zajetem v preiskavo, dampinški uvoz in domača prodaja osredotočena na različne segmente trga HP-SSST. Čeprav je večina kitajske nacionalne proizvodnje HP-SSST ustrezala izdelkom kakovosti A, je namreč tržni delež, ki ga je imel dampinški uvoz izdelkov kakovosti A, znašal 1,45 % v letu 2008 in 0 % po tem letu.
- 422 V tem posebnem okviru je pritožbeni organ STO presodil, da kitajski preiskovalni organ ne more, kot je to storil, zgolj ugotoviti obstoj nelojalnega nižanja cen za uvožene izdelke kakovosti B in C, temveč mora tudi upoštevati tržni delež, povezan z vsakim izdelkom, A, B in C.
- 423 V obravnavanem primeru je položaj drugačen, ker zadevni izdelek, čeprav ga je Komisija zaradi primerjave razdelila po oznakah KŠI, obsega množico vrst izdelkov, ki ostajajo zamenljive.
- 424 Poleg tega je pritožbeni organ STO v poročilu, navedenem v točki 418 zgoraj, potrdil to metodo, saj je v točki 5180 navedel, da organ, pristojen za preiskavo, ni zavezan na podlagi člena 3.2 protidampinškega sporazuma dokazati obstoj nelojalnega nižanja cen za vsako od vrst izdelkov, ki so predmet preiskave, ali v zvezi s celotnim naborom blaga, ki sestavlja podoben nacionalni izdelek.
- 425 V teh okoliščinah je treba šteti, da je obstoj stopnje nelojalnega nižanja cen v razponu od 31,6 do 39,2 %, ki se nanaša na 62,6 % prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije, v obravnavanem primeru očitno zadosten za ugotovitev obstoja znatnega nelojalnega nižanja cen, če se ta cena primerja s ceno podobnega izdelka industrije Unije, v smislu člena 3(3) osnovne uredbe.
- 426 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba drugi očitek zavrni in posledično zavrni tudi tretji del drugega tožbenega razloga v celoti.
- 427 Ker so bile vse trditve, predstavljene v okviru drugega tožbenega razloga, zavrjnene, je treba ta tožbeni razlog zavrni.

Tretji tožbeni razlog: zavrnitev posredovanja nekaterih informacij

428 S tretjim tožbenim razlogom tožeče stranke Komisiji očitajo, da jim ni hotela posredovati koristnih informacij o določanju dampa in škode. Ta očitek je izražen tudi v okviru šestega dela prvega tožbenega razloga.

– Dopustnost tretjega tožbenega razloga

429 Po mnenju Komisije je treba tretji tožbeni razlog razglasiti za nedopusten v zvezi z vsemi tožečimi strankami. Prvič, ker CCCME ni zainteresirana stran v smislu osnovne uredbe, se naj to združenje ne bi moglo sklicevati na kršitev procesnih pravic, ki izhajajo iz te uredbe, Drugič, ker člani CCCME in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v Prilogi I, niso sodelovali v preiskavi tako, da bi predložili pripombe in zahtevali dostop do nezaupnega spisa, se naj ne bi mogli sklicevati na kršitev procesnih pravic, povezano s tem, da jim niso bile posredovane informacije.

430 Za preučitev tega ugovora nedopustnosti je treba razlikovati med tremi primeri, ki so odvisni od identitete subjekta ali podjetja, ki navaja tožbeni razlog.

431 Tako je prvi primer, ki ga je treba preučiti, tisti, v katerem trditev izraža CCCME v svojem imenu.

432 V zvezi s tem je treba navesti, da je CCCME sodelovalo v preiskavi in zase zahtevalo možnost razpolaganja z informacijami, na katere se nanaša tretji tožbeni razlog, zato ima to združenje procesne pravice, ki jih lahko poskuša zavarovati v okviru te tožbe.

433 V teh okoliščinah se tretji tožbeni razlog razglasi za dopusten v delu, v katerem ga navaja CCCME v svojem imenu.

434 Drugi primer, ki ga je treba preučiti, je tisti, v katerem tožbeni razlog navajajo člani CCCME in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v Prilogi I, pri čemer ti o izpodbijani uredbi dvomijo zato, ker jim niso bile posredovane informacije, ki so bistvene za zaščito njihovih interesov.

435 V zvezi s tem je treba navesti, da ti kategoriji sestavljajo podjetja, ki niso dokazala, da so sodelovala v preiskavi ali podala zahteve, naj se jim posredujejo zadevne informacije.

436 Iz osnovne uredbe iz zlasti iz njenega člena 5(10) pa izhaja, da institucije niso zmožne identificirati vseh podjetij, ki bi lahko bila zainteresirana za protidampinški postopek, in tako ugotoviti, komu bi bilo treba posredovati informacije, katerih razkritje je dovoljeno, zato se morajo zainteresirane strani javiti ter naznaniti svoj interes za obveščenost in sodelovanje v preiskavi.

437 Kot je navedeno v sodni praksi, morajo te stranke institucijam omogočiti, da slednje ocenijo probleme, ki jim jih lahko povzroči pomanjkanje enega dela informacij, ki so jim bile dane na voljo, pri čemer se razume, da se pri sodišču Unije ne morejo pritoževati, da jim neka informacija ni bila na voljo, če med preiskavo od institucij te informacije niso zahtevale (glej sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 93 in navedena sodna praksa).

- 438 Zato tretjega tožbenega razloga ni mogoče šteti za dopustnega v zvezi s člani CCCME in drugimi tožečimi strankami, katerih imena so navedena v Prilogi I, v delu, v katerem ta podjetja skušajo doseči razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zato, ker naj jim ne bi bile posredovane informacije, ki bi jim morale biti.
- 439 Tretji in zadnji primer, ki ga je treba upoštevati, je tisti, v katerem tožbeni razlog navajajo člani CCCME in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v Prilogi I, ob zatrjevanju, da pravica do obrambe ni bila spoštovana v zvezi s CCCME.
- 440 Glede tega je treba opozoriti, da gre v skladu s sodno prakso pri kršitvi pravice do obrambe za kršitev subjektivne pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 26. oktobra 2010, CNOP in CCG/Komisija, T-23/09, EU:T:2010:452, točka 45), posledica tega pa je, da jo mora zadevna oseba uveljavljati sama in da je ne more uveljavljati druga stranka (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisija, T-62/08, EU:T:2010:268, točka 186).
- 441 Tako je treba šteti, da se na podlagi te sodne prakse druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, pred sodiščem Unije ne morejo sklicevati na kršitev procesnih pravic, ki so bile med preiskavo priznane CCCME.
- 442 Vendar po mnenju tožečih strank pravo Unije članom združenja omogoča sklicevanje na kršitev procesnih pravic, ki jih je izvrševalo to združenje, če je to med preiskavo pred Komisijo nastopalo v njihovem imenu, pri čemer je v takem primeru to, kar predlagajo, konec koncev varstvo njihovih lastnih pravic, ki jih je v njihovem imenu izvrševalo združenje med to upravno fazo.
- 443 V zvezi s tem je treba navesti, da je bila možnost, da združenje v protidampinškem postopku izvršuje procesne pravice nekaterih od svojih članov, priznana v sodni praksi (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2019, Zhejiang India Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, točka 36).
- 444 Vendar je bil z isto sodno prakso za to možnost določen pogoj, da je ta subjekt med preiskavo izrazil namero nastopati kot predstavnik nekaterih od svojih članov, kar zahteva, da so bili ti torej opredeljeni in da lahko dokaže, da je od njih dobil pooblastilo, na podlagi katerega lahko izvršuje te procesne pravice v njihovem imenu.
- 445 Iz spisa pa je razvidno, da se CCCME v obravnavanem primeru med preiskavo Komisiji ni predstavilo kot tako, temveč je, nasprotno, med vso preiskavo nastopalo kot subjekt, ki predstavlja obravnavano kitajsko industrijo kot celoto.
- 446 V pripombah, ki jih je CCCME predložilo 15. septembra 2017 glede začasne uredbe, je tako to združenje navedlo:

„Interes CCCME se ujema z interesom kitajske industrije litega železa kot celote. Ta interes se lahko sklada – in se pogosto tudi bo skladal – z interesi različnih kitajskih proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka, vendar je ločen od teh posamičnih interesov in jih presega. Zlasti so člani CCCME ne samo vzorčeni kitajski proizvajalci izvozniki, ampak tudi kitajski proizvajalci izvozniki, ki niso bili vključeni v vzorec in za katere bo zato veljala stopnja, ki se uporablja za ‚druge sodelujoče družbe, našete v Prilogi‘ ali za ‚vse druge družbe‘. Med njegovimi člani so tudi družbe, ki v tej fazi ne izvažajo zadevnega izdelka v Evropsko unijo (‚EU‘), ki pa morda razmišljajo o tem, da bi to počele v prihodnje. Namen sodelovanja CCCME v tej preiskavi je zaščita skupnega

interesa njegovih članov in kitajske industrije (izvoza) litega železa, ne pa posamičnih interesov njegovih članov. Za te posamične interese se bodo zavzemali različni kitajski proizvajalci (izvozniki) sami, od katerih nekateri individualno sodelujejo v tem postopku.“

- 447 V tej okoliščinah ni mogoče šteti, da so izpolnjene zahteve, določene v sodni praksi za to, da lahko člani združenja nastopajo zaradi zavarovanja procesnih pravic, ki naj bi jih CCCME izvrševalo v upravni fazi.
- 448 Na obravnavi so tožeče stranke ponudile, da predložijo pooblastila, ki naj bi jih dali člani CCCME, da bi temu združenju omogočili in od njega zahtevali, da v njihovem imenu uveljavlja procesne pravice, ki so jih lahko zahtevali.
- 449 Vendar je treba ta dokazni predlog šteti za brezpredmeten v tej fazi postopka, saj bi morala biti ta pooblastila, če so obstajala, predložena med preiskavo, da bi lahko Komisija zadevnim podjetjem priznala procesne pravice, ki so jih ta lahko zahtevala.
- 450 Glede na zgoraj navedeno Splošno sodišče ugotavlja, da lahko CCCME tretji tožbeni razlog navaja v svojem imenu kot združenje, ki predstavlja celotno kitajsko industrijo, pri čemer se kot nedopustne zavržejo trditve, ki jih v okviru tega tožbenega razloga podajajo člani CCCME in druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I.

– *Razmerje med pravico do obrambe in obveznostjo zaupnosti*

- 451 Glede utemeljenosti je treba poudariti, da je v skladu s sodno prakso spoštovanje pravice do obrambe v vseh postopkih, sproženih zoper posameznika, ki bi lahko pripeljali do akta, ki posega v njegov položaj, temeljno načelo prava Unije, ki ga je treba zagotoviti tudi takrat, kadar postopkovna zakonodaja ne obstaja (glej sodbo z dne 1. oktobra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Svet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, točka 83 in navedena sodna praksa).
- 452 Kot je presodilo Sodišče, je to načelo v postopkih protidampinških preiskav temeljno (glej sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 77 in navedena sodna praksa).
- 453 Na podlagi navedenega načela mora biti zainteresiranim podjetjem med upravnim postopkom omogočeno, da primerno predstavijo svoje stališče, prvič, o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin, in drugič, o dokazih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampa in škode, ki naj bi s tem nastala (glej sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 454 V tem okviru morajo institucije Unije ravnati skrbno, ko zadevnim podjetjem posredujejo uporabne podatke za zaščito njihovih interesov, pri čemer imajo te institucije določeno svobodo, ko izbirajo – po potrebi po uradni dolžnosti – načine, ki se jim zdijo ustrezni za tako posredovanje (sodbi z dne 27. junija 1991, Al-Jubail Fertilizer/Svet, C-49/88, EU:C:1991:276, točka 17, in z dne 3. oktobra 2000, Industrie des poudres sphériques/Svet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 99; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 30).

- 455 Ta načela se uresničujejo v osnovni uredbi, ki določa sistem jamstev z dvema ciljema, in sicer, prvič, zainteresiranim stranem omogočiti, da učinkovito branijo svoje interese, in drugič, ohraniti zaupnost informacij, zbranih med preiskavo (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 96).
- 456 Pravila, povezana s tema ciljema, so preučena v naslednjih točkah.
- 457 Glede prvega cilja so procesna jamstva, ki zagotavljajo pravico zainteresiranih strani do obveščenosti, opredeljena, najprej, v členu 6(7) in, dalje, v členu 20 osnovne uredbe (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 97).
- 458 Tako člen 6(7) osnovne uredbe določa, da se zainteresirane strani, vključno z izvozniki in njihovimi predstavniškimi združenji, lahko na pisno zahtevo seznanijo z vsemi informacijami, ki jih je predložila vsaka stranka, na katero se nanaša preiskava, razen z internimi dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali organi držav članic, če so te informacije upoštevne za zaščito njihovih interesov, če niso zaupne in če se uporabijo v preiskavi (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 98).
- 459 V členu 20 osnovne uredbe pa sta opredeljena trenutka, v katerih se zainteresiranim strankam, vključno z izvozniki in njihovimi predstavniškimi združenji, posreduje posamična informacija o bistvenih dejstvih in premislekih, na katerih lahko temeljijo protidampinški ukrepi, in sicer, prvič, po uvedbi začasnih ukrepov, in drugič, pred uvedbo dokončnih ukrepov (sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 99).
- 460 V zvezi z drugim ciljem osnovna uredba določa pravila, ki jih je treba upoštevati, da se spoštuje zaupnost informacij, zbranih med preiskavo (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 103).
- 461 V tem okviru člen 19(1) osnovne uredbe določa načelo, da morajo organi zaupne informacije obravnavati kot take.
- 462 Gre za informacije, ki so zaupne po naravi ali zato, ker so jih kot take določili osebe ali subjekti, ki so jih predložili. V prvo kategorijo spadajo informacije, katerih razkritje bi dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije dostavila, ali pa osebi, od katere je oseba, ki je dostavila informacije, te prejela. V zvezi z drugo kategorijo se s členom 19(5), prvi stavek, osnovne uredbe Komisiji prepoveduje, da državam članicam in njihovim uradnikom razkrije katero koli informacijo, predloženo od osebe ali subjekta, ki zahteva njeno zaupno obravnavo, razen če ta oseba ali subjekt tega izrecno ne dovoli.
- 463 V skladu s členom 19(5), drugi stavek, osnovne uredbe se prepoved razkritja uporabi tudi za izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ter za notranje dokumente institucij in držav članic, pri čemer so edine dovoljene izjeme tiste, ki so v osnovni uredbi izrecno določene.
- 464 Potem ko sta bila tako predstavljena cilja, ki se uresničujeta z zakonodajo, je treba opozoriti, da pravo Unije vsebuje napotke o tem, kakšno je lahko razmerje med njima (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 105).
- 465 V nekaterih določbah, ki jih vsebuje osnovna uredba, je poudarjen pomen, ki se pripisuje zaupnosti. Tako je v členu 6(7) te uredbe, na katerega je opozorjeno v točki 458 zgoraj, navedeno, da zaupna narava informacije, ki jo je dala stranka, na katero se nanaša preiskava, nasprotuje temu,

da se zainteresirane strani z njo seznanijo. Poleg tega člen 20(4) navedene uredbe določa, da je treba končno razkritje podati „ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij“ (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 105).

- 466 V drugi smeri je v sodni praksi pojasnjeno, da nujnost spoštovanja zaupnih informacij ne sme spodbuditi bistvene vsebine pravice do obrambe (glej v tem smislu sodbo z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 29).
- 467 Za določitev razmerja med tema ciljema je v členu 19(2) osnovne uredbe navedeno, da kadar se posredujejo zaupne informacije, mora stranka, ki zahteva zaupnost, predložiti nezaupen povzetek, ki mora biti dovolj podroben, da lahko zainteresirane strani smiselno razumejo vsebino posredovanih informacij.
- 468 Z enakim namenom spoštovanja pravice do obrambe, ko zaupnost nasprotuje razkritju informacij, je v členu 19(4) osnovne uredbe institucijam naloženo razkritje splošnih informacij, še posebej razlogov, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v okviru osnovne uredbe.
- 469 Z vidika teh načel in določb je treba preveriti, ali je bilo združenju CCCME omogočeno, da primerno predstavi svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih je upoštevala Komisija, pri čemer se razume, da morajo zadevne institucije, kadar je treba zahteve po zaupnosti uskladiti s pravico zainteresiranih strani do obveščenosti, glede na te informacije presoditi posebni položaj zainteresirane strani in zlasti položaj, ki ga ta zainteresirana stran zaseda na preučevanem trgu v primerjavi s položajem osebe, ki je predložila te informacije (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 199).
- 470 V teh preučitvi bodo zaporedoma preučeni trije deli, ki sestavljajo tožbeni razlog.

– Prvi del tretjega tožbenega razloga: zahteva po posredovanju izračunov, ki jih je opravila Komisija

- 471 V prvem delu CCCME Komisiji očita, da mu ni zagotovila podrobnosti o izračunih normalne vrednosti, stopenj dampa, učinkov kitajskega uvoza na cene, škode in stopnje odprave škode. Po mnenju CCCME lahko to, da so jim na voljo podrobni izračuni Komisije in podatki, uporabljeni za te izračune, zainteresiranim stranem omogoči, da predložijo pripombe, ki so koristnejše za njihovo obrambo. Te strani lahko v tem primeru namreč natančno preverijo, kako je Komisija uporabila te podatke, in jih primerjajo z lastnimi izračuni, kar jim omogoča, da ugotovijo morebitne napake Komisije, ki jih drugače ne bi bilo mogoče odkriti.
- 472 Komisija ne prereka, da lahko izračuni, ki jih zahteva CCCME, pomenijo bistvena dejstva in premisleke v smislu člena 20(2) osnovne uredbe za zainteresirane strani, kot so proizvajalci izvozniki, ki so lahko predmet zadevnih protidampinskih ukrepov. Vendar meni, da združenja CCCME ni mogoče šteti za zainteresirano stran v smislu osnovne uredbe, ker ta subjekt sam ni dejaven kot proizvajalec zadevnega izdelka ali trgovec z njim. Po mnenju Komisije je obveznost zagotoviti informacije ožja za predstavniška združenja kot pa za zainteresirane strani, zlasti proizvajalce izvoznike.

- 473 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, ali izračuni, do katerih je CCCME zahtevalo dostop, vsebujejo zaupne informacije v smislu člena 19(1) osnovne uredbe, kot je Komisija temu združenju ugovarjala med preiskavo.
- 474 Glede izračunov normalne vrednosti je Komisija v izpodbijani uredbi pojasnila, da so bile glede na položaj, ki je bil preučevan, uporabljene različne metode izračuna. Tako je bil prvi upoštevan primer tisti, v katerem je bila vrsta izvoženega izdelka enaka vrsti izdelka, proizvajani na indijskem trgu, ali primerljiva z njo, saj je bila Republika Indija izbrana kot tretja država s tržnim gospodarstvom, ki se uporabi kot referenca za izračun normalne vrednosti. V tem primeru so bile različne metode uporabljene glede na to, ali se je zadevna vrsta izdelka na indijskem trgu prodajala v reprezentativnih količinah ali ne. Če se je vrsta izdelka na indijskem trgu prodajala v reprezentativnih količinah, kar se je konkretno nanašalo na vrsto izdelka, ki jo je prodajal en indijski proizvajalec, je namreč Komisija uporabila prodajne cene v okviru običajnega poteka trgovine. Če se zadevna vrsta izdelka na indijskem trgu ni prodajala v reprezentativnih količinah, kar se je nanašalo na vse druge vrste izdelkov, ki so bile enake vrstam izvoženih izdelkov ali primerljive z njimi, je Komisija razlikovala tudi glede na to, ali je vrsto izdelka „v zadostni količini“ prodajal najmanj en indijski proizvajalec, takrat je uporabila prodajne cene v okviru običajnega poteka trgovine (v nadaljevanju: druga metoda), ali glede na to, ali vrste izdelka ni prodajal, vendar jo je proizvajal najmanj en indijski proizvajalec, takrat je računsko določila normalno vrednost na podlagi proizvodnih stroškov, ki so jim bili prišteti PSU-stroški in dobiček od domače prodaje v okviru običajnega poteka trgovine tega indijskega proizvajalca (v nadaljevanju: tretja metoda). Drugi primer je bil tisti, v katerem vrsta izvoženega izdelka ni bila enaka vrsti izdelka, proizvedeni na indijskem trgu, ali primerljiva z njo. V tem primeru je Komisija uporabila normalno vrednost, ki je temeljila na prodaji vseh vrst izdelkov, narejenih iz iste surovine (nodularno ali sivo lito železo), ki so jo indijski proizvajalci dosegli na domačem trgu v okviru običajnega poteka trgovine.
- 475 Glede na ta pojasnila je treba ugotoviti, da se izračuni normalne vrednosti, do katerih je CCCME zahtevalo dostop, nanašajo na prodajne cene ter na proizvodne stroške, PSU-stroške in dobiček indijskih proizvajalcev, razčlenjene po vrstah izdelkov.
- 476 Elementi, kot so proizvodni stroški, PSU-stroški ali dobiček, pa so v obravnavanem primeru po naravi zaupni v smislu člena 19(1) osnovne uredbe, ker bi lahko, kot je navedeno v tej določbi, seznanjenost tretjih oseb s temi elementi pri vodenju poslova dala znatno konkurenčno prednost konkurentu ali močno škodovala osebi, ki je te informacije dostavila (glej točko 462 zgoraj).
- 477 Vsekakor je treba ugotoviti, da so stranke v preiskavi te elemente, ker so bili vključeni v omejeno različico vprašalnika, vrnjenega Komisiji, enako kot cene sporočile na zaupni osnovi, posledica tega pa je bila obveznost, da organi, seznanjeni s temi informacijami, spoštujejo to zaupnost, sicer bi kršili člen 19(1) in (5) osnovne uredbe (glej točko 462 zgoraj).
- 478 Ista ugotovitev velja tudi za druge izračune, ki jih je zahtevalo CCCME.
- 479 Tako se izračuni stopenj dampa, ker gre pri njih za primerjavo normalne vrednosti in izvoznih cen vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, nanašajo na zaupne podatke indijskih proizvajalcev in kitajskih proizvajalcev izvoznikov, katerih cene se primerjajo.
- 480 Izračuni škode, ki v tem okviru vključujejo izračun učinkov kitajskega uvoza na cene, prav tako zajemajo zaupne podatke. Prvič, izračuni nelojalnega nižanja cen, ki omogočajo presojo učinka uvoza na cene izdelkov na trgu Unije, izhajajo iz primerjave med izvoznimi cenami vzorčenih

kitajskih proizvajalcev izvoznikov in cenami podobnih modelov ali izdelkov vzorčenih proizvajalcev Unije. Drugič, škoda za industrijo Unije se oceni ob upoštevanju vpliva uvoza na industrijo Unije. Iz tega naslova se zbirajo in analizirajo zaupni podatki industrije Unije, in sicer podatki vzorčenih proizvajalcev Unije o cenah in dejavnikih, ki vplivajo na cene, stroških dela, zalogah, dobičkonosnosti, denarnem toku, naložbah, donosnosti naložb in zmožnosti zbiranja kapitala, kar se tiče mikroekonomskih dejavnikov, ki jih ocenjuje Komisija. Enako velja za podatke proizvajalcev industrije Unije o proizvodnji, proizvodni zmogljivosti, izkoriščenosti zmogljivosti, obsegu prodaje, tržnemu deležu, rasti, zaposlenosti in produktivnosti, kar se tiče makroekonomskih kazalnikov, ki jih ocenjuje Komisija.

- 481 Nazadnje in še naprej v istem smislu, tudi izračuni stopnje odprave škode se nanašajo na zaupne podatke, ker izhajajo iz primerjave med izvoznimi cenami in ustreznimi neškodljivimi cenami, ki jih zaračunava industrija Unije.
- 482 Tako je iz zgoraj opravljene analize razvidno, da so vsi izračuni, ki jih je zahtevalo CCCME, zaupni, tako da potrebujejo zaščito.
- 483 Vseeno je treba opozoriti, da če informacij zaradi njihove zaupnosti ni mogoče posredovati, se s členom 19, od (2) do (4), osnovne uredbe, prvič, zainteresiranim stranem nalaga, da predložijo nezaupen povzetek teh informacij vsakič, ko je to mogoče, in drugič, od Komisije zahteva, da razkrije splošne informacije, še posebej razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v okviru osnovne uredbe.
- 484 Ugotoviti je torej treba, ali je bilo združenju CCCME glede na informacije, ki so mu bile posredovane, omogočeno, da predloži koristne podatke za svojo obrambo, kot zahteva sodna praksa.
- 485 Pri tej preučitvi je treba upoštevati dva vidika, in sicer na eni strani informacije, ki so bile konkretno na voljo združenju CCCME, in na drugi strani status, ki ga je to združenje imelo med preiskavo (glej sodno prakso, navedeno v točki 469 zgoraj). Ta vidika sta preučena v nadaljevanju.
- 486 Glede prvega od teh vidikov je treba navesti, da je Komisija v zvezi z izračuni normalne vrednosti, da bi zaščitila poslovno občutljive informacije sodelujočih indijskih proizvajalcev, pa tudi vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, združenju CCCME posredovala opis metode izračuna normalne vrednosti, ki je bila uporabljena glede na primere, navedene v točki 474 zgoraj, in nekatere podatke, povezane z rezultatom teh izračunov. Tako ga je Komisija obvestila, da je ta rezultat v razponu med 3000 in 4000 juani renminbi (CNY) ter med 8000 in 9000 CNY glede na vrsto izdelka. Na zahtevo CCCME je Komisija tudi navedla, in sicer v točki 61 končnega razkritja in v uvodni izjavi 67 izpodbijane uredbe, da vsota PSU-stroškov in dobička, ki so bili prišteti v okviru tretje metode, znaša od 1 do 10 % prihodkov od prodaje za izdelke iz sivega litega železa ter od 10 do 20 % prihodkov od prodaje za izdelke iz nodularnega litega železa.
- 487 Za izračune stopnje dampinga je bilo CCCME seznanjeno z metodologijo, ki jo je uporabila Komisija, in sicer, kot je navedeno v uvodni izjavi 92 začasne uredbe, da je ta institucija stopnjo dampinga vzorčenih proizvajalcev izvoznikov izračunala tako, da je tehtano povprečno normalno vrednost vsake vrste podobnega izdelka iz primerljive države primerjala s tehtano povprečno izvozno ceno ustrezne vrste zadevnega izdelka. Komisija je tako dobila stopnjo dampinga po vrstah izdelkov. Nato je izračunala stopnjo dampinga po vzorčenih proizvajalcih izvoznikih glede na vrste izdelkov, ki so jih ti prodajali. CCCME je bilo obveščeno, da rezultat teh izračunov razkriva stopnjo dampinga, razporejene med 15,5 in 38,1 %.

- 488 Za izračune nelojalnega nižanja cen je bilo združenje CCCME, kot je navedeno v uvodnih izjavah 127 in 128časne uredbe, obveščeno, da je Komisija nelojalno nižanje cen v obdobju preiskave določila tako, da je primerjala tehtane povprečne prodajne cene za posamezno vrsto izdelka treh vzorčenih proizvajalcev Unije, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na „raven cene franko tovarna“, ter ustrezne tehtane povprečne cene za posamezno vrsto uvoženega izdelka petih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov v Ljudski republiki Kitajski, zaračunane prvi nepovezani stranki na trgu Unije ter določene na podlagi cene „stroški, zavarovanje in prevoznina“ (CIF) z ustreznimi prilagoditvami za carino v višini 1,7 % za izdelke iz sivega litega železa in 2,7 % za izdelke iz nodularnega litega železa. Komisija je dodala, da je cene primerjala za vsako vrsto izdelka posebej za posle na isti ravni trgovanja in po morebitni ustrezni prilagoditvi ter odbitku rabatov in popustov. Rezultat primerjave je bil izražen kot delež prihodkov od prodaje treh vzorčenih proizvajalcev Unije v obdobju preiskave, pri čemer so ugotovljene stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen znašale od 35,4 do 42,7 %, nato pa so bile prilagojene, kot je navedeno v uvodni izjavi 122 izpodbijane uredbe.
- 489 Za izračune, na katerih je temeljila preučitev mikroekonomskih in makroekonomskih kazalnikov, ki omogočajo ocenitev škode za industrijo Unije, je CCCME dobilo skupne številke po kazalnikih in po letih, ki so povzete v uvodnih izjavah od 137 do 166časne uredbe.
- 490 Nazadnje, glede izračuna stopnje odprave škode je bilo CCCME obveščeno, da je Komisija za določitev dobička, ki bi ga lahko industrija Unije razumno ustvarila pri običajnih konkurenčnih pogojih, preučila dobiček pri nepovezani prodaji. Ciljni dobiček je bil v skladu z dobičkom od nepovezane prodaje v letu 2013časno določen na 5,3 %. Komisija je v zvezi s tem pojasnila, da je, ker se je dampinški uvoz leta 2014 močno povečal in se nato stabiliziral, štela, da stopnja dobička iz leta 2013 izraža, kar bi bilo mogoče razumno doseči pri običajnih konkurenčnih pogojih, to je brez dampinškega uvoza. Komisija je nato določila stopnjo odprave škode na podlagi primerjave med tehtano povprečno uvozno ceno vzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ustrezno prilagojeno glede na stroške uvoza in carinske dajatve, kot je bila ugotovljena za izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen, in tehtano povprečno neškodljivo ceno podobnega izdelka, ki so ga vzorčeni proizvajalci Unije v obdobju preiskave prodajali na trgu Unije. Kakršna koli razlika, ki izhaja iz te primerjave, je bila izražena kot delež tehtane povprečne uvozne vrednosti CIF. Rezultat teh izračunov je bil delež v višini od 70,7 do 80,7 %.
- 491 Glede drugega vidika, ki ga je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali so bile združenju CCCME posredovane informacije, ki jih je potrebovalo za izvrševanje svoje pravice do obrambe, je treba spomniti, da ta subjekt ni vzorčeni proizvajalec izvoznik. Tako ni v položaju gospodarskih subjektov, katerih individualizirane podatke, ki so jih ti sami sporočili Komisiji, je ta institucija uporabila v svojih izračunih, da je prišla do ugotovitev, zahtevanih z osnovno uredbo. Vsakemu od teh gospodarskih subjektov pa Komisija v delu, ki se nanaša nanj, posreduje izvedene izračune, katerih en del se navezuje na podatke, ki so lastni njemu samemu in ne povzročajo težav v zvezi z zaupnostjo v razmerju do njega, drug del pa na zaupne podatke indijskih proizvajalcev ali proizvajalcev Unije. V položaju, v katerem so navedeni gospodarski subjekti, jim ta pojasnila skupaj s pojasnili, ki jih zagotovi Komisija, omogočajo, da razumejo dajatve, ki so jim naložene, pri čemer morajo biti čim bolj podrobna in natančna, da lahko zadevni gospodarski subjekti glede na okoliščine izpodbijajo izbire Komisije.
- 492 Kot je bilo navedeno v točki 58 zgoraj, je CCCME med preiskavo uživalo status zainteresirane strani v smislu osnovne uredbe. V okviru te preiskave je to združenje v skladu s predstavitvijo, ki jo je samo zase podalo na začetku postopka, nastopalo kot združenje, ki predstavlja vse kitajske proizvajalce, dejavne v zadevnem sektorju v Ljudski republiki Kitajski, kar je veliko število

podjetij. Na tej podlagi ne more zahtevati zbiranja vseh informacij, ki se nanašajo na nekatere kitajske proizvajalce izvoznike, brez njihovega dovoljenja. Poleg tega ne more zahtevati niti dostopa do zaupnih podatkov indijskih proizvajalcev in proizvajalcev Unije, katerih odločitve za sodelovanje v preiskavi je odvisna zlasti od jamstev glede zaupnosti, ki so jim dana. Če bi CCCME lahko dobilo dostop, ki bi bil tako obsežen kot tisti, ki ga je zahtevalo, ne bi bile izpolnjene zahteve po spoštovanju zaupnosti, ki so institucijam Unije naložene z osnovno uredbo.

- 493 Iz tega izhaja, da je v obravnavanem primeru Komisija združenju CCCME lahko posredovala, kot je to storila, informacije, ki so bile hkrati natančne in v zbirni obliki, da je spoštovala obveznosti zaupnosti v zvezi z izračuni, ki jih je izvedla.
- 494 Poleg tega je Komisija po pripombah, ki jih je izrazilo CCCME, spremenila svojo metodo izračuna normalne vrednosti, zlasti drugo in tretjo metodo, in sicer tisto, ki se uporabi, če je vrsta izvoženega izdelka enaka vrsti izdelka, proizvajani in prodajani na indijskem trgu v majhni količini, ali primerljiva z njo, oziroma tisto, ki se uporabi, če vrste izdelka ne prodaja, vendar jo proizvaja najmanj en indijski proizvajalec iz vzorca. Komisija je na koncu računsko določila normalno vrednost na podlagi prodajnih cen teh prodajalcev (druga metoda), kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 66 izpodbijane uredbe, in na podlagi proizvodnih stroškov, ki so jim bili prišteti PSU-stroški in dobiček od domače prodaje v okviru običajnega poteka trgovine zadevnega indijskega proizvajalca (tretja metoda), kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 67 izpodbijane uredbe, ne pa tako kot prej, ko se je oprla na normalno vrednost, računsko določeno na podlagi povprečnih proizvodnih stroškov podobnega izdelka vsakega indijskega proizvajalca. CCCME je poleg tega lahko izpodbijalo izračun normalne vrednosti po tej tretji metodi ter, natančneje, upoštevanje PSU-stroškov in dobička enega samega indijskega proizvajalca, čeprav so bile trditve tega združenja zavrjene, kot je navedeno v uvodnih izjavah od 70 do 72 izpodbijane uredbe.
- 495 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je v obravnavanem primeru Komisija združenju CCCME, ki je nastopalo kot združenje, ki predstavlja kitajsko industrijo, lahko zavrnila dostop do podrobnosti o izračunih normalne vrednosti, stopenj dampinga, učinkov kitajskega uvoza na cene, škode in stopnje odprave škode, ki ga je to združenje zahtevalo med preiskavo, da je CCCME kot združenje, ki predstavlja kitajsko industrijo, skupaj z informacijami, ki so mu bile posredovane in so povzete v točkah od 486 do 490 zgoraj, imelo na voljo bistvena dejstva in premisleke, na osnovi katerih je Komisija nameravala priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ter da je Komisija ob ohranitvi zaupnosti zadevnih podatkov navedenemu združenju omogočila, da primerno predstavi svoje stališče v zvezi s tem.
- 496 CCCME se zoper to stališče sklicuje na dve sodbi.
- 497 Prvič, CCCME se sklicuje na sodbo z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), v kateri naj bi Splošno sodišče odločilo, da je Komisija kršila pravico tožeče stranke do obrambe s tem, da ji ni hotela posredovati podrobnosti o izračunih normalne vrednosti po posameznih vrstah izdelkov in rezultata teh izračunov.
- 498 V zvezi s tem je treba poudariti, da se je dejansko stanje v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), na katero se sklicuje CCCME, razlikovalo od dejanskega stanja v obravnavani zadevi. Prvič, prva zadeva se je nanašala na vzorčenega proizvajalca izvoznika, in ne na združenje, ki bi predstavljajo celo industrijo, kot je CCCME, katerega položaj je iz razlogov, navedenih v točkah 491 in 492 zgoraj, drugačen od položaja takega proizvajalca izvoznika. Drugič, razglasitev ničnosti Splošnega sodišča v navedeni zadevi je vsekakor nastopila v posebnem okviru, v katerem je proizvajalec iz primerljive države,

čigar podatki so bili zajeti v teh izračunih, dovolil razkritje njegovih podatkov, na katerih so ti izračuni temeljili. Kot poudarja Komisija, je Splošno sodišče v sodbi z dne 30. junija 2016, *Jinan Meide Casting/Svet* (T-424/13, EU:T:2016:378), zato obsodilo to, da se je Komisija odločila za zavrnitev, čeprav je gospodarski subjekt, ki je bil vir podatkov, soglašal z njihovim razkritjem, pri čemer je presodilo, da bi se s tem, s čimer se je strinjal gospodarski subjekt, lahko strinjala tudi institucija. V obravnavani zadevi ne gre za ponovitev takega primera, saj zlasti indijski proizvajalci niso dali soglasja za tako razkritje njihovih podatkov.

- 499 Drugič, CCCME se sklicuje na sodbo z dne 1. junija 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Svet* (T-442/12, EU:T:2017:372), v kateri naj bi se Splošno sodišče, da je uredbo, ki je bila izpodbijana, razglasilo za nično, oprlo na okoliščino, da je Komisija zavrnila posredovanje informacij o izračunu normalne vrednosti, predvsem o viru cen, uporabljenih za zadevni izdelek, in o dejavnikih, ki so vplivali na primerjavo cen.
- 500 V zvezi s tem je treba ponovno poudariti razlike, ki obstajajo med obravnavano zadevo in zadevo, v kateri je bila izdana sodba z dne 1. junija 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Svet* (T-442/12, EU:T:2017:372). Zadnjenavedena zadeva se je namreč znova nanašala na drugačen položaj od položaja združenja, ki predstavlja vso industrijo, in sicer na položaj proizvajalca izvoznika, ki je bil predmet preiskave. Poleg tega obseg navedene sodbe ni tako širok, kot trdi CCCME. Najprej, razglasitev ničnosti, za katero se je odločilo Splošno sodišče, se je nanašala na zavrnitev posredovanja konkretnih informacij v zvezi z izračunom normalne vrednosti, in sicer informacij o razliki v ceni med vinsko kislino DL (predmetom preiskave) in vinsko kislino L+ (izdelkom v primerljivi državi), pri čemer v navedeni sodbi ni bilo vprašljivo posredovanje samih cen. Dalje, razglasitev ničnosti je bila utemeljena s tem, da Komisijina zavrnitev posredovanja teh konkretnih informacij ni temeljila na veljavnem razlogu. Komisija v upravnem postopku namreč ni utemeljila svoje zavrnitve. Pred Splošnim sodiščem je pojasnila, da na koncu zahtevane informacije niso bile posredovane zaradi zaupnosti. Vendar je Splošno sodišče presodilo, da takega pojasnila ni mogoče prvič navesti pred njim. Predstaviti naj bi ga bilo treba tožeči stranki v upravnem postopku. Tako iz zgoraj omenjene sodbe izhaja, da Splošno sodišče ni izključilo, da bi Komisija, če bi ustrezno obrazložila svojo zavrnitev posredovanja v fazi upravnega postopka, lahko nasprotovala dostopu tožeče stranke do zadevnih informacij.
- 501 Na podlagi navedenega je treba skleniti, da CCCME kot združenje, ki predstavlja kitajsko industrijo, ne more imeti dostopa do podrobnih izračunov v zvezi z normalno vrednostjo, stopnjami dampa, učinki kitajskega uvoza na cene, škodo in stopnjo odprave škode, saj se ti izračuni nanašajo na zaupne informacije. Iz okoliščin obravnavanega primera je razvidno, da so temu subjektu informacije, ki jih je pridobil o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih je Komisija nameravala sprejeti dokončne ukrepe, omogočile, da učinkovito brani svoje interese kot združenje, ki predstavlja kitajsko industrijo.
- 502 Med preiskavo je CCCME predlagalo, da bi njegovi odvetniki lahko dostopali do zgoraj omenjenih informacij, če bi spoštovali zaupnost, povezano s temi podatki.
- 503 V zvezi s tem je treba poudariti, da tak postopek v osnovni uredbi ni določen, čeprav je v njej, kot je navedeno v točkah 467 in 468 zgoraj, podrobno urejeno to, kaj morajo institucije in stranke, ki so jim zadevne informacije na voljo, storiti, kadar so navedene informacije zaupne. Ker so institucije in zadevne stranke spoštovale zahteve, ki so jim bile naložene v tem okviru, ni treba grajati odločitve Komisije glede zavrnitve takega dostopa.
- 504 Zato je treba prvi del tretjega tožbenega razloga zavriniti.

– *Drugi del tretjega tožbenega razloga: zahteva po posredovanju izračunov v zbirni obliki*

- 505 V drugem delu, ki je podreden glede na prvega, CCCME trdi, da bi Komisija morala izračune, na katere se nanaša prvi del, posredovati vsaj v zbirni obliki, zlasti kar se tiče izračune normalne vrednosti, učinkov kitajskega uvoza na cene in stopnje odprave škode na eni strani ter ocene v zvezi z makroekonomskimi kazalniki na drugi.
- 506 Komisija predlaga zavrnitev tega dela.
- 507 V zvezi s tem, prvič, je treba navesti, da s predstavitvijo zaupnih podatkov v zbirni obliki ti podatki ne postanejo nujno nezaupni. V obravnavanem primeru to zlasti velja za izračune normalne vrednosti. Komisija je glede tega pravilno navedla, da je za nekatere vrste izdelkov uporabila podatke enega samega indijskega proizvajalca in da se podatki za druge vrste izdelkov nanašajo na dva ali največ tri indijske proizvajalce, zato združevanje podatkov ne more v zadostni meri zagotoviti, da ne bi bilo mogoče prepoznati individualnih podatkov teh proizvajalcev. Enako je z ocenami v zvezi z makroekonomskimi dejavniki, ki so jih pritožniki izvedli glede položaja preostalih proizvajalcev. V tem smislu je Splošno sodišče že odločilo, da je bila ocenjena proizvodnja zadevnih proizvajalcev Unije, na katero se je Komisija oprla v okviru izračuna potrošnje, pravilno obravnavana kot zaupna, ker je temeljila na poznavanju trga pritožnic. Splošno sodišče je tako presodilo, da je Komisija s tem, da je zagotovila le podatek o skupni proizvodnji, ravnala v skladu z osnovno uredbo (sodba z dne 25. oktobra 2011, CHEMK in KF/Svet, T-190/08, EU:T:2011:618, točka 231).
- 508 Drugič, poudariti je treba, da – kot je trdila Komisija – izračuni, izvedeni za potrebe preiskave, in določanja, zahtevana v osnovni uredbi, ne vodijo v vseh primerih do tega, da bi imela na voljo zbirne rezultate za vse zadevne proizvajalce.
- 509 Tako je Komisija v uvodni izjavi 24 izpodbijane uredbe navedla, da združeni izračuni nelojalnega nižanja cen, ki jih je zahtevalo CCCME, ne obstajajo, saj je bilo nelojalno nižanje cen izračunano samo na vrsto izdelka na proizvajalca izvoznika. Vsak vzorčeni kitajski proizvajalec izvoznik je tako prejel izračune nelojalnega nižanja cen za vsako od vrst izdelkov, ki jih je izvažal.
- 510 Komisija je resda lahko dolžna ustvariti dokument, da bi stranki zagotovila pravico do obrambe (glej po analogiji sodbo z dne 27. novembra 2019, Izuzquiza in Semsrott/Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 511 Vendar ta obveznost ne more obsegati obveznosti, v skladu s katero bi morala Komisija v obravnavanem primeru ustvariti dokument za stranko, kot je CCCME, in sicer združenje, ki predstavlja kitajsko industrijo, da bi temu združenju omogočila, da ima na razpolago vse informacije, na podlagi katerih se načrtujejo ukrepi trgovinske zaščite, sicer bi bile Komisiji naložene zahteve, ki bi presegale tiste iz osnovne uredbe, kar se tiče ureditve glede spoštovanja zaupnosti informacij zaradi zavarovanja pravice zainteresiranih strani do obrambe.
- 512 V zvezi s tem je treba navesti, da je obseg informacij, ki jih je CCCME zahtevalo v obravnavnem primeru, tolikšen, da bi se lahko v delovanju in preiskavi Komisije pojavile motnje, če bi morala posredovati vse te informacije v obliki, prilagojeni zgolj potrebam takega subjekta. Glede tega je treba opozoriti, da so različne faze protidampinškega postopka omejene s strogimi roki. Tako člen 6(9) osnovne uredbe za preiskave določa skupni rok 15 mesecev. Člen 7(1) te uredbe določa,

da se začasne dajatve uvedejo najpozneje devet mesecev po začetku postopka, v skladu s členom 9(4) pa je treba predlog za uvedbo dokončnih dajatev predložiti najpozneje en mesec pred iztekom začasnih dajatev.

513 Tako na podlagi trditev, ki jih CCCME navaja v podporo drugemu delu, ni mogoče spremeniti ugotovitve, do katere je Splošno sodišče prišlo v okviru prvega dela ter v skladu s katero je CCCME imelo na voljo informacije o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih je Komisija nameravala sprejeti dokončne ukrepe, in je torej lahko učinkovito branilo svoje interese kot združenje, ki predstavlja kitajsko industrijo.

514 Drugi del tretjega tožbenega razloga je treba zato zavrni.

– *Tretji del tretjega tožbenega razloga: druge informacije, ki jih je zahtevalo CCCME*

515 V tretjem delu, ki ga Komisija izpodbija, CCCME našteva tri vrste informacij, ki jih šteje za pomembne in do katerih naj bi mu Komisija nezakonito zavrnila dostop.

516 S prvim očitkom CCCME Komisiji očita, da mu v zvezi z izdelki indijskih proizvajalcev in proizvajalcev Unije, ki so bili primerjani z uvoženimi izdelki, ni posredovala drugih informacij razen značilnosti, navedenih pod KŠI. CCCME trdi, da mu je ta položaj preprečil ugotavljanje, ali so bile prilagoditve potrebne za zagotovitev primerljivosti cen. Te trditve tožeče stranke navajajo tudi v okviru drugega dela četrtega tožbenega razloga.

517 V podporo temu očitku se CCCME sklicuje na poročilo pritožbenega organa STO v sporu „Evropske skupnosti – Dokončni protidampinški ukrepi za nekatere pritrtilne elemente iz železa ali jekla iz Ljudske republike Kitajske“ (WT/DS 397/AB/RW, poročilo z dne 18. januarja 2016).

518 V navedeni zadevi je pritožbeni organ STO trdil, da morajo biti „[v] protidampinški preiskavi, ki vključuje proizvajalca iz primerljive države, [...] preiskovani izvozniki prav tako obveščeni ‚o konkretnih izdelkih, v zvezi s katerimi je bila določena normalna vrednost‘, sicer ‚ne morejo predlagati prilagoditev, ki so po njihovem mnenju potrebne“. Stališče pritožbenega organa je v navedeni zadevi temeljilo na okoliščini, da so bile pri tovrstni preiskavi informacije glede normalne vrednosti pridobljene od tretjega vira, in sicer proizvajalca iz primerljive države. Ker preiskovani izvozniki nimajo dostopa do teh informacij, naj ne bi vedeli, ali lahko predlagajo prilagoditve, da bi se upoštevale razlike, ki vplivajo na primerljivost cen izvoženih izdelkov in izdelkov, ki jih proizvajalec iz primerljive države prodaja na domačem trgu. Po mnenju pritožbenega organa ni dovolj, da se tem proizvajalcem posredujejo „skupine izdelkov“, ki so bile uporabljene kot podlaga za primerjavo transakcij, in se pri tem razkrijejo KŠI. Zagotoviti naj bi jim bilo treba vse informacije v zvezi z značilnostmi izdelkov proizvajalcev iz primerljive države, ki so bili uporabljene za primerjavo cen.

519 Kakor je bilo v zvezi s tem opozorjeno v točki 419 zgoraj, v skladu s sodno prakso razlage protidampinškega sporazuma, ki jih sprejme ta organ, za Splošno sodišče ne morejo biti zavezujoče pri njegovi presoji veljavnosti izpodbijane uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, točka 54).

520 Poleg tega razlage, ki jo ponuja CCCME, ni mogoče uporabiti v obravnavanem primeru za odgovor na vprašanja, ki se postavljajo.

- 521 Zadeva, ki jo navaja CCCME, se namreč nanaša na proizvajalce izvoznike, katerih podatki so bili upoštevani za izračun stopnje dampa. V poročilu, ki ga navaja CCCME, pritožbeni organ STO za utemeljitev posredovanja informacij o modelih izdelkov v primeru, v katerem se uporabi metoda primerljive države, navaja, da se pri „običajni“ protidampinški preiskavi normalna vrednost navadno določi na podlagi prodaje zadevnega izvoznika na njegovem domačem trgu. Po njegovem mnenju bi bilo torej mogoče pričakovati, da se preiskovani izvoznik ponaša s potrebnim poznavanjem svojih izdelkov, uporabljenih za določitev tako izvozne cene kot normalne vrednosti.
- 522 Če se proizvajalcu izvozniku, čigar podatke Komisija preuči za izračun stopnje dampa, posredujejo značilnosti izdelkov iz primerljive države, naj bi bil torej, ker je seznanjen z vsemi parametri, zmožen preveriti primerljivost zadnjenavedenih izdelkov in izdelkov, ki jih je sam izvozil v Unijo.
- 523 Vendar je položaj v obravnavnem primeru drugačen, ker je informacije v zvezi z značilnostmi izdelkov zahtevalo CCCME kot združenje, ki predstavlja celotno kitajsko industrijo, kot je bilo navedeno že v točkah 445 in 446 zgoraj.
- 524 Če bi mu bile informacije v zvezi z značilnostmi izdelkov razkrite, mu ne bi omogočale učinkovite primerjave zadevnih izdelkov, saj načeloma nima modelov izdelkov, ki so jih dali na trg vzorčeni kitajski proizvajalci izvozniki in ki so bili primerjani z indijskimi izdelki.
- 525 Tako ni dokazano, da bi razkritje informacij v zvezi z značilnostmi izdelkov proizvajalcev iz primerljive države združenju CCCME omogočilo, da bolje zavaruje svojo pravico do obrambe.
- 526 Kot je Komisija navedla med preiskavo, so te informacije vsekakor zaupne. Zato in na podlagi istih preudarkov, kot so navedeni zlasti v točki 501 zgoraj, je treba šteti, da ima združenje, ki predstavlja celotno industrijo, kot je CCCME, na voljo bistvena dejstva in premisleke, na osnovi katerih se načrtujejo ukrepi, ter lahko torej primerno predstavi svoje stališče, kadar razpolaga z vrstami izdelkov (KŠI), ki so bile primerjane za izračune, zahtevane z osnovno uredbo.
- 527 Enaka ugotovitev velja za posredovanje značilnosti izdelkov industrije Unije, katerih cene se primerjajo s cenami kitajskih izdelkov, da se izračuna nelojalno nižanje cen, tako da je treba prvi očitke zavriniti.
- 528 Z drugim očitkom CCCME meni, da bi mu Komisija morala posredovati izračune v zvezi z obsegom uvoza iz Ljudske republike Kitajske, Republike Indije in drugih tretjih držav ter izvirne dokumente.
- 529 V zvezi s tem je iz spisa razvidno, da je bilo CCCME med protidampinškim postopkom seznanjeno z metodo izračuna obsega uvoza, ki jo je uporabila Komisija. Zlasti je bilo seznanjeno z odstotki, evidentiranimi za uvoz iz Ljudske republike Kitajske, Republike Indije in drugih tretjih držav pod nekdanjimi podoznakami, ki so bile v uporabi, preden je bila leta 2014 uvedena splošna oznaka KN ex 7325 10 00, s fiksnim zneskom, ki ga je bilo treba odšteti od oznake KN ex 7325 99 10, da bi se dobil uvoz iz Ljudske republike Kitajske, Republike Indije in drugih tretjih držav, ter z odstotkom, ki ga je bilo treba odšteti od skupnega uvoza za izključitev kanalskih rešetak. Ker so bili poleg tega podatki, uporabljeni za določitev tega uvoza, pridobljeni iz statističnih podatkov, ki jih je zagotovil Eurostat in so na voljo v javni podatkovni zbirki Comext, je CCCME imelo na razpolago vse koristne informacije za ponovitev izračunov Komisije, katerih posredovanje je zahtevalo. V teh okoliščinah ni mogoče ugotoviti, da je Komisija v tem pogledu kršila osnovno uredbo.

- 530 Res je, da je Splošno sodišče v točki 207 sodbe z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), na katero se sklicuje CCCME, ugotovilo kršitev pravice do obrambe, pri čemer je navedlo, da bi pridobitev izračunov, ki jih je izvedla Komisija, v navedeni zadevi za tožečo stranko pomenila bistveno več informacij, kar bi ji omogočilo, da predloži bolj upoštevne pripombe, kot so tiste, ki jih je predložila.
- 531 Vendar se zadeva, v kateri je bila izdana sodba z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), v dveh pomembnih točkah razlikuje od obravnavane zadeve.
- 532 Najprej, raven seznanjenosti tožeče stranke je bila veliko nižja od tiste, ki jo je mogoče ugotoviti v obravnavanem primeru. Tako je v sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), tožeča stranka le na splošno poznala metodo, ki se je uporabila za izračun normalne vrednosti vrst izdelkov, ki jih ni mogoče primerjati. Ni vedela, kateri referenčni trg in cene je Komisija uporabila za izračun tržne vrednosti prilagoditve normalne vrednosti teh vrst izdelkov, ki se je zahtevala zaradi razlik v fizikalnih značilnostih med temi vrstami izdelkov in vrstami izdelkov, ki jih je mogoče primerjati. V teh okoliščinah je Splošno sodišče opozorilo, da če bi imela tožeča stranka izračune normalne vrednosti vrste izdelka glede na vrsto izdelka, bi lahko rezultate Komisije primerjala s svojimi rezultati, dobljenimi na podlagi druge metode. Te okoliščine so drugačne kot v obravnavani zadevi, v kateri je bilo CCCME seznanjeno z metodo izračuna, ki jo je uporabila Komisija, kot je navedeno v točki 529 zgoraj.
- 533 Dalje, rok, ki so ga imele stranke za izvedbo svojih izračunov, je bil prav tako zelo drugačen glede na število dokumentov, ki jih je bilo treba obdelati. V sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet (T-424/13, EU:T:2016:378), je imela tožeča stranka na voljo zelo omejen rok (sedem dni) za ponovitev izračunov Komisije, ki so bili obsežni, saj so se nanašali na 1645 vrst izdelkov. V obravnavani zadevi so bili izračuni, ki jih je bilo treba izvesti, bolj omejeni in CCCME je potrebne informacije v zvezi z metodo izračuna uvoza, ki je bila uporabljena, prejelo najpozneje ob sprejetju začasne uredbe, ta pa se sklicuje na pritožbo, v kateri so natančno pojasnjene nekatere ocene in do katere je CCCME že prej imelo dostop.
- 534 Iz teh razlogov je treba drugi očitke zavrniti.
- 535 V tretjem očitku CCCME izpodbija to, da Komisija ni hotela za vsak makroekonomski kazalnik, uporabljen za določitev škode za Unijo, razdeliti zbranih števil v dve kategoriji glede na to, ali so temeljile na dejanskih podatkih ali na ocenah, da bi mu posredovala zadnjenaavedene ocene v zbirni obliki.
- 536 V zvezi s tem je treba poudariti, da je CCCME med preiskavo za vsak makroekonomski kazalnik, ki ga je upoštevala Komisija, imelo dostop do zbirnih števil po posameznih letih, ki so se nanašale na celotno industrijo Unije. Te zbirne številke, kakor je navedeno v drugem delu prvega tožbenega razloga, izhajajo iz zbira podatkov, ki so jih predložili pritožniki in vzorčni proizvajalci Unije, ter iz ocen, ki so jih pritožniki izvedli glede preostalih proizvajalcev.
- 537 CCCME meni, da mu je bila pravica do obrambe kršena, ker je Komisija zavrnila razlikovanje v okviru pridobljenih števil med tistimi, ki so izhajale iz dejanskih podatkov, in tistimi, ki so izhajale iz ocen.
- 538 V zvezi s tem je treba poudariti, da Komisiji, kot je ta navedla, ni treba vzpostavljati takega razlikovanja, kadar ocenjuje škodo za Unijo, ker se ta oceni za celotno industrijo Unije. Vseeno je Komisija, kakor je bilo navedeno v točki 510 zgoraj, lahko dolžna ustvariti dokument, kadar gre za

zahtevo po zagotavljanju pravice zainteresiranih strani do obrambe v okviru protidampinške preiskave ter mora ta institucija v skladu s sodno prakso, če je to združljivo s spoštovanjem poslovne skrivnosti, posredovati uporabne podatke za zaščito interesov zainteresiranih strani in pri tem izbrati – po potrebi po uradni dolžnosti – ustrezne načine za tako posredovanje (glej v tem smislu sodbo z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 30).

- 539 Vendar je treba v obravnavanem primeru navesti, da so dejanski podatki vzorčenih proizvajalcev in drugih pritožnikov na eni strani ter ocene, izvedene za preostale proizvajalce, na drugi strani tudi v zbirni obliki zaupni.
- 540 V tem smislu je Splošno sodišče, kakor je navedeno v točki 507 zgoraj, v sodbi z dne 25. oktobra 2011, CHEMK in KF/Svet (T-190/08, EU:T:2011:618, točka 231), odločilo, da je bila ocenjena proizvodnja zadevnih proizvajalcev Unije, na katero se je Komisija oprla v okviru izračuna potrošnje, pravilno obravnavana kot zaupna, ker je temeljila na poznavanju trga pritožnic. Splošno sodišče je tako presodilo, da je Komisija s tem, da je zagotovila le podatek o skupni proizvodnji, ravnala v skladu z osnovno uredbo.
- 541 V zvezi z zahtevo, kakršna je ta iz obravnavane zadeve, glede poslovno občutljivih podatkov o delu industrije Unije, ki jo poda združenje, ki predstavlja vse kitajske proizvajalce izvoznike, dejavne v sektorju, in tiste, ki bi želeli zadevne izdelke v Unijo izvažati v prihodnje, kot je bilo navedeno v točkah 445 in 446 zgoraj, je treba ugotoviti, da je seznanjenost tega združenja z zbirnimi številkami, ki so se nanašale na celotno industrijo Unije za vsakega od makroekonomskih kazalnikov, ki jih je upoštevala Komisija, zadostovala za to, da se mu omogoči zaščita njegovih interesov.
- 542 Zato je treba tretji del zavrni in posledično zavrni tudi tretji tožbeni razlog v celoti.

Četrty tožbeni razlog: primerljivost cen, uporabljenih za izračun stopnje dampa in analizo škode

- 543 Četrty tožbeni razlog temelji na treh delih, ki jih Komisija izpodbija.

– Prvi del četrtega tožbenega razloga: metoda ujemanja KŠI

- 544 V prvem delu tožeče stranke izpodbijajo poenostavitev, ki naj bi jo Komisija izvedla med preiskavo, kar se tiče značilnosti, povezanih s KŠI, ki so bile uporabljene za izračun stopnje dampa in analizo škode.
- 545 V zvezi s tem je treba uvodoma opozoriti, da so KŠI oznake, ki se uporabljajo v protidampinških preiskavah za ugotavljanje ujemanja med vrstami izdelkov. Med preiskavo so podjetja, s katerimi se vzpostavi stik, pozvana, naj svoje izdelke razvrstijo v kategorije, ki jim ustrezajo te oznake. Navedenim oznakam so pripisane značilnosti, namenjene opisu zadevnih izdelkov.
- 546 V obravnavanem primeru je Komisija med preiskavo iz zadevnih oznak izključila nekatere značilnosti, ki se ji, čeprav so bile prvotno pripisane tem oznakam, niso zdele upoštevne. Tako je KŠI, ki je bila posredovana indijskim proizvajalcem, da bi ti razvrstili svoje izdelke, prvotno zajemala 15 značilnosti. V preiskavi so bile samo nekatere upoštevane za potrebe primerjave: ena

značilnost (surovina) za primere, v katerih vzorčeni indijski proizvajalec ni ne proizvajal ne prodajal zadevnega izdelka, in tri značilnosti (surovina, razred obremenitve in vrsta izdelka) v drugih primerih.

- 547 Po navedbah Komisije je praksa, pri kateri se nekatere značilnosti izločijo zaradi primerjave, običajna, kadar so vrste izdelkov kompleksne, saj omogoča, da se najde neko ujemanje med vrstami izdelkov, ki jih drugače ne bi bilo mogoče primerjati.
- 548 Tožeče stranke v svoji utemeljitvi zoper ta pristop navajajo dva očitka, ki ju Komisija izpodbija.
- 549 S prvim očitkom tožeče stranke trdijo, da je šlo pri 15 značilnostih, ki so bile prvotno pripisane upoštevni KŠI, za pomembne značilnosti, ki bi jih bilo treba ohraniti celotno trajanje preiskave, ne da bi lahko Komisija izvedla poenostavitev, ki je bila omenjena v točki 546 zgoraj.
- 550 V zvezi s tem je treba navesti, da če zadevni proizvod zajema široko paleto proizvodov, med katerimi so velike razlike glede lastnosti in cen, se lahko izkaže, da jih je treba razvrstiti v bolj ali manj homogene kategorije (sodba z dne 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Svet, T-409/06, EU:T:2010:69, točka 172; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 18. novembra 2015, Einhell Germany in drugi/Komisija, T-73/12, EU:T:2015:865, točka 76).
- 551 V skladu s sodno prakso je cilj te razvrstitve omogočiti pravično primerjavo med primerljivimi proizvodi in se tako izogniti nepravilnemu izračunu stopnje dampinga in škode zaradi neprimernih primerjav (sodba z dne 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Svet, T-409/06, EU:T:2010:69, točka 172).
- 552 Če nameravajo tožeče stranke učinkovito izpodbiti pristop, ki ga je Komisija uporabila v tem okviru, morajo dokazati, da sistematizacija, ki jo je predlagala ta institucija, očitno ni primerna (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Svet, T-409/06, EU:T:2010:69, točka 172).
- 553 V obravnavanem primeru pa tožeče stranke niso predložile nobenega elementa, ki bi konkretno prikazoval, kako je ta sistematizacija privedla do očitno neprimernih kategorij izdelkov.
- 554 Ob neobstoju takih elementov ni mogoče šteti, da so tožeče stranke dokazale očitno neprimernost sistematizacije, ki jo je uporabila Komisija, in je treba prvi očitek torej zavrni.
- 555 Z drugim očitkom tožeče stranke Komisiji očitajo, da ni upoštevala istih značilnosti, pripisanih KŠI, na eni strani za določanje dampinga in na drugi strani za analizo škode.
- 556 V zvezi s tem je treba poudariti, da se, kot je bilo navedeno v točkah 550 in 551 zgoraj, nomenklatura KŠI uporablja za opredelitev vrst značilnosti, ki znotraj kategorije, ki jo tvori zadevni izdelek, omogočajo primerjavo cen in vrednosti v okviru preiskave.
- 557 Kot navaja Komisija, uporaba te nomenklature v okoliščinah, ki vključujejo državo brez tržnega gospodarstva, pripelje do tega, da značilnosti, ki izvirajo iz te nomenklature, niso nujno enake glede na to, ali gre za analizo škode ali za določanje stopnje dampinga.
- 558 Za analizo škode se izdelki iz Ljudske republike Kitajske primerjajo z izdelki, proizvedenimi v Uniji. Ker je cilj to, da se preuči učinek uvoza prvih na cene drugih, mora za izvedbo te primerjave obstajati ujemanje med vrstami, ki se dejansko primerjajo.

- 559 V okviru določanja dampainga se primerjava nanaša na prodajne cene proizvajalcev izvoznikov na njihovem domačem trgu in prodajne cene za izdelke, ki jih isti proizvajalci izvozniki izvozijo v Unijo. V obravnavanem primeru je bilo treba pri tem določanju upoštevati dejstvo, da se Ljudska republika Kitajska ni štela za državo, ki bi imela lastnosti tržnega gospodarstva. V skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe ta okoliščina onemogoča, da bi se za primerjavo uporabile cene, ki se zaračunavajo na kitajskem domačem trgu.
- 560 V tem okviru nastopi računski določitev normalne vrednosti. Da bi Komisija računsko določila to normalno vrednost, med državami, ki imajo lastnosti tržnega gospodarstva, poišče tisto, ki je gospodarsko najbližje Ljudski republiki Kitajski. V obravnavanem primeru je država, ki je bila izbrana, Republika Indija.
- 561 Da bi naredila zgoraj opisano primerjavo, mora Komisija nato opredeliti izdelke, ki so z vidika značilnosti, ki so pripisane KŠI, najbolj podobni izdelkom, ki jih kitajski proizvajalci izvozniki izvažajo v Unijo. Za to opredelitev izdelkov službe Komisije postopoma izločajo značilnosti, ki ne omogočajo, da bi se med zadevnimi izdelki poiskalo ujemanje, dokler ne uspejo opredeliti tistih, ki bodo omogočale tako primerjavo.
- 562 V takih okoliščinah je razlika med KŠI, ki so bile uporabljene v okviru določanja dampainga in v okviru analize škode, mogoče pojasniti z razliko med izdelki, ki jih je treba primerjati, da bi se izvedli izračuni, ki so potrebni v teh dveh okvirih.
- 563 Iz teh razlogov je treba drugi očitki zavriniti, saj Komisiji ni mogoče očitati, da ni upoštevala istih značilnosti, pripisanih KŠI, na eni strani za določanje dampainga in na drugi strani za analizo škode.
- 564 Ker sta bila oba očitka zavrjnena, je treba zavriniti prvi del četrtega tožbenega razloga v celoti.
- *Drugi del četrtega tožbenega razloga: neobstoj informacij o značilnostih primerjanih izdelkov*
- 565 V drugem delu tožeče stranke trdijo, da čeprav je Komisija razkrila uporabljene KŠI, ni posredovala nobene informacije o modelih izdelkov, ki so bili predmet primerjave, posledica tega pa je bila, da jim je bilo preprečeno ugotavljanje, ali so prilagoditve potrebne za zagotovitev primerljivosti cen.
- 566 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člani CCCME in druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, niso dokazali, da so sodelovali v preiskavi ali na Komisijo naslovili zahtevo, naj se jim posredujejo zadevne informacije.
- 567 Ker torej člani CCCME in druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I, Komisiji niso omogočili, da oceni probleme, ki jim jih je lahko povzročil neobstoj teh elementov med informacijami, ki so jim bile dane na voljo, ne morejo dopustno navajati drugega dela četrtega tožbenega razloga v utemeljitev svoje tožbe, kot izhaja iz sodne prakse, citirane v točki 437 zgoraj.
- 568 Poleg tega je treba v zvezi s tem delom tega tožbenega razloga v delu, v katerem ga navaja CCCME, poudariti, da so bile enake trditve, ki jih je ta subjekt predstavil v okviru tretjega dela tretjega tožbenega razloga, zavrjnene v točkah od 519 do 527 zgoraj.
- 569 Zato je treba drugi del četrtega tožbenega razloga zavriniti.

– *Tretji del četrtega tožbenega razloga: prilagoditev za proizvodne stroške pri nodularnem litem železu*

- 570 V okviru tretjega dela tožeče stranke trdijo, da bi morala Komisija izvesti prilagoditev indijskih cen, da bi zagotovila njihovo primerljivost s kitajskimi cenami. Pomanjkanje specializacije indijskih proizvajalcev pri proizvodnji izdelkov iz nodularnega litega železa naj bi vplivalo na proizvodne stroške, ki jih je Komisija upoštevala v okviru analize. Ti stroški naj bi bili zaradi pomanjkanja ekonomije obsega in strokovnega znanja indijskih proizvajalcev znatno višji od tistih, ki bremenijo kitajske proizvajalce izvoznike.
- 571 Tožeče stranke v tem okviru predstavljajo dva očitka, ki ju Komisija izpodbija.
- 572 S prvim očitkom tožeče stranke trdijo, da predloga za prilagoditev ni bilo mogoče zavrniti z obrazložitvijo, ki jo je navedla Komisija, in sicer, da se je prepričala o reprezentativnosti indijske prodaje.
- 573 V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija, kot je navedla v uvodni izjavi 89 izpodbijane uredbe, preverila, ali je domača prodaja izdelkov iz nodularnega litega železa, ki jo je dosegel edini vzorčeni indijski proizvajalec, ki je proizvajal take izdelke in katerega cene so bile uporabljene, reprezentativna v smislu osnovne uredbe, to je, ali v skladu s členom 2(2) te uredbe predstavlja najmanj 5 % celotnega obsega prodaje v Uniji, ali ta prodaja ni bila dosežena z izgubo in ali je šlo za običajen potek trgovine.
- 574 V nasprotju s tem, kar trdijo tožeče stranke, je na podlagi teh preverjanj mogoče sklepati, da se indijski proizvajalec, čigar podatki so bili uporabljeni, ker je njegova domača prodaja izdelkov iz nodularnega litega železa predstavljala najmanj 5 % celotnega obsega prodaje v Uniji, ponaša z določenim strokovnim znanjem in določeno proizvodno zmogljivostjo, kar nasprotuje ugovoru, ki se nanaša na pomanjkanje ekonomije obsega in strokovnega znanja indijske industrije za proizvodnjo nodularnega litega železa zaradi skromne proizvedene količine.
- 575 Zato je treba prvi očitek zavrniti.
- 576 Z drugim očitkom tožeče stranke trdijo, da brez dostopa do podatkov o proizvodnih stroških indijskih proizvajalcev ali do povzetka teh informacij ni bilo mogoče podkrepiti predloga za prilagoditev. Tako naj Komisija ne bi upoštevala sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 8. julija 2008, *Huvis/Svet* (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točki 77 in 78), in s katero je prepovedano osebi, ki predlaga prilagoditev, naložiti nerazumno dokazno breme.
- 577 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe izvede poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo, pri čemer se v obliki prilagoditev po potrebi upoštevajo razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen.
- 578 V skladu s sodno prakso mora stranka, ki poda predlog, dokazati, da je predlagana prilagoditev potrebna za to, da bi bili normalna vrednost in izvozna cena primerljivi zaradi določanja stopnje dampinga (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2012, *Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P*, EU:C:2012:78, točka 58 in navedena sodna praksa).

- 579 Tako morajo na podlagi te sodne prakse v obravnavanem primeru tožeče stranke dokazati potrebnost prilagoditve.
- 580 Res je, da je mogoče iz sodne prakse, na katero se sklicujejo tožeče stranke in je omenjena v točki 576 zgoraj, sklepati, da osebi, ki predlaga prilagoditev na podlagi člena 2(10) osnovne uredbe in mora dokazati potrebnost predlagane prilagoditve, ne sme biti naloženo nerazumno dokazno breme in da ji morajo institucije sporočiti, katere informacije so potrebne.
- 581 Vendar bi v obravnavanem primeru tožeče stranke na podlagi njihovega poznavanja sektorja, vsaj kitajskega, lahko podkrepile svoj predlog z navedbo proizvodnih vzorcev in proizvodnih razmerij, ki ne povzročajo nerazumnih proizvodnih stroškov na enoto.
- 582 CCCME pa je v korespondenci s Komisijo navedlo le, da indijski proizvajalci na splošno proizvajajo omejeno količino nodularnega litega železa, pri čemer je iz tega položaja sklepalo, da so njihovi proizvodni stroški na enoto nerazumni in da njihove cene torej ne morejo biti reprezentativne.
- 583 V takih okoliščinah, ki jih je zaznamovala tudi zaupnost zadevnih informacij, Komisija ni ravnala neprimerno s tem, da je zahtevala, naj CCCME najprej dokaže, da predlog izkazuje določeno verodostojnost in ne sloni zgolj na splošnih predpostavkah.
- 584 Glede na te preudarke je treba drugi očitke zavrnil in posledično zavrnil tudi tretji del četrtega tožbenega razloga v celoti.
- 585 Iz tega izhaja, da je treba četrti tožbeni razlog zavrnil.

Peti tožbeni razlog: prilagoditev za DDV

- 586 Tožeče stranke s petim tožbenim razlogom izpodbijajo prilagoditev normalne vrednosti za DDV, ki jo je izvedla Komisija.
- 587 Uvodoma je treba navesti, da je Komisija za ugotovitev, ali obstaja damping, primerjala izvozno ceno in normalno vrednost. Normalna vrednost se načeloma izračuna na podlagi cen, ki so se plačevale ali se plačujejo v okviru običajnega poteka trgovine v državi izvoznici, to je Ljudski republiki Kitajski. Toda ker se v obravnavanem primeru ta država ne šteje za državo s tržnim gospodarstvom, je bila ta normalna vrednost izračunana na podlagi domačih prodajnih cen v Indiji v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe.
- 588 Iz uvodnih izjav od 79 do 81 izpodbijane uredbe je razvidno, da je Komisija v obravnavanem primeru izvedla prilagoditev za DDV, da je zagotovila primerljivost med izvozno ceno iz Ljudske republike Kitajske in indijsko normalno vrednostjo, na podlagi člena 2(10)(b) osnovne uredbe. Za izvozno ceno, ker je stopnja izvoznega DDV v Ljudski republiki Kitajski znašala 17 %, od tega pa je bilo 5 % vrnjenih, je Komisija uporabila izvozno ceno, ki je vključevala stopnjo DDV v višini 12 %. Za normalno vrednost, ker indijske cene niso vključevale DDV, je Komisija nameravala zanje uporabiti 17-odstotni kitajski DDV in od tega odstotka odšteti 5 %, ob upoštevanju člena 2(10)(b) osnovne uredbe.
- 589 Peti tožbeni razlog je razdeljen na dva očitka, ki ju Komisija izpodbija.

- 590 S prvim očitkom tožeče stranke trdijo, da člen 2(10)(b) osnovne uredbe ne omogoča opisane prilagoditve. Po mnenju tožečih strank namreč iz te določbe izhaja, da je z njo prilagoditev dovoljena le takrat, kadar se stroški normalne vrednosti ob izvozu ne pobirajo ali se vrnejo. Vendar naj v obravnavanem primeru ne bi obstajali ne „posredni[...] davk[i], ki bremenijo [...] izdelek“, prodajan v Indiji, ne „posredni[...] davk[i], ki bremenijo [...] izdelek“, prodajan v Ljudski republiki Kitajski. Prilagoditev Komisije naj bi bila dejansko namenjena popravilu položaja, v katerem obstajajo samo posredni davki na prodajo ob izvozu iz Ljudske republike Kitajske v Unijo, ki se ne vrnejo. Člen 2(10)(b) osnovne uredbe pa naj ne bi omogočal prilagoditve za upoštevanje tega položaja.
- 591 V zvezi s tem je treba poudariti, da mora biti v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo poštena. Zato se primerjava izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen.
- 592 Kadar normalna vrednost in izvozna cena ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev vsekakor ustrezno upoštevajo razlike v dejavnih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen.
- 593 Kadar se izvede prilagoditev, je njen namen ponovna vzpostavitev simetrije med normalno vrednostjo in izvozno ceno izdelka. Ta simetrija je tako ključni element, ki ustreza potrebi po vzpostavitvi primerljivosti cen v smislu člena 1(2) osnovne uredbe (sodba z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, T-423/09, EU:T:2011:764, točki 42 in 43).
- 594 V členu 2(10) osnovne uredbe so naštetih dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, eden od njih pa so uvozne dajatve in posredni davki. Člen 2(10)(b) te uredbe tako določa, da se „[i]zvede [...] prilagoditev normalne vrednosti za znesek, ki ustreza kakršnim koli uvoznim dajatvam ali posrednim davkom, ki bremenijo podoben izdelek in materiale, ki so vanj fizično vgrajeni, če so namenjeni za potrošnjo v državi izvoznici in ki se ne pobirajo ali se vrnejo za izdelek, ki se izvozi v Unijo“.
- 595 V členu 2(10)(k) osnovne uredbe je pojasnjeno, da je prilagoditev možna tudi zaradi razlike v drugih dejavnih, ki niso določeni v členu 2(10), od (a) do (j), če se pokaže, da ti dejavniki vplivajo na primerljivost cen, kakor se zahteva v skladu s tem odstavkom, ter zlasti, če se pokaže, da stranke dosledno plačujejo različne cene na domačem trgu zaradi razlike v takih dejavnih.
- 596 Poleg tega je treba navesti, da se v skladu s sodno prakso široka diskrecijska pravica, ki jo imajo institucije v protidampinških zadevah, uporablja za dejstva, ki utemeljujejo poštenost uporabljene primerjalne metode, saj morajo pojem poštenosti z vsebino v vsakem posameznem primeru, ob upoštevanju ustreznega gospodarskega konteksta, napolniti institucije (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, T-423/09, EU:T:2011:764, točka 41).
- 597 V obravnavanem primeru je treba poudariti, prvič, da v členu 2(10)(b) osnovne uredbe ni izrecno določena prilagoditev normalne vrednosti v primerljivi državi, da bi se upošteval izvozni DDV v državi, iz katere prihaja dampinški uvoz. Čeprav je Komisija z uporabo te določbe napačno uporabila pravo, ta napaka v okoliščinah te zadeve ni imela nikakršnega odločilnega vpliva na izid

njene presoje primera, ki ji je bil predložen, ker člen 2(10)(k) osnovne uredbe Komisiji omogoča, da izvede tako prilagoditev za ponovno vzpostavitev simetrije med normalno vrednostjo in izvozno ceno zadevnega izdelka ter zagotovitev poštene primerjave med tema vrednostma.

- 598 Drugič, navesti je treba, da odločitve Komisije v obravnavanem primeru, da primerja normalno vrednost in izvozno ceno „skupaj z DDV“, ni mogoče grajati glede na široko diskrecijsko pravico, ki jo ima v zvezi z uporabljenimi primerjalno metodo.
- 599 Splošno sodišče je v sodbi z dne 16. decembra 2011, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet* (T-423/09, EU:T:2011:764), priznalo poštenost take primerjalne metode, ki je bila izvedena med normalno vrednostjo in izvozno ceno določenih vrst magnezitne opeke s poreklom iz Ljudske republike Kitajske. Tako je bilo presojeno, da je Svet lahko menil, ne da bi zato storil očitno napako pri presoji, da je v tej zadevi primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno na podlagi „skupaj z DDV“ poštena primerjalna metoda, saj je bila ta primerjava opravljena ob spoštovanju zahteve po simetriji med normalno vrednostjo in izvozno ceno, na isti trgovinski ravni in glede na sočasno prodajo na domačem trgu in v izvozu, ki je v obeh primerih podvržena DDV v višini 17 %.
- 600 V obravnavani zadevi pa je – ker ima Komisija pravico uporabiti izvozno ceno z vključenim DDV, saj v Ljudski republiki Kitajski velja izvozni DDV v višini 17 %, od katerih se 5 % vrne – utemeljeno, da ta institucija izvede prilagoditev normalne cene tako, da ji prišteje DDV po „neto“ stopnji 12 %, da bi se ponovno vzpostavila simetrija med tema vrednostma.
- 601 Iz teh razlogov je treba prvi očitki zavrniti.
- 602 Z drugim očitkom tožeče stranke trdijo, da zadevna prilagoditev ni mogoča, kadar Komisija uporabi metodo primerljive države. Namen te metode naj bi bil namreč preprečiti upoštevanje cen in stroškov, veljavnih v državah brez tržnega gospodarstva, ker tam ti parametri niso običajna posledica delovanja tržnih sil. Ker pa naj bi Komisija sistem vračanja DDV štela za splošen element izkrivljanja v kitajskem gospodarstvu, ki državi preprečuje, da bi se ji priznal status tržnega gospodarstva, naj bi šlo prav za element, ki ga ta institucija ne bi smela upoštevati. Drugače povedano, tožeče stranke trdijo, da je bilo domnevno izkrivljanje sistema DDV že odpravljeno z uporabo metode primerljive države.
- 603 V zvezi s tem je treba poudariti, da se v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe v primeru uvoza iz držav, ki tako kot Ljudska republika Kitajska nimajo tržnega gospodarstva, normalna vrednost načeloma določi na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom, v obravnavanem primeru Republiki Indiji.
- 604 V skladu s sodno prakso je namen člena 2(7)(a) osnovne uredbe preprečiti upoštevanje cen in stroškov, ki veljajo v državah, ki nimajo tržnega gospodarstva, ker tam ti dejavniki niso običajna posledica delovanja tržnih sil (glej sodbo z dne 28. februarja 2018, *Komisija/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*, C-301/16 P, EU:C:2018:132, točka 64 in navedena sodna praksa).
- 605 To vseeno ne pomeni, da tako določena normalna vrednost ne more biti predmet nobene prilagoditve. Nič v osnovni uredbi namreč ne kaže, da člen 2(7)(a) te uredbe določa splošno odstopanje od zahteve delati prilagoditve na podlagi člena 2(10) navedene uredbe za namene primerljivosti.

- 606 Tako morajo institucije v primeru, kot je obravnavani, v katerem normalno vrednost določijo na podlagi metode primerljive države v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe, v obliki prilagoditev upoštevati razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen.
- 607 Vendar je treba v primeru, v katerem se načrtujejo prilagoditve normalne vrednosti, člen 2(10) osnovne uredbe razlagati ob upoštevanju in v okviru člena 2(7)(a) iste uredbe. Da pa se zadnjenavedeni določbi ne odvzame polni učinek, prilagoditve, ki se opravijo, v analizo institucij ne smejo vračati elementov, povezanih s parametri, ki v tej državi, v tem primeru Ljudski republiki Kitajski, niso običajen rezultat tržnih sil (glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v združenih zadevah Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2016:928, točka 102).
- 608 V obravnavanem primeru to, da je bila za normalno vrednost uporabljena stopnja DDV, ki velja v Ljudski republiki Kitajski, ni enakovredno vnašanju ali ponovnemu vnašanju elementa izkrivljanja kitajskega sistema v izračun normalne vrednosti, določene na podlagi metode primerljive države.
- 609 Čeprav je Komisija v besedilih, ki so jih predložile tožeče stranke, lahko obravnavala kitajski sistem DDV kot tak, ki povzroča izkrivljanje, je bilo namreč to, kot navaja, samo zaradi načina, na katerega je Ljudska republika Kitajska uporabljala izvozni DDV, ker je bilo vračilo tega DDV določeno le za nekatere izdelke, ne pa za druge.
- 610 Iz vseh teh razlogov je treba drugi očitok zavrni in posledično zavrni tudi peti tožbeni razlog.

Šesti tožbeni razlog: PSU-stroški in dobiček

- 611 V okviru šestega tožbenega razloga tožeče stranke trdijo, da Komisija za določitev normalne vrednosti vrst izdelkov, ki jih trije vzorčni indijski proizvajalci niso prodajali, vendar jih je najmanj eden od njih proizvajal, ni mogla uporabiti PSU-stroškov in dobička od domače prodaje, ki jo je ta proizvajalec dosegel v okviru običajnega poteka trgovine.
- 612 Po mnenju tožečih strank Komisija svojega stališča ne more utemeljiti z opiranjem na člen 2(6) osnovne uredbe, kot je to storila v uvodni izjavi 71 izpodbijane uredbe. Ta določba naj bi se namreč uporabljala samo za družbe, ki imajo status družbe, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva, na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe.
- 613 Komisija predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga. Pojasnjuje, da se tožeče stranke poskušajo sklicevati na nov tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 2(6) osnovne uredbe, zato je treba ta razlog šteti za nedopusten, saj je bil predstavljen šele v fazi replike.
- 614 V zvezi s tem, najprej, je treba poudariti, da Komisija ne predstavlja pravilno trditve, ki jih navajajo tožeče stranke. Te namreč trdijo, da je Komisija kršila člen 2(7)(a) osnovne uredbe, to je določbe, v kateri je navedeno, kako se izračuna normalna vrednost v primeru uporabe metode primerljive države. Po mnenju tožečih strank člen 2(7)(a) osnovne uredbe tako izključuje možnost, da se Komisija opre na člen 2(6) te uredbe, ki določa postopek za izračun PSU-stroškov in dobička, saj se ta določba uporablja samo v primeru uvoza iz države s tržnim gospodarstvom in za tiste družbe iz države brez tržnega gospodarstva, za katere je bilo odločeno, da so lahko deležne obravnave, namenjene tržnim gospodarstvom, na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe. Te trditve pa so bile navedene že v fazi tožbe in so zato dopustne.

- 615 Dalje, spomniti je treba, da je Komisija, kot je ta navedla v uvodni izjavi 67 izpodbijane uredbe, kadar trije vzorčeni indijski proizvajalci niso prodajali neke vrste izdelkov, vendar jo je najmanj eden od njih proizvajal, uporabila vrednost, ki jo je računsko določila v okviru izračuna normalne vrednosti. Ta vrednost je bila računsko določena na podlagi proizvodnih stroškov tega indijskega proizvajalca, ki so jim bili prišteti PSU-stroški in dobiček od domače prodaje, ki jo je ta proizvajalec dosegel v okviru običajnega poteka trgovine.
- 616 V skladu s členom 2(6) osnovne uredbe „[z]neski za [PSU-]stroške in za dobičke temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja podobnega izdelka s strani obravnavanega izvoznika ali proizvajalca“. Nato so v tej določbi naštet druge metode za primer, v katerem takih zneskov ni mogoče določiti na tej osnovi.
- 617 Tožeče stranke ne izpodbijajo tega, da bi Komisija lahko uporabila PSU-stroške in dobiček edinega indijskega proizvajalca, ki je proizvajal zadevne vrste izdelkov, v skladu s členom 2(6) osnovne uredbe, če bi se ta uporabljal. Trdijo, da se v primeru, kakršen je obravnavni, v katerem se normalna vrednost v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe določi po metodi primerljive države, odstavki od 1 do 6 tega člena ne uporabljajo.
- 618 V zvezi s tem je treba poudariti, da iz sodne prakse, kakor so tožeče stranke navedle v podporo svojim trditvam, izhaja, da se v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe pri uvozu iz držav brez tržnega gospodarstva z odstopanjem od pravil, določenih v odstavkih od 1 do 6 tega člena, normalna vrednost načeloma določi na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom (sodba z dne 19. julija 2012, Svet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, točka 66).
- 619 Tako je iz besedila in strukture člena 2(7) osnovne uredbe razvidno, da je določanje normalne vrednosti izdelkov iz Ljudske republike Kitajske na podlagi pravil, navedenih v členu 2, od (1) do (6), osnovne uredbe, omejeno na posebne posamezne primere, ki v obravnavani zadevi niso podani, v katerih so zadevni proizvajalci vsak v delu, ki se nanaša nanj, vložili ustrezno utemeljen zahtevek v skladu z merili in postopki, določenimi v členu 2(7)(c) te uredbe (sodba z dne 23. oktobra 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures in Zhejiang Yankon/Svet, T-255/01, EU:T:2003:282, točka 40).
- 620 Cilj je preprečiti upoštevanje cen in stroškov iz držav, ki nimajo tržnega gospodarstva, ker tam ti dejavniki niso običajna posledica delovanja tržnih sil (sodba z dne 19. julija 2012, Svet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, točka 66).
- 621 Iz tega izhaja, da Komisija ne more odstopiti od zahtev iz člena 2(7)(a) osnovne uredbe, da izračuna normalno vrednost, oziroma mora v skladu s to določbo normalno vrednost določiti „na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno z Unijo, ali, kadar to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Uniji za podoben izdelek, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo“.
- 622 Po tej pojasnitvi je treba navesti, da razen vira cen ali stroškov, ki jih je treba upoštevati – ta vir ustreza tretji državi s tržnim gospodarstvom, ki jo izbere Komisija, to je v tej zadevi Republika Indija – in vrstnega reda predstavitve naštetih metod, ki ga mora Komisija spoštovati, kot je bilo opozorjeno v sodni praksi (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10,

EU:C:2012:158, točke od 24 do 26), člen 2(7)(a) osnovne uredbe ne zagotavlja informacij o postopku za izračun cene ali računsko določene vrednosti v primerljivi državi, zlasti kar se tiče PSU-stroškov in dobička.

- 623 V teh okoliščinah ni izključena možnost, da Komisija prevzame nekatere metodološke elemente, ki jih vsebuje člen 2, od (1) do (6), osnovne uredbe, če niso očitno neprimerni in če ne vodijo do ponovnega vnašanja parametrov izvirne države, ki niso običajna posledica delovanja tržnih sil.
- 624 V obravnavanem primeru gre pri PSU-stroških in dobičku, ki so bili uporabljeni v izračunu računsko določene normalne vrednosti za vrsto izdelka iz nodularnega litega železa in dve vrsti izdelkov iz sivega litega železa, za PSU-stroške in dobiček edinega indijskega proizvajalca, ki je proizvajal zadevne izdelke in katerega proizvodni stroški so bili zato upoštevani.
- 625 Glede na široko diskrecijsko pravico, ki se priznava Komisiji v protidampinških zadevah, ni mogoče šteti, da je ravnala očitno neprimerno s tem, da je proizvodnim stroškom tega proizvajalca prištela PSU-stroške in dobiček od njegove prodaje. Poleg tega upoštevanje zgolj PSU-stroškov in dobička tega indijskega proizvajalca ni vodilo do ponovnega vnašanja parametrov Ljudske republike Kitajske, ki ne bi bili običajna posledica delovanja tržnih sil.
- 626 Zato je treba šesti tožbeni razlog zavrni.

Predlog za sprejetje ukrepa procesnega vodstva

- 627 Ob koncu prvega tožbenega razloga tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj v okviru ukrepa procesnega vodstva Komisiji odredi predložitev informacij, ki so bile od te institucije že zahtevane med preiskavo, to so izračuni in izvorni podatki v zvezi z obsegom dampinškega uvoza, škodo in stopnjo dampinga kitajskih in indijskih proizvajalcev izvoznikov.
- 628 V zvezi s tem je treba navesti, da v skladu s sodno prakso Splošno sodišče presoja koristnost ukrepov procesnega vodstva (glej sodbo z dne 9. marca 2015, Deutsche Börse/Komisija, T-175/12, neobjavljena, EU:T:2015:148, točka 417 in navedena sodna praksa).
- 629 V obravnavanem primeru elementi, ki jih vsebuje spis, zadoščajo, da lahko Splošno sodišče sprejme odločitev, saj je lahko koristno odločilo na podlagi predlogov, tožbenih razlogov in trditev, predstavljenih med postopkom, ter ob upoštevanju dokumentov, ki so jih predložile stranke.
- 630 Iz tega sledi, da je treba predlog za sprejetje ukrepa procesnega vodstva zavrni in da je treba zavrni tožbo v celoti, ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti ali upoštevnosti vseh očitkov, ki jih izpodbija Komisija in so bili zavrtni kot neutemeljeni.

Stroški

- 631 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki. Ker tožeče stranke niso uspele, se jim naloži, da nosijo svoje stroške, pa tudi stroške Komisije in intervenientk, v skladu z njihovimi predlogi.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Združenju China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products in drugim tožečim strankam, katerih imena so navedena v prilogi, se naloži plačilo stroškov.

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 19. maja 2021.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

Kazalo

Dejansko stanje	2
Postopek in predlogi strank	3
Pravo	4
Dopustnost	4
Nejasnost in nenatančnost tožbe	4
Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo CCCME vlaga v svojem imenu	5
– Procesno upravičenje	7
– Pravni interes	10
Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo CCCME vlaga v imenu svojih članov, in dopustnost trditvev, navedenih v utemeljitev te tožbe	11
– Neobstoj predstavniške narave	11
– Narava izpodbijane uredbe	13
– Nevzorčeni člani	14
– Omejenost trditvev, na katere se je mogoče sklicevati	16
Dopustnost tožbe v delu, v katerem jo vlagajo druge pravne osebe, katerih imena so navedena v Prilogi I	16
Ugotovitev glede dopustnosti	17
Utemeljenost	18
Obseg sodnega nadzora	18
Prvi tožbeni razlog: določanje obstoja škode in vzročne zveze	19
– Prvi del prvega tožbenega razloga: izračun obsega uvoza	19
– Drugi del prvega tožbenega razloga: makroekonomski kazalniki, ki jih je Komisija uporabila za določitev škode za industrijo Unije	26
– Tretji del prvega tožbenega razloga: dobičkonosnost proizvajalcev Unije	30
– Četrty del prvega tožbenega razloga: vzorec proizvajalcev Unije	32
– Peti del prvega tožbenega razloga: vključitev cen znotraj skupine v izračun stroškov industrije Unije	35

– Šesti del prvega tožbenega razloga: predvsem nanašajoč se na razliko v praksah, pripisanih proizvajalcem izvoznikom glede na to, ali so bili indijski ali kitajski	36
Drugi tožbeni razlog: vzročna zveza	37
– Prvi del drugega tožbenega razloga: neobstoj sočasnosti povečanja dampinškega uvoza in poslabšanja položaja industrije Unije	37
– Drugi del drugega tožbenega razloga: potreba po segmentirani analizi škode	42
– Tretji del drugega tožbenega razloga: uvozne cene in obseg nelojalnega nižanja cen . .	45
Tretji tožbeni razlog: zavrnitev posredovanja nekaterih informacij	49
– Dopustnost tretjega tožbenega razloga	49
– Razmerje med pravico do obrambe in obveznostjo zaupnosti	51
– Prvi del tretjega tožbenega razloga: zahteva po posredovanju izračunov, ki jih je opravila Komisija	53
– Drugi del tretjega tožbenega razloga: zahteva po posredovanju izračunov v zbirni obliki	59
– Tretji del tretjega tožbenega razloga: druge informacije, ki jih je zahtevalo CCCME . .	60
Četrti tožbeni razlog: primerljivost cen, uporabljenih za izračun stopnje dampa in analizo škode	63
– Prvi del četrtega tožbenega razloga: metoda ujemanja KŠI	63
– Drugi del četrtega tožbenega razloga: neobstoj informacij o značilnostih primerjanih izdelkov	65
– Tretji del četrtega tožbenega razloga: prilagoditev za proizvodne stroške pri nodularnem litem železu	66
Peti tožbeni razlog: prilagoditev za DDV	67
Šesti tožbeni razlog: PSU-stroški in dobiček	70
Predlog za sprejetje ukrepa procesnega vodstva	72
Stroški	72